

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av värdepappersmarknadslagen och till vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att värdepappersmarknadslagen, lagen om Finansinspektionen, kreditinstitutslagen och lagen om myndigheten för finansiell stabilitet ändras. Syftet med propositionen är att genomföra de ändringar som gjorts i det s.k. öppenhetsdirektivet samt att i anslutning till detta utveckla verksamheten på finansmarknaden i Finland. Öppenhetsdirektivet gäller noterade bolag och andra emittenter vars hemstat för den regelbundna informations-skyldigheten är Finland samt deras aktieägare.

Till följd av ändringsdirektivet kommer handlingsutrymmet i medlemsstaternas nationella bestämmelser att minska något. De föreslagna ändringarna gäller slopande av kravet på offentliggörande av kvartalsrapporter och ledningens delårsredogörelser, en utvidgning av flaggningsskyldigheten till kontantavräknade derivatinstrument samt en skyldighet för noterade bolag att årligen offentliggöra en landsspecifik rapport om betalningar till sådana staters regeringar i vilka de har verksamhet. Området för användning av ordnings- och påföljdsavgifter föreslås bli utvidgat. Enligt förslaget kan en påföljd också gälla en representant för en juridisk person. I lagstiftningen tas enligt förslaget in de bestämmelser som ändringsdirektivet förutsätter om påföljdernas maximibelopp. Dessutom föreslås att tröskelvärde för värdepapperserbjudanden i vilka man har skyldighet att upprätta prospekt höjs till 2 500 000 euro och att det i lagstiftningen tas in en allmän bestämmelse om likabehandling av innehavare av obligationslån.

Dessutom föreslås det att 7 och 8 a kap. i kreditinstitutslagen ändras så att styrelsen för ett kreditinstitut eller för en finansiell företagsgrupps moderföretag ska vara behörig att godkänna en återhämtningsplan, om inte förvaltningsrådet för institutet eller moderföretaget enligt bolagsordningen eller stadgarna har anvisats uppgifter som annars hör till styrelsen. I lagen om myndigheten för finansiell stabilitet föreslås en ändring av teknisk natur som gäller anmälningskyldigheten för verkets ämbetsmän.

Lagarna avses träda i kraft den 26 november 2015.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	4
1 INLEDNING.....	4
2 NULÄGE	4
2.1 Lagstiftning.....	4
2.1.1 Ändring av insynssdirektivet samt innehåll i direktivet.....	4
2.1.2 Nationell lagstiftning.....	14
2.2 Bedömning av nuläget	18
2.2.1 Bestämmelser som baserar sig på insynsdirektivet	18
2.2.2 Bestämmelser om prospekt.....	20
3 DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	22
3.1 Ändringar som krävs för genomförandet av direktivet.....	22
3.1.1 Slopande av kravet på offentliggörande av kvartalsrapporter och ledningens delårsredogörelser samt ändringar i anslutning till detta (artikel 6 och artikel 3.1)	22
3.1.2 Rapport om betalningar till staternas regeringar (artikel 6)	24
3.1.3 Skyldighet att anmäla betydande ägar- och röstandelar (artiklarna 9, 12, 13 och 13a).....	24
3.1.4 Administrativa påföljder (artiklarna 28, 28a—28c och 29).....	25
3.1.5 Tillfälligt upphävande av rösträtt (artikel 28b).....	27
3.1.6 Andra ändringar.....	28
3.2 Bestämmelser i direktivet som inte kräver genomförande.....	31
3.3 Ändring av bestämmelserna om prospekt.....	32
3.4 Övriga ändringar	33
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	33
4.1 Konsekvenserna för värdepappersmarknaden och dem som är verksamma på den	33
4.2 Konsekvenser för myndigheterna	34
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	35
DETALJMOTIVERING	36
1 LAGFÖRSLAG	36
1.1 Värdepappersmarknadslagen	36
1 kap. Allmänna bestämmelser.....	36
3 kap. Tillämpningsområde och definitioner	36
4 kap. Offentliggörande av prospekt samt prospektets innehåll	36
5 kap. Finansinspektionens behörighet och förfarandet vid godkännande av prospekt	37
7 kap. Regelbunden informationsskyldighet	37
8 kap. Annan informationsskyldighet och andra särskilda skyldigheter	40
9 kap. Anmälan om betydande ägar- och röstandelar	40
10 kap. Offentliggörande och tillgänglighållande av obligatorisk information..	43
15 kap. Administrativa påföljder	44
17 kap. Tillsynsbefogenheter	45
1.2 Lagen om Finansinspektionen	46
4 kap. Administrativa påföljder	46
1.3 Kreditinstitutslagen	47
7 kap. Förvaltnings- och styrningssystem.....	47

RP 11/2015 rd

8 a kap.	Återhämtningsplan	48
20 kap.	Administrativa påföljder	48
1.4	Lagen om myndigheten för finansiell stabilitet	48
2 kap.	Förvaltning	48
3 kap.	Fondens tillgångar och placeringen av dem samt kostnader och upplå- ning	48
2	NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER	49
2.1	EU-bestämmelser på lägre nivå	49
2.2	Nationella bestämmelser på lägre nivå	50
3	IKRAFTTRÄDANDE- OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER	50
4	FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	51
	LAGFÖRSLAG	52
	Lag om ändring av värdepappersmarknadslagen	52
	Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	65
	Lag om ändring av kreditinstitutslagen	67
	Lag om ändring av 2 kap. 6 § och 3 kap. 4 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet	68
	BILAGA	70
	PARALLELLTEXT	70
	Lag om ändring av värdepappersmarknadslagen	70
	Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen	92
	Lag om ändring av kreditinstitutslagen	96
	Lag om ändring av 2 kap. 6 § och 3 kap. 4 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet	98

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/50/EU (*direktivet*) om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG (*insynsdirektivet*) om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG trädde i kraft den 26 november 2013. Finland ska senast den 26 november 2015 sätta i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att följa direktivet.

I direktivet ingår också vissa ändringar av kommissionens direktiv 2007/14/EG (*genomförandedirektivet för insynsdirektivet*) om tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad samt vissa ändringar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG (*prospektdirektivet*) om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG.

Dessutom genomförs den ändring i artikel 5.4 tredje stycket i prospektdirektivet som gjordes genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU om ändring av direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 med avseende på befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), det s.k. Omnibus II-direktivet, som trädde i kraft den 23 maj 2014.

Europeiska rådet enades 2007 om att den administrativa bördan för företagen skulle minskas med 25 procent fram till 2012 för att främja konkurrenskraften för de företag som verkar inom gemenskapen. Ett av målen med direktivet är således att försöka minska den administrativa bördan för marknadsaktörer, särskilt små och medelstora noterade bolag. Andra mål med direktivet är att öka insynen på marknaden samt att skärpa de administrativa sanktionerna för de överträdelse som nämns i direktivet och på så sätt göra bestämmelserna effektivare. De ändringar som gäller sanktionssystemet är enhetliga med EU:s övriga rättsakter om finansmarknaden som antagits samtidigt. Insynsdirektivet bygger på dels minimal, dels maximal harmonisering. Direktivet har i någon mån minskat det handlingsutrymme som insynsdirektivet gav medlemsstaterna.

Eftersom värdepappersmarknadslagen (746/2012) måste ändras, föreslås det i samma proposition att bestämmelserna om prospekt ändras inom ramen för det nationella handlingsutrymme.

2 Nuläge

2.1 Lagstiftning

2.1.1 Ändring av insynsdirektivet samt innehåll i direktivet

Definitionen av emittent (artikel 2.1 d)

Definitionen av emittent preciseras utan att sakinnehållet ändras. När depositionsbevis som är upptagna till handel på en reglerad marknad har emitterats, gäller skyldigheterna i insynsdi-

rektivet de värdepapper som depositionsbeviset motsvarar (*underliggande värdepapper*). I definitionen av emittent har satsen om emittenten av depositionsbevis skrivits som ett skilt stycke, och i meningen nämns nu dessutom att det underliggande värdepapperet också kan vara icke-börsnoterat.

Bestämmelser om val av hemstat (artikel 2 samt artikel 2 i prospektdirektivet)

I artikel 2.1 i insynsdirektivet har det gjorts tekniska ändringar och tillägg som gäller val av hemstat för regelbunden informationsskyldighet och val av hemstat för emission. I artiklarna ingår nu dessutom skyldigheten att anmäla sitt val av hemstat till de behöriga myndigheterna, om sådana finns, i alla värmedlemsstater inom EES. I nuläget behöver emittenter bara offentliggöra sitt val av hemstat. Avsikten är att genom nya presumtionsbestämmelser och en mer omfattande anmälningsskyldighet säkerställa att särskilt emittenter från tredjeländer alltid inom EU har någon hemstat för regelbunden informationsskyldighet och för emission, även om emittenten inte skulle ha gjort något val eller om handeln med värdepapper i den hemstat som ursprungligen valts har upphört. Prospektdirektivets artikel 2.1m iii har ändrats för att motsvara ändringarna i insynsdirektivet.

Minskande av handlingsutrymmet i medlemsstaternas nationella bestämmelser (artikel 3.1)

Enligt artikeln får medlemsstaterna genom nationella bestämmelser ställa strängare krav än i direktivet, med undantag för vissa av artiklarna i direktivet. Direktivet bygger således delvis på maximal harmonisering.

Delårsrapportering

Enligt artikel 3.1 får medlemsstaterna inte kräva att emittenter ska offentliggöra finansiella delårsrapporter oftare än de årliga redovisningar (bokslut) som avses i artikel 4 och de halvårsrapporter som avses i artikel 5. I artikel 3.1a första stycket listas de villkor som ska uppfyllas för att medlemsstaterna ändå ska kunna kräva kompletterande information. Villkoren enligt strecksatserna i artikel 3.1a första stycket är följande:

- den kompletterande regelbundna finansiella informationen utgör inte en oproportionell finansiell börda i den berörda medlemsstaten, särskilt för berörda små och medelstora emittenter, och
- innehållet i den kompletterande regelbundna finansiella information som krävs står i proportion till de faktorer som bidrar till investerarnas investeringsbeslut i den berörda medlemsstaten.

När medlemsstaterna föreskriver om ytterligare krav ska de bedöma huruvida krav på tätare rapportering kan leda till en överdriven fokusering på emittenternas kortsiktiga resultat och huruvida kraven kan ha en negativ inverkan på små och medelstora emittenters möjlighet att bli noterade på de reglerade marknaderna. Bestämmelsen begränsar dock inte medlemsstaternas rätt att kräva kompletterande information – t.ex. kvartalsrapporter – av kredit-, finans- eller värdepappersföretag vars värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad.

Skyldighet att anmäla betydande ägar- och röstandelar

Enligt artikel 3.1a fjärde stycket får medlemsstaterna inte ställa strängare krav än vad som föreskrivs i direktivet när det gäller anmälan om betydande ägar- och röstandelar (flaggnings-skyldighet), med undantag för de bestämmelser i direktivet som nämns i stycket. Nationellt är det dock tillåtet att föreskriva

i) lägre tröskelvärden för underrättelse än de som fastställs i artikel 9.1 eller tröskelvärden utöver dessa och att ställa krav på motsvarande underrättelser när det gäller innehav av kapital; med innehav av kapital avses i direktivet aktieinnehav till åtskillnad från rätten att enbart utöva den rösträtt som är knuten till aktierna, vilket det föreskrivs om i artikel 10 i direktivet,

ii) strängare krav än de som avses i artikel 12; dessa omfattar den tidsfrist för flaggningsanmälan som avses i artikel 12.2, och

iii) strängare krav när det gäller anmälningsskyldigheten, om kraven grundar sig på Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG om uppköpserbjudanden (direktivet om uppköpserbjudanden) och om de myndigheter som anges i det direktivet utövar tillsyn över kraven.

Förlängning av tidsfristen för offentliggörande av och tiden för tillgänglighållande av bokslut och verksamhetsberättelser samt rapporteringsformat (artikel 4.1 och 4.7)

I artikel 4 i insynsdirektivet föreskrivs det om offentliggörande av redovisning (bokslut) och förvaltningsberättelser (verksamhetsberättelser). Artikel 4.1 har ändrats så att en emittent ska offentliggöra redovisningen och förvaltningsberättelsen senast fyra månader efter räkenskapsperiodens utgång, i stället för tre månader som tidigare. Syftet med ändringen är att minska de noterade bolagens administrativa börda genom att ge mera tid för att slutföra bokslutet. Marknaden blir sålunda mer flexibel, i och med att noterade bolag offentliggör bokslut och håller ordinarie bolagsstämma under en längre tidsperiod efter utgången av räkenskapsperioden. Anhopningen av bokslut belastar även revisionssammanslutningarna och de marknadsaktörer som analyserar noterade bolags resultat. Detta kan leda till att särskilt små och medelstora emittenter blir lidande, då deras bokslut eventuellt ägnas mindre uppmärksamhet.

Artikel 4.1 har ändrats så att redovisningar och förvaltningsberättelser ska hållas tillgängliga för allmänheten i 10 år efter att de offentliggjorts, i stället för fem år som tidigare. Enligt den nya artikel 4.7 är emittenter skyldiga att från och med den 1 januari 2020 offentliggöra redovisningar och förvaltningsberättelser med hjälp av EU:s enhetliga elektroniska rapporteringsformat (*reporting format*), i praktiken ett distributionsformat. Kommissionen ska utfärda tekniska standarder för tillsyn för det elektroniska format som ska användas vid distributionen av rapporter. Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) ska innan detta göra en kostnads- och intäktsanalys över behovet och överlämna ett förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2016.

Förlängning av tidsfristen för offentliggörande av och tiden för tillgänglighållande av halvårsrapporter (artikel 5.1)

I artikel 5.1 i insynsdirektivet föreskrivs det om offentliggörande av halvårsrapporter. Den tidsfrist som emittenter av aktier och skuldinstrument har för att offentliggöra halvårsrapporter förlängs från de tidigare två månaderna till tre månader efter utgången av rapportperioden. Den tid som en emittent ska hålla rapporten tillgänglig på sin webbplats och i den centrala lagringsenheten förlängs till minst 10 år från tidigare fem år, liksom när det gäller bokslut och förvaltningsberättelser. Målet med ändringen är detsamma som med ändringarna i artikel 4.1.

Slopande av kravet på offentliggörande av ledningens delårsredogörelser och kvartalsrapporter (upphävande av artikel 6)

Innehållet i artikel 6 i insynsdirektivet har upphävts. I artikeln föreskrevs det om emittentens skyldighet att offentliggöra ledningens delårsredogörelse, om emittenten under räkenskapsperioden endast offentliggör en halvårsrapport för räkenskapsperiodens första sex månader. Eftersom medlemsstaterna i regel inte längre får kräva några delårsrapporter utöver halvårsrap-

porterna, såsom kvartalsrapporter, är artikeln onödig. Direktivet förpliktar ändå emittenterna att offentliggöra en halvårsrapport.

Diskussionen om större handlingsutrymme för emittenter när det gäller den regelbundna finansiella rapporteringen tog sin början i Europa efter finansmarknadskrisen. Europeiska kommissionen har uttryckt sin oro över att kvartalsrapporterna skulle ha främjat kortsiktiga investeringar och ökat aktiernas volatilitet under krisen 2008. I USA har man inte gjort några ansatser att förlänga rapportperioderna. Från de noterade bolagens perspektiv har man dessutom börjat att kritiskt granska den totala administrativa börda för företagen som uppkommer av att kvartalsrapporter upprättas, och man har krävt ökad flexibilitet för att minska bördan. Särskilt för små noterade bolags del kan kvartalsrapporterna höja tröskeln för att bli noterade på de reglerade marknaderna. Man har även börjat kräva ökad flexibilitet för noterade bolag av olika slag och olika storlek. Flexibiliteten har visserligen redan ökat i och med att man har öppnat alternativa marknadsplatser och finansieringskanaler med färre insynskrav. Vid sidan av de reglerade marknaderna har det uppstått andra handelsplatser, t.ex. multilaterala handelsplattformar (*MTF*) och organiserade handelsplattformar (*OTF*), samt andra finansieringskanaler. Den stora skillnaden mellan bestämmelserna om reglerade marknader och bestämmelserna om multilaterala handelsplattformar minskas i EU-lagstiftningen.

Rapport om emittenters betalningar till staternas regeringar (artikel 6)

Enligt insynsdirektivets nya artikel 6 ska sådana emittenter som är verksamma inom vissa sektorer och vars värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad årligen utarbeta en landsspecifik rapport om de betalningar som emittenterna gjort till de staters regeringar och de aktörer som lyder under dem inom vilkas territorium emittenterna bedriver verksamhet. Rapporten ska offentliggöras senast sex månader efter utgången av varje räkenskapsår och förbli tillgänglig för allmänheten i minst 10 år. Artikeln tillämpas på alla emittenter vars hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten är inom EES. Skyldigheten gäller både noterade bolag vilkas aktier är föremål för handel på en reglerad marknad och noterade bolag vilkas skuldinstrument är föremål för handel. Bestämmelser om innehållet i skyldigheten finns i artiklarna 41–45 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU (*bokslutsdirektivet*) om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG. Rapporteringsskyldigheten gäller enligt artikel 41.1 och 41.2 företag och koncerner med verksamhet inom gruv- och utvinningsindustrin samt inom avverkning av primärskog. Rapporten är inte en del av bokslutet eller förvaltningsberättelsen. Enligt artikel 45 är bolaget och bolagets förvaltningsorgan ansvariga för att rapporten utarbetas och offentliggörs i enlighet med den nationella lagstiftningen.

Bestämmelserna grundar sig på slutsatserna från G8-toppmötet 2011. Syftet med artikeln är att förbättra insynen i betalningsströmmarna mellan företag och stater. Särskilt i underutvecklade mälländer och mälländer under utveckling förbättrar insynen i de inkomster som uppkommer i samband med utländska företags affärsverksamhet sålunda möjligheterna för invånarna i mälländerna att kräva information om hur inkomsterna från landets naturresurser används. Enligt skälen i direktivet motsvarar uppgifterna i rapporten de uppgifter som ska ges i enlighet med utvinningsindustrins initiativ för ökad öppenhet EITI (*Extractive Industries Transparency Initiative*). Initiativet kompletterar kommissionens handlingsplan FLEGT (skogslagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog) som också inkluderar rådets timmerförordning ((EG) nr 2173/2005). Enligt förordningen ska de som handlar med timmerprodukter visa tillbörlig aktsamhet för att säkerställa att olagligt avverkat timmer inte kommer in på unionsmarknaden. Artikeln i direktivet påminner även om den s.k. Dodd Frank Act-lagen som stiftats i Förenta staterna. Författningen är mindre omfattande än EU-lagstiftningen och

gäller endast bolag inom olje-, gas- och utvinningssektorn som är föremål för handel på en reglerad marknad i USA.

Enligt artikel 43 i bokslutsdirektivet ska rapporten innehålla uppgifter om sådana betalningar på sammanlagt minst 100 000 euro som betalats under räkenskapsperioden, specificerade per typ av betalning och på projektnivå. Rapporteringen omfattar också andra betalningar än sådana som betalats i form av pengar. Rapporten ska innehålla uppgifter på målstats- och projektnivå. Enligt artikel 42.2 i bokslutsdirektivet behöver ett enskilt dotterföretag som hör till en koncern inte lämna någon rapport, om koncernens moderföretag offentliggör rapporten för hela den koncerns del till vilken dotterföretaget hör. I artikel 44 i samma direktiv föreskrivs det om den konsoliderade rapport som ska upprättas, om en emittent i egenskap av en koncerns moderföretag är skyldig att upprätta en koncernredovisning enligt vad som föreskrivs i artikel 22.1—22.6. Artiklarna i direktivet ska sättas i kraft nationellt senast den 20 juli 2015. Bestämmelserna ska börja tillämpas senast den 1 januari 2016 eller från och med den räkenskapsperiod som börjar efter det. Regeringens proposition om genomförande av bokslutsdirektivet lämnas till regeringen senare år 2015.

Undantag från tillämpningen av artiklarna 4 och 5 i insynsdirektivet – EFSF (artikel 8)

I artikeln anges det vilka emittenter bestämmelserna om offentliggörande av bokslut och halvårsrapporter i artiklarna 4 och 5 i insynsdirektivet inte ska tillämpas på. Artikeln har ändrats så att undantaget även omfattar ”Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) och andra mekanismer som upprättats i syfte att upprätthålla finansiell stabilitet i Europeiska monetära unionen genom tillhandahållande av tillfälligt finansiellt stöd till medlemsstater vars valuta är euro”.

Skyldighet att anmäla betydande ägar- och röstandelar (artiklarna 9, 12, 13 och 13a)

Aktier i handelsportföljer (artikel 9.6, 9.6a och 9.6b)

I artikel 9.6 i direktivet föreskrivs det om undantag från anmälningsskyldigheten när det gäller aktier i ett handelslager (en handelsportfölj) som innehas av ett kreditinstitut eller värdepappersföretag. Artikel 9.6 har ändrats så att medlemsstaterna måste utfärda bestämmelser om det undantag som gäller handelslager, medan det tidigare var upp till medlemsstaterna själva att överväga om sådana bestämmelser skulle utfärdas. Dessutom har ordalydelsen i punkten preciserats så att rösträtter kopplade till aktier i handelslager inte får utövas. Enligt den tidigare ordalydelsen skulle kreditinstitutet eller värdepappersföretaget se till att rösträtter inte utövas.

Till artikeln har det fogats ett helt nytt undantag från anmälningsskyldigheten, artikel 9.6a. Undantaget omfattar finansiella instrument som förvärvats i stabiliseringssyfte eller för återköp av egna aktier, förutsatt att rösträtterna inte utövas eller på annat sätt används för att ingripa i emittentens förvaltning. Innehållet i begränsningen motsvarar artikel 9.6 om handelslager. I denna punkt i artikeln hänvisas det till förordning (EU) nr 2273/2003, som har antagits på basis av marknadsmissbruksdirektivet (2003/6/EG) och som upphävs den 3 juni 2016 när Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (MAR) träder i kraft.

I den nya artikel 9.6b ges kommissionen fullmakt att anta de tekniska standarder för tillsyn som gäller den beräkningsmetod som ska användas för det tröskelvärde på fem procent som avses i artikel 9.5 och 9.6. Artikel 9.5 gäller aktier som innehas av marknadsgaranter och artikel 9.6 gäller aktier i handelslager. Kommissionens tekniska standarder för tillsyn

(17.12.2014, C(2014) 9656 final) (*flaggningsstandarden*) har antagits i januari 2015. Enligt artikel 2 i standarden ska röstandelarna, i de fall som avses i ifrågavarande punkter i artikeln och som grundar sig på artiklarna 9, 10 och 13 i insynsdirektivet, läggas samman när tröskelvärdet på fem procent tillämpas. Enligt artikel 3 i standarden ska, när den anmälningsskyldige är ett företag som hör till en koncern, innehaven läggas samman på koncernnivå i enlighet med insynsdirektivets artikel 10 e.

Flaggningsanmälan (artikel 12.2)

I artikeln föreskrivs det om skyldigheten för innehavare av ägar- och röstandelar att underrätta emittenten. Inledningsfrasen till artikel 12.2 har på engelska och finska ändrats så att underrättelsen ska göras "promptly" resp. "viipymättä", när ordalydelsen tidigare var "as soon as possible" resp. "mahdollisimman pian". På svenska är både den tidigare och den nya ordalydelsen "så snart som möjligt".

Finansiella instrument med liknande effekt som aktier (artikel 13)

I artikel 13 i insynsdirektivet föreskrivs det om skyldigheten att anmäla annat än direkt aktieäggande eller röstandelar. Tillämpningsområdet för anmälningsskyldigheten utvidgas något jämfört med nuläget. Syftet med ändringen är att öka insynen i ägandet i noterade bolag. Det har utvecklats nya finansiella instrument där parterna deltar i företagens ekonomiska risktagning på motsvarande sätt som genom direkt aktieäggande. Insynsdirektivet har inte tidigare krävt att dessa positioner ska offentliggöras. Det har således varit möjligt att kringgå anmälningsskyldigheten t.ex. genom att någon annan förvarar aktier som är underliggande aktier i finansiella instrument som skapats mellan parterna. Genom ändringen strävar man efter att också de betydande ägar- och röstandelar som inte finns att köpa eller sälja på marknaden ska vara kända av marknaden. I kommissionens konsekvensbedömning nämns flera sådana fall i EU under den tid då insynsdirektivet varit i kraft där marknaden inte har haft tillräcklig korrekt information om koncentrationen av aktieinnehav i ett noterat bolag, om minskande av aktiernas likviditet genom derivatinstrument eller om ägarna av dessa derivat. Offentliggjord information skulle ha påverkat aktiens pris.

Artikel 13.1 första stycket är indelat i två led, varav led a motsvarar det tidigare direktivet och led b innehåller en ny förteckning över finansiella instrument. Enligt led b ska det utöver betydande röstandelar som grundar sig på aktieinnehav även anmälas sådana röstandelar som grundar sig på innehav av finansiella instrument som har liknande ekonomisk effekt som de finansiella instrument som avses i led a, vare sig dessa ger rätt till fysisk avveckling eller inte. Ledet gäller s.k. kontantavräknade derivatinstrument. När det gäller dessa får den anmälningsskyldige inte i något skede juridiskt tillgång till de underliggande aktierna, utan avtalet fullgörs mellan parterna kalkylmässigt kontant, på basis av aktiernas pris. I artikel 13.1 andra stycket föreskrivs det om innehållet i flaggningsanmälan vid anmälan om de finansiella instrument som avses i artikel 13.1. Anmälan ska innehålla en uppdelning av de kontantavräknade och fysiskt avvecklade finansiella instrument som innehas.

I den nya artikel 13.1a första stycket föreskrivs det om sättet för beräkning av röstandelar som följer av finansiella instrument och som ska anmälas. Det antal röstandelar som grundar sig på finansiella instrument som vid förfall ger investeraren kontroll över aktierna ska beräknas med hänsyn till det totala nominella beloppet (*full notional amount*) för det finansiella instrumentets underliggande aktier. Om det är fråga om ett kontantavräknat finansiellt instrument, beräknas antalet rösträtter på grundval av s.k. deltajustering genom multiplicering av det nominella beloppet för underliggande aktier med det finansiella instrumentets s.k. deltavärde, som avser sannolikheten för att ett finansiellt instrument ska bli inlöst. Den anmälningsskyldige ska lägga samman alla finansiella instrument med underliggande aktier som är i samma kate-

gori och har samma emittent. Anmälningsskyldigheten gäller endast s.k. långa positioner. Med långa positioner avses derivatpositioner som då de avvecklas leder till att den anmälningsskyldige avtalsparten köper aktier, dvs. att den partens ägar- eller röstandelar växer. Exempel på dessa är köpta köpoptioner, köpta terminer och utställda säljoptioner. Från en lång position får det enligt stycket inte göras avdrag med omkastade korta positioner som hör till samma emittent och som gäller aktier av samma slag (nettning).

I artikel 13.1a andra stycket ges kommissionen fullmakt att anta sådana tekniska standarder för tillsyn som gäller sättet för beräkning av röstandelar som baserar sig på finansiella instrument vars värde fastställs enligt en korg av aktier, ett index eller något annat referensvärde. Dessutom specificeras i standarden metoderna för att fastställa det ovannämnda deltavärdet, om det finansiella instrumentet avvecklas kontant. Flaggningsstandarden godkändes i januari 2015. I artikel 4 i standarden finns en beräkningsregel som ska tillämpas på i led a avsedda finansiella instrument där referensvärdet utgörs av en aktiekorg eller ett index, och i artikel 5 finns en beräkningsregel som ska tillämpas på i led b avsedda kontantavräknade finansiella instrument. Kommissionen åläggs i artikel 5 i direktivet att följa upp hur de metoder för beräkning av röstandelar som avses i denna punkt i artikeln fungerar.

I den nya artikel 13.1b finns en förteckning över de finansiella instrument som omfattas av anmälningsskyldigheten, om de uppfyller något av de villkor som anges i artikel 13.1 första stycket led a eller b. De omfattar a) överlåtbara värdepapper (motsvarar 2 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen), b) optioner, c) terminskontrakt, d) swappar, e) räntesäkringsavtal, f) CFD:er (Contracts for differences) och g) varje annat kontrakt eller avtal med liknande ekonomisk effekt som kan avvecklas fysiskt eller kontant. Esma ska upprätthålla en vägledande förteckning över finansiella instrument som omfattas av anmälningsskyldighet enligt artikel 13.1.

Enligt den ändrade artikel 13.2 ska kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt med närmare bestämmelser om innehållet i den flaggningsanmälan som ska göras angående de finansiella instrument som avses i artikel 13.1, underrättelseperioden och till vem underrättelsen ska göras. Fullmakten motsvarar till sitt sakinnehåll leden c, d och e i fullmakten i det tidigare direktivet.

Enligt den nya artikel 13.4 första stycket tillämpas de undantag som fastställs i artiklarna 9.4, 9.5, 12.3, 12.4 och 12.5 även på de finansiella instrument som avses i artikel 13. Kommissionen har enligt tredje stycket rätt att anta tekniska standarder för tillsyn för att specificera undantagen, om den anmälningsskyldige innehar aktier eller finansiella instrument för att handla för kunders räkning eller för att säkra kundpositioner. Kommissionens flaggningsstandard godkändes i januari 2015. I artikel 6 i standarden definieras kort vad det innebär att handla för kunders räkning.

Sammanräkning av ägar- och röstandelar som ska anmälas (artikel 13a.1 och 13a.2)

I direktivets nya artikel 13a.1 föreskrivs det om anmälningsskyldighet i situationer då tröskelvärdet för anmälningsskyldigheten överskrids när alla de röstandelar och finansiella instrument som avses i artiklarna 9, 10 och 13 räknas in i aktieägarens ägar- och röstandelar. Artikel 13a.1 är ny och har samband med den anmälningsskyldighet som gäller finansiella instrument och som baserar sig på artikel 13.1. Enligt artikel 13a.1 andra stycket ska flaggningsanmälan innehålla en uppdelning av de innehav som anmälan gäller. Om alltså en anmälningspliktig andel innehåller aktieinnehav i enlighet med artikel 9, rätt att rösta med aktier i enlighet med artikel 10 eller andra finansiella instrument med liknande effekt som aktieinnehav i enlighet med artikel 13, ska ägar- och röstandelar i olika kategori delas upp i flaggningsanmälan.

Enligt artikel 13a.2 ska flaggningsanmälan göras igen om den tidigare anmälda grunden för röstandelen förändras genom att den anmälningsskyldige förvärvar det flaggade finansiella instrumentets underliggande aktier. Så är alltså fallet även om tidigare anmälda ägar- och röstandelars totala andel i procent inte har förändrats.

Offentliggörande av förändringar i rättigheter som är förenade med värdepapperen (artikel 16)

Enligt artikel 16.1 i insynsdirektivet ska emittenter av aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad utan dröjsmål offentliggöra alla förändringar i rättigheter knutna till emittentens olika kategorier av aktier, inklusive värdepappersderivat som ger tillträde till aktierna och som har emitterats av emittenten själv. Enligt artikel 16.2 ska emittenten av andra värdepapper än aktier, t.ex. obligationer, som är upptagna till handel på en reglerad marknad offentliggöra alla förändringar som påverkar rättigheterna för innehavarna av sådana värdepapper, såsom förändringar i räntevillkor eller andra villkor. Den ursprungliga artikel 16.1 och 16.2 i insynsdirektivet har inte ändrats genom direktivet. Enligt direktivets artikel 28a a ska det för överträdelser av artikel 16 påföras administrativa sanktioner enligt artikel 28b i direktivet.

Likabehandling av innehavare av obligationslån (artikel 18.1)

Enligt artikel 18.1 i insynsdirektivet ska emittenten av skuldebrev som är upptagna till handel på en reglerad marknad se till att alla innehavare av värdepapper som har emitterats samtidigt och på samma villkor behandlas lika ”med avseende på alla rättigheter som är knutna till dessa skuldebrev (pari passu)”. Genom direktivet har varken artikel 17 eller artikel 18 i insynsdirektivet ändrats. Artikel 17.1 i insynsdirektivet skyddar på motsvarande sätt ägare av aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad.

Elektronisk åtkomstpunkt som drivs av Esma (artiklarna 21a och 22)

Enligt den nya artikel 21a ska Esma senast den 1 januari 2018 inrätta och därefter utveckla och driva en webbplats som ska fungera som elektronisk åtkomstpunkt (*”electronic access point”*, *”sähköinen yhteyspiste”*) som ger tillgång till medlemsstaternas nationella lagringsenheter (*”officially appointed mechanism”*, *OAM*). I de nationella lagringsenheterna finns den obligatoriska information som de noterade bolagen offentliggjort. Enligt artikel 21a.3 ska medlemsstaterna säkerställa tillgång till sina lagringsenheter via webbplatsen.

Administrativa påföljder och tillsynsbefogenheter för överträdelser av bestämmelser i enlighet med insynsdirektivet (artiklarna 28, 28a—28c och 29)

I de ändrade eller nya artiklarna 28, 28a—28c och 29 i insynsdirektivet föreskrivs det om det system för sanktioner (påföljder) och tvångsmedel som ska fastställas för sådana överträdelser som avses i direktivet. Bestämmelserna är helt nya.

I artikel 28.1 i direktivet föreskrivs det om medlemsstaternas allmänna skyldighet att utfärda bestämmelser om administrativa sanktioner. Enligt artikel 28.2 ska sanktioner i medlemsstaterna också kunna riktas mot medlemmarna i en juridisk persons administrativa organ och mot andra fysiska personer som är ansvariga för överträdelsen enligt vad som föreskrivs nationellt. I punkten i artikeln föreskrivs det inte om förutsättningarna för att sanktioner nationellt ska riktas mot dessa personer, och inte heller om huruvida det är möjligt att föreskriva att sanktioner utdöms som ett alternativ eller att de utdöms samtidigt både till en juridisk person och till andra ansvariga. Detta övervägs sålunda nationellt.

I artikel 28a.1 i direktivet räknas de överträdelser upp för vilka medlemsstaterna ska föreskriva minst de administrativa sanktioner som avses i artikel 28b. I artikeln nämns i led a: un-

derlåtenhet av emittenten att i enlighet med bestämmelserna offentliggöra de upplysningar som ska offentliggöras enligt artiklarna 4—6, 14 och 16 i direktivet; dessa omfattar redovisning och förvaltningsberättelse, halvårsrapport, flaggning om egna aktier, ändringar i centrala rättigheter som följer med aktierna samt ändringar i centrala villkor för obligationslån som är upptagna till handel,

led b: underlåtande av en juridisk eller fysisk person att underrätta om en betydande röstandel i enlighet med artiklarna 9, 10, 12, 13 och 13a i direktivet.

Inte alla artiklar i insynsdirektivet nämns i artikel 28a. Det gäller t.ex. artikel 15, som innehåller emittentens skyldighet att offentliggöra ändringar i det sammanlagda röstetalet och antalet aktier senast i slutet av den månad då ändringarna skett, artiklarna 17 och 18, där det föreskrivs om emittenternas skyldigheter gentemot aktieägarna och på motsvarande sätt gentemot innehavarna av obligationslån, samt artiklarna 20 och 21 i direktivet, där det föreskrivs om språkkraven när det gäller obligatorisk information och flaggningsanmälningar.

Enligt artikel 28b.1 i direktivet ska åtminstone de sanktioner och åtgärder som nämns i leden a—c omfattas av en nationell myndighets behörighet. De är

led a: ett offentligt utlåtande av en myndighet med uppgift om den fysiska eller juridiska person som ansvarar för överträdelsen och om överträdelsens karaktär,

led b: ett föreläggande av en myndighet enligt vilket det krävs att den fysiska eller juridiska person som ansvarar för överträdelsen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta,

led c: administrativa sanktionsavgifter för den fysiska eller juridiska personen; de minimivärden av sanktionen som ska föreskrivas nationellt fastställs i ledet skilt för fysiska och juridiska personer enligt följande:

led i: för juridiska personer ska det högsta beloppet av sanktionsavgiften vara minst 10 miljoner euro eller minst 5 procent av den totala årsomsättningen enligt den senast tillgängliga årliga redovisning som har godkänts av styrelsen; om den juridiska personen är ett moderföretag eller ett dotterföretag till ett moderföretag som är skyldigt att upprätta konsoliderad redovisning enligt bokslutsdirektivet, avses med den totala omsättningen den totala omsättningen eller motsvarande typ av intäkt enligt de relevanta räkenskapsdirektiven enligt hela koncernens senaste godkända konsoliderade redovisning, eller minst två gånger beloppet av de vinster som har erhållits eller de förluster som har undvikits genom överträdelsen, om dessa belopp kan fastställas, varvid det högsta beloppet ska användas,

led ii: för fysiska personer ska det högsta beloppet av sanktionsavgiften vara minst 2 miljoner euro eller minst två gånger beloppet av de vinster som har erhållits eller de förluster som har undvikits genom överträdelsen, om dessa belopp kan fastställas, varvid det högsta beloppet ska användas.

De sanktioner som nämns i leden motsvarar huvudsakligen dem i kreditinstitutsdirektivet (2013/36/EU), EU:s förordning om värdepapperscentraler (EU) nr 909/2014, marknadsmissbruksförordningen (EU) nr 596/2014, MiFIR-förordningen (EU) nr 600/2014 och MiFID II-direktivet (2014/65/EU).

Enligt artikel 28b.2 i direktivet ska medlemsstaterna dessutom föreskriva om möjligheten att som en särskild administrativ sanktion och tillsynsbefogenhet tillfälligt upphäva rösträtten till aktier vid försummelse av skyldigheterna i artikel 28a b (artiklarna 9, 10, 12, 13 och 13a), dvs. flaggningsskyldigheten. I artikel 28c.1 a—g i direktivet anges exempel på aspekter som admi-

nistrativa myndigheter ska beakta när de fastställer administrativa sanktioner eller beslutar om andra tillsynsåtgärder. Bestämmelsen motsvarar dem i de andra EU-rättsakter som gäller finanssektorn och som godkänts under den senaste tiden.

I artikel 29 i direktivet föreskrivs det om offentliggörande av nationella myndigheters beslut om sanktioner och tillsynsbeslut. Bestämmelsen motsvarar bestämmelsen om offentliggörande av sanktioner i kreditinstitutsdirektivet. I motsats till vissa andra EU-rättsakter ger insynsdirektivet inte möjligheten att helt låta bli att offentliggöra ett beslut. Enligt artikel 29.1 första stycket ska myndigheter utan onödigt dröjsmål offentliggöra alla beslut om administrativa sanktioner. Ur ett beslut ska åtminstone offentliggöras uppgifter om den fysiska eller juridiska person som ansvarar för överträdelsen och information om överträdelsens typ och karaktär. Myndigheterna får enligt artikel 29.1 andra stycket senarelägga offentliggörandet av ett beslut eller offentliggöra beslutet på anonym grund under de förutsättningar som nämns i leden a, b och c. Om den som ansvarar för överträdelsen är en fysisk person kan man förfara på det sättet, om ett offentliggörande av personuppgifter bedöms vara en oproportionellt sträng sanktion. Om den som ansvarar för överträdelsen är en fysisk eller juridisk person kan man förfara på det sättet, om offentliggörandet skulle utgöra ett allvarligt hot mot det finansiella systemets stabilitet eller en myndighets pågående utredning eller om offentliggörandet skulle orsaka den som ansvarar för överträdelsen oproportionellt stor skada. Enligt artikel 29.2 ska myndigheter i offentliggörandet inkludera information om att beslutet överklagats.

Tillfälligt upphävande av rösträtt (artikel 28b.2)

Enligt artikel 28b.2 i direktivet ska medlemsstaterna dessutom föreskriva om möjligheten att som en särskild tillsynsbefogenhet tillfälligt upphäva rösträtten till aktier vid försummelse av flaggningskyldigheten.

Ordalydelsen i punkten i artikeln är rätt allmän. Det ska föreskrivas att det är möjligt att tillfälligt upphäva rösträtten vid överträdelser som gäller antingen förvärv eller avyttring av betydande ägar- och röstandelar. Punkten anger inte exakt hur omfattande upphävandet av rösträtten ska vara: om det ska gälla alla de aktier som innehas av den som begått överträdelsen eller endast de aktier som direkt berörs av flaggningsöverträdelsen – t.ex. tilläggsaktier som förvärvats med följden att flaggningsgränsen tangeras. I punkten anges inte heller vem som ska vara behörig att kräva att en myndighet upphäver rösträtten, och inga ytterligare sanktioner nämns som skulle kunna främja att flaggningskyldigheten uppfylls. Punkten gäller inga andra aktierelaterade rättigheter än utövandet av rösträtten. Enligt punkten får medlemsstaterna begränsa upphävande av rösträtten till de allvarligaste överträdelserna.

Ändring av artikel 2 i prospektdirektivet

De tekniska preciseringarna i artikel 2 i prospektdirektivet gäller emittentens val av hemstat på motsvarande sätt som valet av hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten.

Genomförande av direktivet och uppföljning av tillämpningen

Kommissionen ska senast den 27 november 2015 rapportera till Europaparlamentet om tillämpningen av direktivet i enlighet med artikel 5 i direktivet. Föremål för kommissionens rapport är särskilt direktivets återverkningar på små och medelstora emittenter och tillämpningen av sanktioner. När det gäller sanktionerna ska rapporten särskilt behandla huruvida de är effektiva, proportionella och avskräckande. Det nämns särskilt att rapporten ska behandla den metod för beräkning av antalet rösträtter i fråga om kontantavräknade finansiella instrument som det föreskrivs om i artikel 13.1a första stycket i insynsdirektivet. Bakgrunden till denna uppföljnings- och rapporteringsskyldighet är bl.a. att medlemsstaterna när rättsakten förbered-

des hade olika åsikter om vilken metod för beräkning av antalet röstandelar som skulle väljas för derivatinstrument.

Finansministeriet följer upp tillämpningen i Finland av de bestämmelser som hör till dess ansvarsområde samt följer med kommissionens bedömningsarbete och åtgärder inom området.

2.1.2 Nationell lagstiftning

Allmänt

I finsk lagstiftning har insynsdirektivet genomförts genom värdepappersmarknadslagens 7 kap. (Regelbunden informationsskyldighet), 9 kap. (Anmälan om betydande ägar- och röstandelar), delvis 8 kap. (Annan informationsskyldighet) och 10 kap. (Offentliggörande och tillgänglighållande av obligatorisk information). Bestämmelser på lägre nivå ingår i finansministeriets förordning om regelbunden informationsskyldighet för värdepappersemitterter (1020/2012) och finansministeriets förordning om anmälan om betydande ägar- och röstandelar (1021/2012, *flaggningsförordningen*).

De bestämmelser som grundar sig på prospektdirektivet har genomförts genom 3—5 kap. i värdepappersmarknadslagen och genom finansministeriets förordning om prospekt som avses i 3—5 kap. i värdepappersmarknadslagen (1019/2012, *prospektförordningen*).

Bestämmelser om administrativa påföljder för överträdelse av bestämmelserna i värdepappersmarknadslagen finns i värdepappersmarknadslagens 15 kap. (Administrativa påföljder) 1 och 2 §. Dessutom föreskrivs det i värdepappersmarknadslagens 17 kap. om Finansinspektionens övriga tillsynsbefogenheter. I 39—41 § i lagen om Finansinspektionen (878/2008) föreskrivs det om Finansinspektionens behörighet att påföra administrativa påföljder och om förfarandet när de påförs.

Bestämmelser om val av hemstat

I 7 kap. 2 och 3 § i den gällande värdepappersmarknadslagen finns bestämmelser om emittentens val av hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten i enlighet med insynsdirektivet. Den bestämmelse om hemstat för värdepappersemission som grundar sig på prospektdirektivet finns i 3 kap. 6 § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen och motsvarar till innehållet 7 kap. 2 § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen.

Regelbunden informationsskyldighet och andra bestämmelser om informationsskyldighet

Bestämmelser om emittenters regelbundna informationsskyldighet, som inbegriper delårsrapporter, finns i 7 kap. i värdepappersmarknadslagen. I 7 kap. 4 § 1 mom. i värdepappersmarknadslagen finns bestämmelser om den avgränsning av tillämpningsområdet som gäller vissa offentligrättsliga aktörer i fråga om regelbunden informationsskyldighet. Utanför tillämpningsområdet är finska staten, Finlands Bank, finländska kommuner och samkommuner, andra stater och deras centralbanker eller regionala och lokala förvaltningsenheter, Europeiska centralbanken och sådana internationella offentliga organ i vilka minst en EES-stat är medlem.

Bokslut och verksamhetsberättelser ska enligt 7 kap. 5 § i värdepappersmarknadslagen offentliggöras senast tre veckor före bolagsstämman. Bestämmelsen grundar sig på Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag. I 7 kap. 6 § 1 mom. i värdepappersmarknadslagen finns bestämmelser om huvudprinciperna för bokslutets och verksamhetsberättelsens innehåll.

Enligt 7 kap. 9 § i värdepappersmarknadslagen ska emittenten av aktier, värdepapper som berättigar till aktier eller därmed jämförbara värdepapper utan obefogat dröjsmål, dock senast inom två månader efter räkenskapsperiodens slut, offentliggöra en bokslutskommuniké. Bestämmelsen om bokslutskommunikén är nationell, och den inkluderades i värdepappersmarknadslagen 1999. Ursprungligen löd bestämmelsen att ”huvudpunkterna i bokslutet” ska framkomma av bokslutskommunikén. I den gällande lagen föreskrivs det dessutom att bestämmelserna i 7 kap. 11—13 § om innehållet i en delårsrapport för räkenskapsperiodens sex första månader ska tillämpas på bokslutskommunikéer. En kommuniké ska dessutom innehålla styrelsens förslag till åtgärder i fråga om vinst eller förlust och en redogörelse för utdelningsbara medel. Bokslutskommunikén ska ge en rättvisande bild av emittentens verksamhetsresultat och finansiella ställning. Tidpunkten för offentliggörande av bokslutskommunikén ska offentliggöras så snart den har fastställts.

I 7 kap. 10 § i värdepappersmarknadslagen finns bestämmelser om offentliggörande av delårsrapport och i 11 § om dess innehåll, i 7 kap. 14 och 15 § finns bestämmelser om innehållet i och offentliggörande av ledningens delårsredogörelse, och i 7 kap. 17 och 18 § finns bestämmelser om Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter och bevilja undantag, inklusive undantag i fråga om offentliggörande av delårsrapporter.

Skyldigheten för emittenter av aktier eller värdepapper som berättigar till aktier att upprätta en delårsrapport kvartalsvis för varje räkenskapsperiod som är längre än sex månader trädde i kraft genom en ändring av värdepappersmarknadslagen (105/1999) från och med den räkenskapsperiod som började den 1 april 2000 eller därefter. I fråga om skuldinstrument krävdes det bara att en enda delårsrapport skulle upprättas. Innan dess ställdes i borsreglerna och i lagstiftningen bara kravet att upprätta en halvårsrapport. I den allmänna motiveringen till lagen konstaterades följande: ”Av bolagen som är upptagna på [börslistan] upprättar för närvarande 30 delårsrapport kvartalsvis, 48 tertialsvis och 9 halvårsvis. Av de bolag som är föremål för annan offentlig handel upprättar 3 delårsrapport kvartalsvis, 14 tertialsvis och 24 halvårsvis. I synnerhet bland börsbolagen går trenden i riktning mot tätare delårsrapportering.” Värdepappersmarknadslagen hade tidigare ändrats genom lag 740/1993 så att bolag som emitterat aktier skulle upprätta en delårsrapport antingen för de sex första eller för de fyra och åtta första månaderna.

I 10 kap. 5 och 6 § i värdepappersmarknadslagen föreskrivs det om tillgänglighållande av obligatorisk information på webbplatser och i den centrala lagringsenheten. I värdepappersmarknadslagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den finns inga specifika bestämmelser om den nationella centrala lagringsenheten, förutom i 10 kap. 3 § 2 mom. och 6 § i värdepappersmarknadslagen. I 10 kap. 8 § finns ett bemyndigande för finansministeriet att utfärda förordning om den centrala lagringsenheten. För tillfället fungerar Helsingforsbörsen (Nasdaq OMX Helsinki Oy) som nationell central lagringsenhet.

Finansministeriets förordning om regelbunden informationsskyldighet för värdepappersemitterter och Finansinspektionens föreskrifter och anvisningar (7/2013) ”Informationsskyldighet för emittenter” innehåller närmare föreskrifter om innehållet i och strukturen på obligatorisk bokslutsinformation som ska offentliggöras, men inte om informationens elektroniska form. Bokslutets innehåll grundar sig på internationella redovisningsstandarder (IFRS) och på bokföringslagstiftningen.

I 4 § i förordningen föreskrivs det om förutsättningarna för att en emittent ska kunna besluta att i stället för kvartalsrapporter offentliggöra ledningens delårsredogörelse. Under de förutsättningar som det föreskrivs om i paragrafen behövs det inget tillstånd. Undantaget gäller bl.a. noterade bolag vars marknadsvärde uppgår till högst 150 miljoner euro. Det har inte använts i särskilt stor utsträckning.

Innehållet i förordningens 5 § (Uppgifter som ska lämnas i verksamhetsberättelsen), 9 § (Verksamhetsberättelsen och delårsrapportens redogörelsedel) och 6 § (Uppgifter som en emittent som bedriver fastighetsplaceringsverksamhet ska lämna i verksamhetsberättelsen) är huvudsakligen nationella bestämmelser. Kravet på att offentliggöra bokslutet och verksamhetsberättelsen baserar sig också på reglerna för den reglerade marknaden.

Skyldighet att anmäla betydande ägar- och röstandelar

I 9 kap. 5 § 2 mom. i den gällande värdepappersmarknadslagen föreskrivs det att flaggningsanmälan ska göras också då en aktieägare är part i ett avtal eller annat arrangemang som då det genomförs leder till att flaggningsgränsen uppnås eller överskrider eller till att andelen understiger flaggningsgränsen. Detta motsvarar insynsdirektivets tidigare artikel 13.1, men är delvis mer omfattande: insynsdirektivet krävde endast underrättelse om (i) avtal som ger rätt att förvärva aktier, inte sådana som leder till avyttring, och om (ii) finansiella instrument som är förenade med rätt eller skyldighet att förvärva aktier som medför rösträtter och som redan har emitterats, inte aktier som emitteras senare.

I 9 kap. 5 § 1 mom. i värdepappersmarknadslagen föreskrivs det om olika flaggningsgränser. Flaggningsanmälan ska göras också när ägarandelen uppnår, överskrider eller underskrider 90 procent. Flaggningskyldigheten när ägarandelen överskrider 90 procent har ansetts vara behövlig marknadsinformation. Den fogades till den nya värdepappersmarknadslagen. Flaggningsanmälan ska göras separat när ägarandelen, inte endast röstandelen, förändras. Skyldigheten att anmäla ägarandelar har varit i kraft sedan 1994. Den huvudsakliga orsaken till att anmälningsskyldigheten i Finland gäller både ägar- och röstandelar är den röstvärdesskillnad mellan aktier av olika slag som tillåts inom noterade bolag. Båda är nationella tilläggsbestämmelser som fortfarande är tillåtna enligt direktivet.

I 9 kap. 9 § 1 mom. i värdepappersmarknadslagen föreskrivs det att flaggningsanmälan ska göras utan obefogat dröjsmål, dock senast följande handelsdag efter det att aktieägaren fick kännedom om eller borde ha haft kännedom om förvärvet eller avyttringen, om sin möjlighet att utöva rösträtten eller om den rättshandling som genomförts. I paragrafen beskrivs noggrannare förutsättningarna för att anmälningsskyldighet ska föreligga. Den föreskrivna tiden "senast följande handelsdag" är kortare än den tidsfrist som direktivet tillåter. Direktivet tillåter att flaggningsanmälan görs ännu på den tredje handelsdagen. Den kortare tidsfrist som gällt i Finland bevarades ändå i samband med totalrevidering av värdepappersmarknadslagstiftningen 2012, dock så att formuleringarna i paragrafen preciserades och utökades en aning.

I 11 kap. i värdepappersmarknadslagen föreskrivs det om offentliga uppköpserbudanden. Enligt artikel 3.1 i insynsdirektivet får de nationella flaggningsbestämmelser som gäller uppköpserbudanden under vissa förutsättningar vara striktare. I Finland har det ändå inte fastställts någon nedre flaggningsgräns eller någon annan striktare anmälningsskyldighet som skulle tillämpas endast vid uppköpserbudanden, i motsats till vissa av EU:s stora medlemsstater. I Finland föreligger dock med stöd av 9 kap. 5 § 2 mom. en skyldighet att flagga avtal och arrangemang som då de genomförs leder till att flaggningsgränsen nås. På detta sätt uppkommer flaggningskyldighet vid uppköpserbudanden av erbjudna och erhållna godkännanden och åtaganden att godkänna kommande uppköpserbudanden när det antal aktier eller det röstetal som godkänns överstiger flaggningsgränsen.

I flaggningsförordningen finns det bestämmelser om undantag som baserar sig på insynsdirektivet och som gäller moderbolag till fondbolag och tillhandahållare av investeringstjänster samt marknadsgaranter. Dessutom föreskrivs det i förordningens 6 § om innehållet i flaggningsanmälan.

Administrativa påföljder och tillsynsbefogenheter

Bestämmelser om de överträdelser och de sanktioner för överträdelser som avses i direktivet finns i värdepappersmarknadslagens 15 kap. (Administrativa påföljder) 1 och 2 § och i lagens 17 kap. (Tillsynsbefogenheter). Bestämmelser om de ordningsavgifter och påföljdsavgifter som Finansinspektionen påför, om offentlig varning och om de förfaranden som ska tillämpas vid påförandet finns i 4 kap. 38—42 § i lagen om Finansinspektionen.

Bestämmelser om prospekt

Bestämmelser om prospekt finns i 3—5 kap. i värdepappersmarknadslagen och i prospektförordningen. Bestämmelserna grundar sig på prospektdirektivet som har ändrats genom direktiv 2010/73/EU. Ändringarna genomfördes genom den nya värdepappersmarknadslagen. Prospektförordningen innehåller nationella bestämmelser som tillämpas på de erbjudanden av värdepapper vars sammanlagda värde understiger tröskelvärdet på 5 000 000 euro för tillämpning av prospektdirektivet. Den bestämmelse om hemstat för värdepappersemission som grundar sig på prospektdirektivet finns i 3 kap. 6 § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen och motsvarar till innehållet 7 kap. 2 § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen. Det nationella tröskelvärdet på 1 500 000 euro för offentliggörande av prospekt föreskrivs i 4 kap. 3 § 1 mom. 4 punkten i värdepappersmarknadslagen. Dessutom hänvisas det till detta tröskelvärde i värdepappersmarknadslagens 5 kap. 11 § som gäller finansministeriets bemyndigande att utfärda förordning.

I den nya värdepappersmarknadslagen förtydligades de nationella bestämmelser som grundar sig på prospektdirektivet, och genom lagen genomfördes direktivet om ändring av prospektdirektivet. En viktig ändring i sakinhållet var att tröskelvärdet i euro för skyldigheten att offentliggöra prospekt höjdes till 1,5 miljoner euro. Före ändringen skulle prospekt upprättas när värdepapper erbjöds till allmänheten, om erbjudandets sammanlagda värde var minst 100 000 euro. Erbjudandena ska avse värdepapper, och prospektdirektivet gäller således inte erbjudande av andra finansiella instrument.

Tröskelvärdet för tillämpningen av prospektdirektivet var fram till den 1 juli 2012 2 500 000 euro och därefter 5 000 000 euro. Det är således endast möjligt att utfärda nationella bestämmelser om prospektkrav när det gäller värdepapperserbjudanden som understiger detta. I prospektdirektivet finns det också många andra förutsättningar som gäller oberoende av varandra och som måste uppfyllas för att ett prospekt inte ska behöva offentliggöras. Exempel på dessa är att erbjudanden av värdepapper riktas till färre än 150 personer som inte är kvalificerade investerare och att enhetsstorleken (eller minimateckningsbeloppet) för de erbjudna värdepapperen är minst 100 000 euro. Det bör påpekas att gränsvärdet på 5 000 000 euro, inte 1 500 000 euro, enligt 4 kap. 3 § 1 mom. 5 punkten i värdepappersmarknadslagen – utanför tillämpningsområdet för prospektdirektivet – tillämpas om värdepapperen ansöks bli upptagna till handel på en multilateral handelsplattform. Upp till fem miljoner euro ska ett bolagsprospekt upprättas i enlighet med de krav som ställs av den som driver den multilateral handelsplattformen.

Även om inget prospekt om värdepapperserbjudandet behöver offentliggöras, ska i erbjudandet ändå iakttas de allmänna bestämmelserna i 1 kap. 2—4 § i värdepappersmarknadslagen samt de allmänna avtalsrättsliga principerna om tillräcklig information till avtalsparterna. I Finansinspektionens anvisning 6/2013 ”Erbjudande och börsnotering av värdepapper” (avsnitt 4, styckena 4—12) finns vissa anvisningar som gäller de allmänna bestämmelserna i värdepappersmarknadslagen. De kan tillämpas på alla erbjudanden av värdepapper. Enligt 15 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen kan Finansinspektionens påföljdsavgifter i regel tillämpas även

på överträdelser av värdepappersmarknadslagens 1 kap. 3 § (Förbud mot att lämna osann eller vilseledande information) och 4 § (Opartiskt tillhandahållande av tillräcklig information).

2.2 Bedömning av nuläget

2.2.1 Bestämmelser som baserar sig på insynsdirektivet

I avsnitt 2.1.2 Nationell lagstiftning redogörs det för vilka gällande nationella bestämmelser som innehåller bestämmelserna i insynsdirektivet. Genomförandet av direktivet förutsätter både ändringar och helt nya bestämmelser i lagstiftningen.

Insynsdirektivet har i Finland huvudsakligen genomförts i enlighet med minimikraven i direktivet. Till viss del är den nationella lagstiftningen dock strängare än minimikraven i direktivet. I samband med denna proposition föreslås det att de nationella tilläggsbestämmelserna delvis slopas och delvis bevaras.

Bokslutskommuniké

Den skyldighet att offentliggöra en bokslutskommuniké som gäller emittenten av aktier, värdepapper som berättigar till aktier eller därmed jämförbara värdepapper är en väsentlig och etablerad skyldighet på värdepappersmarknaden. Bestämmelsen om offentliggörande av bokslutskommunikéer i 7 kap. 9 § i värdepappersmarknadslagen är nationell och fogades 1999 till värdepappersmarknadslagen (495/1989). Ursprungligen löd bestämmelsen att ”huvudpunkterna i bokslutet” ska framkomma av bokslutskommunikén. I den gällande lagen föreskrivs det mer specifikt att de bestämmelser om innehållet i en delårsrapport för räkenskapsperiodens sex första månader som finns i 7 kap. 11—13 § ska tillämpas på bokslutskommunikéer. Kommunikén ska dessutom innehålla styrelsens förslag till åtgärder i fråga om vinst eller förlust och en redogörelse för utdelningsbara medel.

Enligt bestämmelsen ska innehållet i bokslutskommunikén motsvara delårsrapporten. Därför måste bestämmelsen i fråga antingen ändras eller helt upphävas, eftersom artikel 3.1 i insynsdirektivet har ändrats. Det föreslås att bestämmelsen upphävs. Det skulle fortfarande vara möjligt att nationellt föreskriva om skyldigheten att offentliggöra bokslutskommunikéer, men det går inte att kräva att de ska vara lika omfattande som delårsrapporter, utom på de särskilda villkor som ställs i artikel 3.1a i insynsdirektivet. Om bestämmelsen bevarades, skulle grunden för den vara den informationsskyldighet som har att göra med bestämmelserna om marknadsmissbruk och som det föreskrivs om i 6 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen. Börsreglerna innehåller också ett krav på att bokslutskommunikén ska offentliggöras inom en viss tid efter att räkenskapsperioden har avslutats. Oberoende av om den gällande bestämmelsen i värdepappersmarknadslagen bevaras, är emittenten ändå skyldig att utan obefogat dröjsmål offentliggöra sådan information i bokslutet och verksamhetsberättelsen som väsentligt inverkar på värdet av ett värdepapper. Bokslutskommunikén ska även framöver innehålla information som är viktig med tanke på en akties värde, såsom förslag till vinstutdelning samt framtidsutsikterna inom den närmaste framtiden, om det har fattats beslut om dem.

Flaggningsanmälan

Det föreslås att den från minimikraven i direktivet avvikande nationella lagstiftningen i värdepappersmarknadslagens 9 kap. 5 § 1 mom., som gäller anmälan om betydande ägar- och röstandelar vid flaggningsgränsen på 90 procent, kvarstår oförändrad. Detsamma gäller den i samma moment föreskrivna skyldigheten att göra en skild flaggningsanmälan om ändringar som gäller ägarandelar, inte endast om ändringar som gäller röstandelar. Information om överskridande av den bolagsrättsliga inlösningsgränsen på 90 procent anses fortfarande vara nyttig

information för bolagen och marknaden, och det föreskrivs om detta i värdepappersmarknadslagen. Skyldigheten att anmäla ändringar i ägarandelarna har varit i kraft i Finland sedan 1994. Båda bestämmelserna är fortfarande tillåtna enligt insynsdirektivets nya artikel 3.1a fjärde stycket led i.

Det föreslås att också den tidsfrist för flaggningsanmälan som är striktare än den tidsfrist som direktivet tillåter och som det föreskrivs om i 9 kap. 9 § 1 mom. i värdepappersmarknadslagen ska kvarstå. Bestämmelsen är tillåten enligt insynsdirektivets nya artikel 3.1a fjärde stycket led ii. Aktieägaren ska göra flaggningsanmälan utan obefogat dröjsmål, dock senast följande handelsdag efter det att aktieägaren fick kännedom om eller borde ha haft kännedom om förvärvet eller avyttringen, om sin möjlighet att utöva rösträtten eller om den rättshandling som företagits. Den föreskrivna tiden ”senast följande handelsdag” är kortare än den tidsfrist som direktivet tillåter. Artikel 12.2 i direktivet tillåter att flaggningsanmälan görs ännu på den tredje handelsdagen. I paragrafen finns en noggrannare beskrivning av förutsättningarna för att anmälningsskyldighet ska föreligga. Paragrafen är tillräckligt flexibel när det gäller situationer där det kan komma som en överraskning för investeraren att flaggningsgränsen tangeras, överskrids eller underskrids på grund av att detta beror på något annat än investerarens egen aktivitet. I den nya värdepappersmarknadslagen preciserades och utvidgades formuleringen i momentet en aning. Bestämmelsen har ansetts vara bra med tanke på transparensen på marknaden, och investerarna har vant sig vid den. Bestämmelsen motsvarar gällande bestämmelser i Danmark och Sverige. I Danmark föreskrivs dock särskilt de längre tidfrister som direktivet tillåter för de bolag som har sitt säte någon annanstans än i Danmark men är noterade i Danmark. Dessutom bör det noteras att betydande korta positioner som gäller aktier och statslån enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2012 om blankning och vissa aspekter av kreditswappar ska anmälas till Finansinspektionen senast kl. 15.30 följande handelsdag efter transaktionen.

Artikel 16.1 och 16.2 och artikel 18.1 i insynsdirektivet har inte genomförts genom lag 152/2007. Det finns inga uttryckliga bestämmelser om dem i värdepappersmarknadslagen eller i någon annan lag, så det föreslås nu att de genomförs genom värdepappersmarknadslagen.

Direktivet innehåller också helt nya bestämmelser. Exempel på dessa är den på artikel 6 baserade skyldigheten för emittenter som är verksamma inom vissa naturresurssektorer att årligen offentliggöra en rapport om de betalningar som gjorts till staters regeringar, det på ändringen av artiklarna 3 och 6 baserade förbudet för medlemsstater att nationellt kräva att aktieemittenter offentliggör kvartalsrapporter, det på artiklarna 13 och 13a baserade utvidgandet av skyldigheten att anmäla betydande ägar- och röstandelar till att gälla ägar- och röstandelar som grundar sig på olika finansiella instrument samt det på artikel 9.6a baserade undantag som gäller aktier som har förvärvats i stabiliseringssyfte eller för återköp av egna aktier.

Dessutom görs det i denna proposition vissa systematiska och tekniska ändringar i 9 kap. i värdepappersmarknadslagen för att förtydliga vår nationella lagstiftning och dess koppling till artiklarna 9—12 i insynsdirektivet.

Administrativa påföljder och tillsynsbefogenheter

I direktivet ingår betydande ändringar till följd av de nya artiklarna 28a och 28b i insynsdirektivet. De påverkar de nationella bestämmelserna om påföljder och tillsynsbefogenheter i värdepappersmarknadslagen. De maximibelopp för påföljdsavgifter som tillämpas på de överträdelser som specificeras i direktivet samt metoden för beräkning av påföljdsavgifter ska ändras. Dessutom föreslås bestämmelser om administrativa påföljder som påförs en företrädare för en juridisk person. De ändrade artiklarna är enhetliga med EU:s andra sektorspecifika rättsakter som har antagits under de senaste åren, såsom kreditinstitutsdirektivet (2013/36/EU), EU:s

förordning om värdepapperscentraler (EU) nr 909/2014, marknadsmissbruksförordningen (MAR) (EU) nr 596/2014, förordningen om marknader för finansiella instrument (MiFIR) (EU) nr 600/2014 och motsvarande direktiv (MiFID II) (2014/65/EU). I artikel 28b.2 i direktivet föreskrivs det dessutom om en helt ny påföljd och tillsynsbefogenhet, dvs. upphävande av rösträtten på grund av försummelse av flaggningsskyldigheten. Punkten i artikeln förutsätter att en uttrycklig bestämmelse fogas till 17 kap. i värdepappersmarknadslagen.

En del av de nya bestämmelserna i enlighet med direktivet är av teknisk natur, t.ex. de nya presumptionsbestämmelserna om valet av hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten i artikel 2 i insynsdirektivet, förlängningen av tiden för tillgänglighållande av obligatorisk information från fem till tio år i artiklarna 4 och 5 samt kommissionens befogenheter att anta bestämmelser om distributionsformaten för obligatorisk information på EU-nivå i artiklarna 21a och 22. Avsikten är att EU-rättsakter på lägre nivå ska träda i kraft senast den 1 januari 2020.

2.2.2 Bestämmelser om prospekt

När den nya värdepappersmarknadslagen stiftades beslutades det att de nationella bestämmelserna om sådana prospekt som gäller små erbjudanden, vars sammanlagda värde överstiger 1 500 000 euro, ska kvarstå i prospektförordningen. Bestämmelserna tillämpas alltså enbart om värdepapparen ingår i ett erbjudande, vars sammanlagda vederlag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet beräknat för en 12 månaders period är minst 1 500 000 euro men understiger 5 000 000 euro, och värdepapparen inte ansöks bli upptagna till handel på en reglerad marknad. Skyldighet att offentliggöra prospekt får inte heller föreligga på någon annan grund som nämns i lag. Orsaken till att tröskelvärdet höjdes från det tidigare 100 000 euro var att man ville minska den administrativa bördan i anslutning till små erbjudanden på värdepappersmarknaden samt att det i vissa länder i kontrollgruppen förekom liknande lösningar och erfarenheter.

Bestämmelser om minimiinnehållet i prospekt som gäller små erbjudanden finns i prospektförordningens 1 kap. 9 § samt 2 och 3 kap., där det föreskrivs särskilt om erbjudanden som gäller aktier och om erbjudanden som gäller skuldinstrument. Innehållskraven för prospekt som gäller skuldinstrument är mindre än för prospekt som gäller aktier. Prospektförordningen är mer koncentrerad än EU-bestämmelserna om prospekt och dess disposition är tydligare. Förordningen medför att kostnaderna för små erbjudanden sänks: kraven som gäller informationens minimiinnehåll är tillgängliga för alla. Förordningen medför även att tillsynen över värdepapperserbjudanden i Finland effektiviseras. Utanför tillämpningsområdet för EU-regleringen kan prospekt således upprättas antingen i enlighet med den nationella lagstiftningen eller – i de flesta fall – även i enlighet med EU-bestämmelserna, trots att det inte föreligger någon skyldighet att göra det.

Finansinspektionen godkände före den 1 januari 2013 uppskattningsvis färre än 20 små prospekt per år. Efter det har antalet minskat något. Största delen av de prospekt som Finansinspektionen godkänt uppfyller kraven i prospektdirektivet. Den nationella lagstiftningens direkta betydelse är således liten. Den indirekta betydelsen är dock större. I ”prospektfria” värdepapperserbjudanden eller erbjudanden som inte gäller de värdepapper som avses i värdepappersmarknadslagen fungerar bestämmelserna i prospektförordningen som en ”ex analogia”-modell för vad som kan avses med rättvisande information. Bestämmelserna är således viktiga i och med att de styr marknadsförings- och erbjudandep Praxis. Även utan reglering har marknadsaktörerna alltid av kostnads- och ansvarsrelaterade orsaker strävat efter att standardisera dokumentationen och verksamhetsmodellerna.

Tröskelvärde för skyldigheten att offentliggöra prospekt varierar inom EU-medlemsstaterna. Tröskelvärde var i Finland innan värdepappersmarknadslagen stiftades endast 100 000 euro. I Holland är tröskelvärde 2 500 000 euro. I Danmark är det gällande tröskelvärde 1 000 000 euro och i Sverige 2 500 000 euro. I Danmark tillämpas liksom i Finland på erbjudanden som understiger 5 000 000 euro nationella bestämmelser om små prospekt. I Sverige tillämpas EU-regleringen på värdepapperserbjudanden som uppgår till minst 2,5 miljoner euro, inklusive de undantag som gäller små och medelstora emittenter och som anges i EU:s prospektförordning. De som driver multilaterala handelsplattformar kräver i alla nordiska länder vid börsnotering att en annan informationshandling som inte får kallas prospekt läggs fram. Handlingsutrymmet utanför prospektdirektivet är självklart detsamma i alla EU-medlemsstater. Tröskelvärde 2,5 miljoner euro verkar vara ett genomsnitt i EU-medlemsstaterna. Det finns EU-medlemsstater där prospekt ska upprättas för värdepapperserbjudanden som är mycket mindre än detta, och medlemsstater där prospekt inte över huvud taget behöver upprättas för värdepapperserbjudanden som understiger 5 000 000 euro.

Efter ikraftträdandet av den nya värdepappersmarknadslagen har värdepappersmarknaden varit föremål för nya förväntningar. Avsikten är att underlätta små värdepapperserbjudanden och att minska den administrativa bördan i anslutning till dem. Från och med 2013 har villkoren för bankernas kreditgivning till små och medelstora företag, såsom maturiteten för krediterna och kraven på säkerhet, skärpts. Trots att de finländska bankernas ekonomiska ställning är stabil, innebär de ökade kapitalkrav och avkastningskrav som bankerna är föremål för att de finansieringstjänster som bankerna erbjuder inte nödvändigtvis koncentrerar sig på små och medelstora företag med hög risk samt tillväxtföretag med hög risk, och inte heller tillhandahållande av direkta investeringsprodukter via kapitalmarknaden, vilket den nationella kapitalmarknaden skulle dra nytta av.

Den gräsrotsfinansiering (*crowdfunding*) som grundar sig på internetbaserade handelsplatser och som spridit sig till Europa från Förenta staterna är en allmän benämning på virtuella finansieringskanaler som finns inom räckvidden och gränsområdet för bestämmelserna om finansiering, värdepappersmarknaden, konsumentskydd och handel. Om gräsrotsfinansiering samlas in av allmänheten genom erbjudande av värdepapper (aktier eller obligationslån), ska ett prospekt offentliggöras om anskaffningen av gräsrotsfinansiering, ifall något av gränsvärdena enligt prospektdirektivet eller det nationella tröskelvärde på 1,5 miljoner euro överskrids. I Finland har det hittills samlats in mindre än 10 miljoner euro genom gräsrotsfinansiering i form av investeringar, inom ramen för vilken det har erbjudits värdepapper. Finansministeriet utreder i ett separat projekt 2015 i mer detalj behoven av att reglera gräsrotsfinansieringen.

Den ekonomiska recession som började 2008 till följd av den världsomfattande krisen på finansmarknaden fortsätter inom EU och även i Finland. På finansmarknaden i Finland har bankerna fortfarande en central ställning, och finansmarknaden bör göras mångsidigare för att kapital ska kunna röra sig effektivt till ny lönsam och växande affärsverksamhet och främja utvecklande av sådan verksamhet. Finansiering behövs ur internationella källor, men även inhemska, privata placeringstillgångar bör kostnadseffektivt och så att antalet investerare ökar kanaliseras till företagens egna och främjande kapital, som ett alternativ till och parallellt med bankfinansiering.

De finländska företagens lånestock av obligationer uppgick vid utgången av 2014 till cirka 27 miljarder euro. Värdet på nya emissioner uppgick 2014 till cirka 3,6 miljarder euro. Vid utgången av 2014 fanns det på den marknad som regleras av Nasdaq OMX Helsinki Oy obligationslån till ett värde av cirka 1,1 miljarder euro. Vid samma tidpunkt hade det på den multilaterala handelsplattformen First North Bonds Helsinki noterats obligationslån till ett värde av

145 miljoner euro. I Finland genomförs en betydande del av emissionerna av obligationslån således utan att de noteras på börsen eller någon annan marknadsplats.

När obligationslån erbjuds allmänheten ska det upprättas prospekt över dem, om emissionen uppfyller kraven i 3 och 4 kap. i värdepappersmarknadslagen. I fråga om kostnaderna för emission av långsiktiga obligationslån är kostnaden för att upprätta prospekt i verkligheten inte så stor som det ibland framställs. Investerarna ges dock motsvarande eller nästan motsvarande information om erbjudandet och värdepapperen som i prospektet, men i en annan form. Det kan förekomma att man försöker undvika skyldigheten som gäller upprättande av prospekt och erbjudanden, varför värdepapperserbjudanden vanligen görs till en mer begränsad grupp eller endast professionella investerare. Om man inte vill upprätta prospekt, kan obligationslån inte i mindre handelspartier än handelspartier på 100 000 euro omfattas av transparent handel. Denna praxis är beklaglig med tanke på utvecklandet av en mångsidig marknad för obligationslån. Det är dock inte möjligt att påverka denna praxis genom att avlägsna bestämmelserna om prospekt utan att investerarskyddet äventyras.

Bestämmelserna om prospekt är inte en absolut orsak till den nationella värdepappersmarknadens icke-transparenta struktur, och de utgör inte ett absolut hinder för små erbjudanden till allmänheten. Exempelen från Danmark och Sverige visar att skyldigheten att upprätta prospekt kan gälla även erbjudanden som är mindre än 5 miljoner euro. Det nationella gränsvärdet i Finland ligger ur europeisk synvinkel inte på en unik nivå. Skyldighet att upprätta ett EU-prospekt uppkommer på basis av prospektivdirektivet redan vid mycket små erbjudanden, genom samverkan av många självständiga gränsvärden. Det går inte att påverka detta nationellt. Kommissionen har våren 2015 inlett beredningen av en revidering av prospektivdirektivet. I EU-projektet ska det på nytt bedömas hur bestämmelserna om prospekt fungerar i synnerhet med tanke på balansen mellan små värdepapperserbjudanden och investerarskyddet. Kravet på offentliggörande av prospekt kan dock höja tröskeln för att ordna små värdepapperserbjudanden för allmänheten, och det kan i vissa fall vara mindre viktigt för investerarna att ställa krav på prospekt. Kostnaderna för att upprätta prospekt hänför sig proportionellt i högre grad till just små värdepapperserbjudanden.

I denna proposition föreslås det av de skäl som anförs ovan att det nationella tröskelvärdet på 1 500 000 euro som anges i 4 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen ska höjas till 2 500 000 euro, men att det även i fortsättningen ska krävas ett nationellt prospekt som är lindrigare än EU-prospekt vid värdepapperserbjudanden som understiger 5 000 000 euro.

Vid beredningen har man även övervägt alternativet att helt slopa de nationella bestämmelserna om prospekt och tillämpa EU-bestämmelserna vid alla värdepapperserbjudanden som överstiger det nationella tröskelvärdet (antingen 1 500 000 euro eller högre); på dessa små erbjudanden tillämpas då även de restriktivare prospektkraven i EU-prospektivförordningen. Responsen i de yttranden som lämnats in i samband med beredningen stöder inte detta alternativ. Ärendet kan bedömas på nytt senare när kommissionens revideringsprojekt som gäller prospektivdirektivet blivit färdigt.

3 De viktigaste förslagen

3.1 Ändringar som krävs för genomförandet av direktivet

3.1.1 Slopande av kravet på offentliggörande av kvartalsrapporter och ledningens delårsredogörelser samt ändringar i anslutning till detta (artikel 6 och artikel 3.1)

Enligt ändringen av artikel 3.1 i insynsdirektivet får medlemsstaterna inte kräva att emittenter ska offentliggöra finansiella delårsrapporter oftare än den redovisning (bokslut) och den för-

valtningsberättelse (verksamhetsberättelse) som avses i artikel 4 och de halvårsrapporter som avses i artikel 5. Medlemsstaterna kan dock nationellt kräva rapportering under förutsättningar som anges i den nya artikel 3.1a och som det redogjorts för i avsnitt 2.1.1. Enligt artikel 5.1 i insynsdirektivet ska både en emittent av aktier och till dem berättigande värdepapper och en emittent av skuldebrev i varje fall offentliggöra en halvårsrapport. Ändringen av bestämmelserna hindrar inte heller en emittent från att även i fortsättningen frivilligt offentliggöra kvartalsrapporter eller andra rapporter. En operatör som driver en reglerad marknad kan även på basis av börsreglerna och noteringsavtalet kräva att de emittenter vars värdepapper är föremål för handel på en marknadsplats som operatören driver offentliggör kvartalsrapporter och andra rapporter – t.ex. bokslutskommunikéer.

Kvartalsrapporter från noterade bolag är i nuläget en tydlig preferens bland aktieinvesterarna. Att information ges genom tät rapportering säkerställer att investerarna får information som håller hög kvalitet och är konsekvent samt den uppmärksamhet av investerarna som en emittent behöver – och som bolagen på kapitalmarknaden tävlar om – samt minskar risken för marknadsmissbruk. Kvartalsrapportering är dessutom förenligt med de flesta institutionella investerares system för uppföljning av risker.

När emittenterna mellan rapporterna kommunicerar med investerarna och marknaden ska emittenterna se till att insiderinformation inte läcks och undvika selektivt informerande, t.ex. vid möten med investerare och media, för att risken för marknadsmissbruk ska vara så låg som möjligt. Risken växer ju längre tid som förflutit sedan en rapport offentliggjorts. Ju mer sällan ett bolag offentliggör en rapport, desto större är dessutom risken för att en akties värde på marknaden inte är det rätta. Det bör även konstateras att marknadsmissbruksförordningen (MAR) och Europaparlamentets och rådets direktiv nr 2014/57/EU om straffrättsliga påföljder för marknadsmissbruk (CSMAD) när de träder i kraft den 3 juni 2016 kommer att skärpa påföljderna för marknadsmissbruk. Även detta minskar sannolikt emittenternas vilja att förlänga intervallen i sin delårsrapportering.

Ändringen av de nationella bestämmelserna hindrar således inte en emittent från att även i fortsättningen frivilligt offentliggöra kvartalsrapporter eller andra rapporter. En operatör som driver en reglerad marknad kan även i fortsättningen i noteringsavtalet och på basis av börsreglerna kräva att noterade bolag vars värdepapper är föremål för handel på en marknadsplats som operatören driver offentliggör kvartalsrapporter eller bokslutskommunikéer.

Det är sannolikt och med tanke på transparensen på marknaden mycket önskvärt att de emittenter av aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad fortsätter att offentliggöra kvartalsrapporter, men överväger att offentliggöra på sin höjd rapporterna för det första och tredje kvartalet i en mer begränsad omfattning än enligt IAS 34 – anpassade i enlighet med särdragen hos den berörda emittentens affärsverksamhet. Mindre omfattande rapporter som gäller det första och tredje kvartalet har varit tillåtna även på Stockholmsbörsen från och med ingången av 2014.

Bolag, vars affärsverksamhet inte är särskilt riskabel eller fluktuerande och för vars investerare det passar med större intervaller mellan rapporterna, kan dock utnyttja det större handlingsutrymme som bestämmelserna erbjuder och således minska den administrativa börda som offentliggörandet av kvartalsrapporter innebär. Den gällande undantagsmöjligheten som kan utnyttjas av de noterade bolag vars marknadsvärde är högst 150 miljoner euro har inte använts i särskilt stor utsträckning.

I Finland är det av de orsaker som nämns ovan, i enlighet med huvudregeln i insynsdirektivet, motiverat att frånga att det i lag föreskrivs om offentliggörande av kvartalsrapporter. Ändringen görs genom att ändra 7 kap. 9—15 samt 17 och 18 § i värdepappersmarknadslagen. En

emittents lagstadgade skyldighet att offentliggöra en halvårsrapport ändras inte i paragraferna i fråga.

Innan denna lag träder i kraft är det viktigt att marknadsaktörerna och särskilt börserna utvecklar och utarbetar anvisningar om frivillig delårsrapportering om det första och tredje kvartalet samt om innehållet i och det sätt på vilket bokslutskommunikéer presenteras. Det är önskvärt att det upprättas en etablerad presentationspraxis som säkerställer att den regelbundna informationsskyldigheten är konsekvent från en rapportperiod till en annan, och som samtidigt beaktar EU-praxis och internationell praxis. På samma grunder kan även värdepappersmarknadslagens 7 kap. 9 § slopas, i vilken det föreskrivs om skyldigheten för emittenter av aktier, värdepapper som berättigar till aktier eller därmed jämförbara värdepapper att offentliggöra en bokslutskommuniké i form av en delårsrapport. En bokslutskommuniké ska med stöd av den fortlöpande informationsskyldigheten även i fortsättningen innehålla information som är viktig med tanke på en akties värde, såsom förslag till vinstutdelning samt framtidsutsikterna inom den närmaste framtiden, om det har fattats beslut om dem.

I 7 kap. 17 och 18 § i värdepappersmarknadslagen ska finansministeriets bemyndigande att utfärda förordning och Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter ändras och begränsas i enlighet med ändringarna.

När värdepappersmarknadslagens bestämmelser om kvartalsrapporter slopas är det, för att stärka det krav på konsekvens som ingår i den regelbundna informationsskyldigheten, motiverat att i den allmänna bestämmelsen i 1 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen ta in ett krav på att den tillräckliga informationen ska vara ”konsekvent”. Principen kan, när den tagits in i den allmänna bestämmelsen, tillämpas på både den regelbundna informationsskyldigheten (7 kap.) och den fortlöpande informationsskyldigheten (6 kap.) och även på de andra bestämmelserna om informationsskyldighet i värdepappersmarknadslagen.

3.1.2 Rapport om betalningar till staternas regeringar (artikel 6)

I 7 kap. (Regelbunden informationsskyldighet) i värdepappersmarknadslagen ska det i enlighet med artikel 6 tas in en ny 14 § om skyldigheten för en emittent att offentliggöra en årlig rapport om betalningar till staternas regeringar. De administrativa sanktioner som krävs enligt artiklarna 28a och 28b i direktivet ska kunna gälla ifrågavarande eventuella överträdelse som gäller rapporten. Bestämmelserna i 10 kap. i värdepappersmarknadslagen gäller distribution och tillgänglighållande av rapporten, såsom tiden för tillgänglighållande och bevarande enligt 5 och 6 §. I övrigt är det inte nödvändigt att i värdepappersmarknadslagen föreskriva om innehållet i och offentliggörandet av rapporten, utan det kan i paragrafen hänvisas till artiklarna i fråga i bokslutsdirektivet, vilka senare genomförs i lagstiftningen i Finland.

Eftersom bestämmelserna i bokslutsdirektivet inte kan tillämpas före den 1 januari 2016, föreslås det att det i värdepappersmarknadslagen föreskrivs att 7 kap. 14 § ska tillämpas på rapporter som upprättas för en räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2016 eller efter det.

3.1.3 Skyldighet att anmäla betydande ägar- och röstandelar (artiklarna 9, 12, 13 och 13a)

De nya anmälningsskyldigheterna som gäller finansiella instrument ska i enlighet med artiklarna 13 och 13a i insynsdirektivet anges i 9 kap. i värdepappersmarknadslagen. Värdepappersmarknadslagens 9 kap. 5 § 2 mom. som inte motsvarar den ändrade artikel 13 ska slopas. För genomförandet av artiklarna tas det i 9 kap. i värdepappersmarknadslagen in nya 6 a och 6 b § där det föreskrivs om skyldighet att anmäla finansiella instrument och anmälningsskyldighet på basis av sammanläggning av ägar- och röstandelar samt finansiella instrument. Dessutom görs sådana tekniska ändringar i 9 kap. 7 § som de nya bestämmelserna kräver.

I 9 kap. i värdepappersmarknadslagen görs för att förtydliga bestämmelserna flera systematiska och tekniska ändringar som inte ändrar innehållet i sak i bestämmelserna.

Det föreslås att de nationella tilläggsbestämmelserna i 9 kap. 5 § 2 mom. som gäller nya aktier som ska emitteras och skyldighet att anmäla både förvärv och avyttringar ska slopas. Således motsvarar bestämmelserna bättre minimikraven i insynsdirektivet. Att nya aktier som ska emitteras inte omfattas av flaggningsskyldigheten i enlighet med minimikraven i direktivet försvagar i någon mån transparensen på marknaden i och med att ägarandelar flaggas först när de aktier som ett arrangemang gäller emitteras och inte när det avtalas om arrangemanget. Till den del den berättigade aktören (t.ex. den som innehar optioner) tillhör emittentens närmaste krets, ska rättigheterna dock offentliggöras tidsenligt, an efter enligt insiderbestämmelserna i övrigt. Det totala antalet optioner som berättigar till nya aktier och som bolaget emitterat ska även offentliggöras i noterna till bokslutet.

Det föreslås att flera bestämmelser överförs från flaggningsförordningen till 9 kap. 8 a—8 c §. Regleringen blir tydligare när alla bestämmelser om flaggning finns på samma ställe. I flaggningsförordningen kvarstår efter detta endast 6 § som är av teknisk natur och gäller innehållet i flaggningsanmälan. Det föreslås att Finansinspektionen i fortsättningen ska utfärda föreskrifter om detta innehåll. På grund av detta ingår det i propositionen en ny behörighet att utfärda föreskrifter i 9 kap. 12 §.

3.1.4 Administrativa påföljder (artiklarna 28, 28a—28c och 29)

Bestämmelser om en myndighets allmänna rätt enligt den nya artikel 28b.1 b i insynsdirektivet att kräva att en person upphör med sitt agerande och inte upprepar detta finns i 33 § i den gällande lagen om Finansinspektionen. Det är dock nödvändigt att ändra paragrafen genom att i dess 4 mom. ta in en ny 2 a punkt där det hänvisas till den nya 1 a § om upphävande av rösträtt som ska fogas till 17 kap. i värdepappersmarknadslagen. Bestämmelsen behandlas nedan i avsnitt 3.1.5.

För att artikel 28b.1 c ska kunna genomföras måste 15 kap. 1 och 2 § i värdepappersmarknadslagen ändras. Enligt den nuvarande 1 § 1 mom. 3 punkten kan endast ordningsavgift följa på försummelse att inom den utsatta tiden göra anmälan om betydande ägar- och röstandelar, vilket inte är förenligt med artikel 28a led b i direktivet. Överträdelsen överförs således från 1 § till 2 § som gäller påföljdsavgift. I stället överförs från påföljdsavgifterna till ordningsavgifterna kravet i 10 kap. 3 § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen på att information lämnas till den centrala lagringsenheten. Underlåtenhet att göra detta är enligt direktivet inte straffbart med de påföljder som nämns i artikel 28b.1 c.

I det nya 15 kap. 2 § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen ska i enlighet med direktivet som överträdelser som påförs påföljdsavgift även nämnas överträdelser av den innehållsmässigt nya 7 kap. 14 § (Rapport om betalningar till staternas regeringar), den helt nya 8 kap. 6 a § (Offentliggörande av förändringar i rättigheter som är förenade med värdepapperen) samt 9 kap. 5, 6, 6 a, 6 b, 9 och 10 § som gäller försummelse att göra anmälan om betydande ägar- och röstandelar. I paragrafen slopas omnämnande av 7 kap. 14 och 15 § som gäller ledningens delårsredogörelse och som ska upphävas.

Påföljdsavgifterna i 2 § 1 mom. omfattar även i fortsättningen också andra överträdelser än de som nämns i artikel 28a i direktivet. De i 41 § i lagen om Finansinspektionen angivna maximibeloppen för de påföljdsavgifter som påförs för överträdelserna ändras inte. Överträdelser av detta slag är överträdelser av 7 kap. 7 § (Offentliggörande av en bolagsstyrningsrapport), 10 kap. 3 § 1 mom. (Opartisk distribution av obligatorisk information) och den nya 8 kap. 6 b § (Likabehandling av innehavare av obligationslån).

Enligt första strecksatsen i direktivets artikel 28b.1 c i avses vid beräkningen av administrativa sanktionsavgifter med omsättning, om gärningen har begåtts av en juridisk person som är skyldig att upprätta en konsoliderad redovisning, den totala omsättningen eller motsvarande typ av intäkt enligt de relevanta räkenskapsdirektiven enligt den senast godkända konsoliderade redovisningen. För genomförandet av artikeln ska det i det nya 41 a § 4 mom. som ska tas in i lagen om Finansinspektionen föreskrivas om definitionen av koncernbokslut i enlighet med direktivet. I 3 mom. i paragrafen beaktas den nytta som erhålls genom en sådan överträdelse som avses i andra strecksatsen i artikeln.

Det i 41 § i lagen om Finansinspektionen angivna maximibeloppet för påföljdsavgifterna för de överträdelser som nämns i artikel 28a i direktivet ska ändras. De strängaste påföljderna för andra överträdelser än de som nämns i direktivet kvarstår i lagens 41 §. I den nya 41 a § ska det i fortsättningen föreskrivas om alla särskilda maximibelopp och beräkningssätt för de ekonomiska sanktioner som anges i EU:s sektorspecifika rättsakter. Syftet är att det tydligt ska framgå att de föreskrivna beloppen och sätten är förenliga med respektive EU-rättsakt. Därför blir det gällande 41 § 6 mom. i lagen om Finansinspektionen 41 a § 1 mom., och i definitionen av omsättning i 41 § 7 mom. görs tekniska preciseringar utan att innehållet i sak ändras. I 2 och 3 mom. i den nya 41 a § anges de maximibelopp som föranleds av ändringen av insynsdirektivet. I 4 mom. i paragrafen definieras begreppet omsättning i enlighet med EU-regleringen i det fall att gärningsmannen är en juridisk person som hör till en koncern.

Värdepappersmarknadslagens 17 kap. ska kompletteras med en bestämmelse om det tillfälliga upphävande av rösträtt som avses i artikel 28b.2. Det redogörs för förslaget nedan i avsnitt 3.1.5.

I enlighet med artikel 28.2 i direktivet ska det ses till att sanktioner kan tillämpas mot medlemmarna i den berörda juridiska personens administrativa organ för de överträdelser som avses i direktivet. I 20 kap. 1 § 6 mom. i kreditinstitutslagen (610/2014) finns en motsvarande bestämmelse som baserar sig på kreditinstitutsdirektivet. Enligt momentet kan påföljdsavgift påföras ”en sådan person i den juridiska personens ledning vars förpliktelser har åsidosatts genom en gärning eller försummelse som avses i denna paragraf. Ett villkor för att personen i fråga ska påföras påföljdsavgift är att denne på ett betydande sätt har bidragit till gärningen eller försummelsen.” Enligt momentet är detta möjligt utöver eller i stället för en påföljdsavgift som påförs en juridisk person. Motsvarande bestämmelse finns redan nu i lagen om investeringstjänster (747/2012) och i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014, *resolutionslagen*). Det föreslås att bestämmelsen blir nytt 4 mom. i 40 § i lagen om Finansinspektionen, eftersom motsvarande bestämmelse i vilket fall som helst ska sättas i kraft inte bara till följd av detta direktiv utan också till följd av andra EU-rättsakter, såsom MAR, MiFIR och MiFID II, under 2015 och 2016. Om bestämmelser om personligt ansvar finns i lagen om Finansinspektionen, där det även föreskrivs om andra allmänna principer som gäller administrativa påföljder, behöver denna bestämmelse inte tas in separat i varje sektorspecifik lag. Det gällande 20 kap. 1 § 6 mom. i kreditinstitutslagen och de övriga sektorspecifika bestämmelserna som motsvarar momentet upphävs som onödiga, när bestämmelsen i lagen om Finansinspektionen har trätt i kraft.

Eftersom flera sektorspecifika rättsakter som gäller EU:s finansmarknad genomförs under på varandra följande år och det i dem alla även föreskrivs om administrativa ekonomiska påföljder i enlighet med något olika EU-bestämmelser, kan det ännu i samband med att den sista av dessa, dvs. MAR, genomförs 2016 göras en helhetsbedömning av hur enhetligt och konsekvent det nationella genomförandet är.

3.1.5 Tillfälligt upphävande av rösträtt (artikel 28b)

Det föreslås att det i 17 kap. i värdepappersmarknadslagen ska tas in en ny 1 a § där det föreskrivs om tillfälligt upphävande av rösträtt. Den nya bestämmelsen i artikel 28b.2 i direktivet gäller situationer där det till målbolaget inte har gjorts en föreskriven flaggningsanmälan om ägar- och röstandelar som innehåses av en aktieägare som emitterar värdepapper som är föremål för handel på en reglerad marknad eller av någon annan anmälningsskyldig aktör. Bestämmelserna gäller offentliggörande av förändringar i ägar- och röstandelar som korsar eller tangerar flaggningsgränserna. Enligt bestämmelsen är det inte förbjudet att förvärva eller äga aktier, i likhet med förbuden som gäller ägarkontroll av bolag som erbjuder finansieringstjänster. Rätten att upphäva rösträtten begränsar aktieägarens bolagsrättsliga rättigheter. Av denna orsak ger direktivet medlemsstaterna rätt att föreskriva om tillämpningen av artikeln endast vid allvarliga gärningar.

Det kan vara svårt att i praktiken effektivt tillämpa bestämmelsen om upphävande av rösträtt med anledning av att flaggningsanmälan försumrats. Situationer uppstår eventuellt inte, eller också gäller eventuellt mycket korta tidsfrister för dem, varmed det är svårt att kunna upphäva utövandet av rösträtt så att det har den verkan som eftersträvas. Det kan i samband med överträdelsen förekomma bevissvårigheter eller rum för tolkning angående vilka aktier, vilket antal aktier eller vilka arrangemang flaggningskyldigheten och upphävandet i praktiken gäller. En försummelse som leder till ett tillfälligt upphävande av rösträtt torde oftast uppstå när en aktieägare anmäler sig till bolagsstämman antingen med sina egna aktier eller med aktier som den företräder någon annan med (fullmakt eller avtal om utövande av rösträtt) eller senast när den tillfälliga aktieägarförteckning som utarbetas för bolagsstämman blir färdig, vilket tidsmässigt ligger mycket nära bolagsstämman. Aktieägarförteckningen blir färdig först efter bolagsstämmans avstämningsdag och efter det att tiden för förhandsanmälan gått ut. Försummelse av flaggningsanmälan kan uppstå även i samband med vinstutdelningen eller vid andra bolagshändelser där aktieägarna ska framföra sin vilja eller ge sitt samtycke. I dessa fall utövas dock inte rösträtt.

Till följd av vad som konstateras ovan föreslås det att artikeln genomförs i Finland så att den ska tillämpas endast på de allvarligaste gärningarna som bestämmelserna enligt motiveringen till direktivet syftar till att förhindra. För att ett förbud ska kunna påföras krävs det således att vägande skäl föreligger. Konsekvenserna av överträdelsen av bestämmelserna om flaggningsanmälan ska vara betydande med tanke på både transparensen på värdepappersmarknaden och aktieägarnas utövande av rösträtt inom bolaget. Till dessa kan räknas åtminstone situationer där den information som ska meddelas är viktig med tanke på styrkeförhållandena mellan bolagets aktieägare och där den anmälningsskyldiges verksamhet har varit grovt oaktsam eller uppsåtlig. Viktiga är även omständigheter i anslutning till bolagets ägarstruktur eller förväntningarna på marknaden, såsom ett eventuellt uppköpserbud eller andra arrangemang som gäller bestämmande inflytande och hurdana parterna i ett arrangemang är. Betydande ägar- och röstandelar är, utöver vid bolagsstämmor, viktiga även med tanke på aktiernas värde i större utsträckning. En betydande ägare kan påverka bolagets framtida utveckling. En koncentration av ägandet påverkar även aktiernas likviditet.

Ett förbud är i kraft i princip endast fram till dess att flaggningsanmälan i fråga har gjorts i enlighet med lagen. I bestämmelsen föreslås det dock att Finansinspektionen av särskilt vägande skäl kan förlänga ett förbud för en viss tid, dock högst tre månader. Trots att upphävande av rösträtt innebär ett betydande ingripande i en aktieägars rättigheter, har bestämmelserna om flaggningskyldighet utfärdats för att skydda likställigheten mellan noterade bolags aktieägare och transparensen på värdepappersmarknaden. Till exempel en avsiktlig försummelse av att göra flaggningsanmälan inom tidsfristen, varefter en anmälan snabbt görs, kan syfta till att de övriga aktieägarna inte inom den utsatta tiden ska hinna anmäla sig till en bolagsstämma som

redan tidigare kallats samman, trots att de om flaggningsanmälan hade offentliggjorts i tid skulle ha kunnat anmäla sig. Möjligheten till förlängning är nödvändig med tanke på just enskilda mycket grova fall så att överträdelserna inte försvagar förtroendet för värdepappersmarknaden, vilket inkluderar respekt för aktieägarnas likställighet.

Befogenheten enligt den nya 1 a § ges till Finansinspektionen, som även i övrigt utövar tillsyn över den flaggningsskyldighet som baserar sig på värdepappersmarknadslagen. Finansinspektionen kan effektivast fastställa att flaggningsanmälan försumrats, bedöma hur allvarlig gärningen är och vilken inverkan den har på bolaget, dess aktieägare och värdepappersmarknaden samt konstatera att flaggningsskyldigheten har uppfyllts. Förbudet mot utövande av rösträtt är dock inte i kraft direkt med stöd av lag, utan med stöd av Finansinspektionens beslut. Finansinspektionen har rätt att på tjänstens vägnar meddela förbud, vilket förutsätts enligt artikel 28b.2 i direktivet. I enlighet med de allmänna förvaltnings- och processrättsliga principerna kan en ansökan även göras av den som har ett godtagbart rättsligt intresse i ärendet. Det behöver inte föreskrivas särskilt i lag om vem som är berättigad att göra en ansökan. En sådan aktör kan vara t.ex. målbolaget självt, dess aktieägare, någon annan som har rätt att med aktierna utöva rösträtt eller en operatör som driver en reglerad marknad. Förbudet medför inte frysning av förmögenhetsrättigheter i anslutning till aktierna, såsom rätt till utdelning eller förbud mot att ta emot fusionsvederlag.

3.1.6 Andra ändringar

Offentliggörande av förändringar i rättigheter som är förenade med värdepapper (artikel 16)

Enligt artikel 16.1 i insynsdirektivet ska emittenter av aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad utan dröjsmål offentliggöra alla förändringar i rättigheter knutna till emitentens olika kategorier av aktier, inklusive värdepappersderivat som ger tillträde till aktierna och som har emitterats av emitenten själv. Enligt artikel 16.2 ska emittenter av andra värdepapper än aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad offentliggöra alla förändringar av rättigheter för innehavarna av sådana värdepapper, t.ex. förändringar i räntevillkor eller andra villkor. Enligt artikel 28a led a i direktivet ska det för överträdelser av artikel 16 påföras administrativa sanktioner enligt artikel 28b i direktivet.

I nuläget är emittenter av aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad skyldiga att på basis av börsreglerna offentliggöra de förändringar som avses i artikel 16. Den viktigaste skyldigheten är emitentens skyldighet att offentliggöra bolagsstämmans beslut. På detta sätt offentliggörs bl.a. förändringar i ett bolags bolagsordning. De rättigheter som följer med aktierna grundar sig i regel på bolagets bolagsordning. De rättigheter som följer med värdepapper som berättigar till aktier grundar sig dessutom på de villkor som gäller värdepapperen och som har fastställts vid emissionen. Rättigheterna för innehavare av skuldinstrument grundar sig på lånevillkoren. Artiklarna 16.1 och 16.2 i insynsdirektivet ska för tydlighetens skull genomföras i värdepappersmarknadslagen på samma sätt som de övriga motsvarande artiklarna i insynsdirektivet, så att även administrativa påföljder precist och i enlighet med direktivet kan riktas mot denna överträdelse. Det föreslås att den nya bestämmelsen blir 6 a § i 8 kap. i värdepappersmarknadslagen. En hänvisning tas även in i 8 kap. 1 § 2 mom. som gäller kapitlets tillämpningsområde. I samband med detta ändras kapitlets rubrik så att den motsvarar det ändrade innehållet i kapitlet.

Likabehandling av innehavare av obligationslån (artikel 18)

Genom direktivet har varken artikel 17 eller artikel 18 i insynsdirektivet ändrats. Enligt artikel 18.1 i insynsdirektivet ska emittenter av skuldebrev som är upptagna till handel på en reglerad marknad se till att alla innehavare av värdepapper som har emitterats samtidigt och på samma

villkor behandlas lika ”med avseende på alla rättigheter som är knutna till dessa skuldebrev (pari passu)”. Bestämmelsen i fråga genomfördes inte genom lag 152/2007. Enligt regeringens proposition ansågs den allmänna bestämmelsen i 2 kap. 1 § i den dåvarande värdepappersmarknadslagen vara tillräcklig, liksom att villkoren för obligationslån avtalsrättsligt gäller alla värdepappersinnehavare på samma sätt. Artikel 18.2 genomfördes och finns nu i 8 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen.

Artikel 17.1 i insynsdirektivet, som på motsvarande sätt skyddar ägare av aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad, genomfördes inte heller genom lag 152/2007. Enligt regeringens proposition ansågs den allmänna bestämmelsen i 1 kap. 7 § i aktiebolagslagen (624/2006) uppfylla kravet enligt artikeln. Det konstaterades dessutom att vissa av de dåvarande insynskraven som gäller bolagsstämmor redan uppfyller samma syfte.

Insynsdirektivets tyngdpunkt ligger på reglering av informationsskyldigheten, men artiklarna 17 och 18 innehåller även bolags- och civilrättsliga skyldigheter för emittenter. Lagen om skuldebrev (622/1947) innehåller ingen uttrycklig bestämmelse om likabehandling av innehavare av obligationslån, i motsats till aktiebolagslagen. Också i 11 kap. 7 § i värdepappersmarknadslagen åläggs den som lämnat ett uppköpserbjudande att behandla innehavarna av ett målbolags värdepapper lika vid erbjudandet. Den jämbördiga ställningen mellan innehavarna av obligationslån i förhållande till emittenten baserar sig således, utom när 11 kap. i värdepappersmarknadslagen tillämpas, enbart på villkoren för obligationslånet. Av värdepappersmarknadslagens 1 kap. 2 § om god värdepappersmarknadssed följer att emittenten och den som handlar för emittentens räkning är skyldiga att behandla innehavare lika t.ex. vid inlösen av låneandelar, om obligationslånet har erbjudits allmänheten. Enligt de allmänna bestämmelserna i 1 kap. 3 och 4 § i värdepappersmarknadslagen ska emittenter och tillhandahållare av värdepapper dessutom lämna och tillhandahålla investerarna tillräcklig information.

Det föreslås att artikel 18.1 i insynsdirektivet nu ska genomföras i värdepappersmarknadslagen så att de nationella bestämmelserna även till denna del tydligare motsvarar insynsdirektivet. Detta stärker ställningen för innehavare av obligationslån som är föremål för handel på en reglerad marknad och främjar utvecklandet av marknaden för obligationslån samt investerarskyddet. Bestämmelserna motsvarar även genomförandet i Danmark och Sverige.

Det föreslås att den nya bestämmelsen som baserar sig på artikel 18.1 ska tas in i 8 kap. i värdepappersmarknadslagen som en ny 6 b §, varmed bestämmelsens tillämpningsområde kan fastställas genom en ändring av 8 kap. 1 §. Den nya bestämmelsen gäller endast de emittenter av värdepapper som avses i 7 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen och vars hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten är Finland.

Överträdelser av artikel 18.1 nämns inte i artikel 28a i direktivet, så det kan fastställas att för överträdelser av bestämmelsen ska en påföljdsavgift påföras i enlighet med de nationella minimi- och maximibeloppen enligt 41 och 42 § i lagen om Finansinspektionen. Detta motsvarar påföljdsnivån för överträdelser av 11 kap. 7 § i värdepappersmarknadslagen.

Tidsfristen för offentliggörande av obligatorisk information, förlängning av tiden för tillgänglighållande samt distributionsformat (artiklarna 4, 5 och 21)

Till följd av ändringarna i artiklarna 4.1 och 4.7 samt 5.1 i insynsdirektivet kan bokslutet och verksamhetsberättelsen samt halvårsrapporten offentliggöras en månad senare än enligt de gällande bestämmelserna. Lagens 7 kap. 5 § ändras så att bokslutet och verksamhetsberättelsen kan offentliggöras inom fyra månader efter räkenskapsperiodens utgång, och 7 kap. 10 § så att halvårsrapporten kan offentliggöras inom tre månader efter utgången av rapportperioden.

Avsikten med förlängningen av tidsfristen för offentliggörande av obligatorisk information är att ge emittenter större handlingsutrymme vid upprättandet av rapporter. Särskilt små noterade bolag kan dra nytta av att rapporter kan offentliggöras under en längre tidsperiod, vilket ger investerarna och analytikerna mer tid att bekanta sig med de många rapporterna. Effekten är inte nödvändigtvis lika stor som den effekt som eftersträfvats med ändringen av direktivet. En rapport innehåller insiderinformation. Ju senare en rapport offentliggörs, desto sämre är det för både bolaget och investerarna. Bestämmelserna om marknadsmissbruk ålägger en emittent att utan obefogade dröjsmål offentliggöra väsentlig information som påverkar värdet på värdepapper. Av denna orsak torde de noterade bolagen även i framtiden sträva efter att offentliggöra sina bokslutskommunikéer och rapporter så snart som möjligt efter räkenskapsperiodens och rapportperiodens utgång. Uppluckringen i fråga om offentliggörande av färdiga bokslut kan dock medföra kostnadsbesparingar, om de faktiska bolagsstämmorna flyttas till en senare tidpunkt.

Artikel 4.1 och på motsvarande sätt artikel 5.1 i insynsdirektivet har även ändrats så att redovisningen och förvaltningsberättelser samt på motsvarande sätt halvårsrapporter ska hållas tillgängliga för allmänheten i minst 10 år efter det att de har offentliggjorts, i stället för fem år som tidigare. Till följd av detta ska 10 kap. 5 och 6 § i värdepappersmarknadslagen ändras så att obligatorisk information ska hållas tillgänglig i minst 10 år på en emittents webbplats och i den nationella lagringsenheten. De gällande paragraferna gäller all s.k. obligatorisk information samt val av hemstat. Enligt 5 och 6 § ska förlängningen dock gälla endast sådan information som uttryckligen nämns i artiklarna 4 och 5 i insynsdirektivet, inte t.ex. börskommunikéer, för att emittenternas administrativa börda inte ska ökas i onödan.

Enligt 7 kap. 5 § i värdepappersmarknadslagen ska en emittent vara skyldig att iaktta kommissionens tekniska standarder för tillsyn när bokslutet och verksamhetsberättelsen offentliggörs. Denna skyldighet baserar sig på ändringen i artikel 4.1. Skyldigheten är även kopplad till kommissionens nya befogenhet enligt artikel 21.4 i insynsdirektivet att anta delegerade akter, och enligt befogenheten kan kommissionen fastställa tekniska miniminormer för obligatorisk information, när information sprids och lämnas till lagringsenheter. Kommissionens delegerade rättsakt som träder i kraft senast den 1 januari 2020 påverkar systemkraven på Helsingforsbörsen (Nasdaq OMX Helsinki Oy), som är en lagringsenhet, och därigenom de distributionsformat för obligatorisk information som emittenterna använder.

Eftersom det ovan föreslås att Finansinspektionen i 9 kap. 14 § i värdepappersmarknadslagen ska ges en ny behörighet att utfärda föreskrifter, kan även 6 § i flaggningsförordningen senare upphävas, om Finansinspektionen utfärdar en föreskrift om innehållet i flaggningsanmälan eller när EU-rättsakter på lägre nivå för att genomföra insynsdirektivet har trätt i kraft.

Elektronisk åtkomstpunkt som drivs av Esma och tillgång till nationella lagringsenheter (artiklarna 21a och 22)

Till följd av den nya artikel 21a.3 och kommissionens delegerade befogenheter att anta rättsakter i artikel 22 i insynsdirektivet ska värdepappersmarknadslagens bestämmelser om den nationella lagringsenheten preciseras så att den som upprätthåller lagringsenheten i Finland vid behov kan bindas till senare EU-bestämmelser på lägre nivå. En befogenhet att utfärda bestämmelser tas in i finansministeriets förordning genom vilken det kan utfärdas bestämmelser om den som upprätthåller lagringsenheten i Finland. Bemyndigandet att utfärda förordning enligt 10 kap. 8 § i värdepappersmarknadslagen ska således utvidgas och preciseras.

Ändringen av prospektdirektivet till följd av Omnibus II-direktivet

En teknisk ändring av prospektdirektivet som beror på Omnibus II-direktivet, som trädde i kraft den 23 maj 2014, genomförs också. Genom direktivet har de bestämmelser om lämnande av grundprospekt till Esma som finns artikel 5.4 tredje stycket i prospektdirektivet ändrats.

Bestämmelser om val av hemstat (artikel 2 i insynsdirektivet och artikel 2 i prospektdirektivet)

Till följd av ändringen av artikel 2.1 i insynsdirektivet är det nödvändigt att ändra värdepappersmarknadslagens 7 kap. om en emittents regelbundna informationsskyldighet. Ändringarna är i huvudsak tekniska. Artiklarna om val av hemstat i fråga om tredjelandsemitter genomförs i den nya 7 kap. 3 a §, till vilken de gällande bestämmelserna flyttas från 2 § 2 mom. och 3 § 1 mom. Det ska även föreskrivas om de nya skyldigheterna för de emitter som avses i 7 kap. 3 § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen och som kommer från ett tredjeland att anmäla sitt val av hemstat till de behöriga myndigheterna. För tydlighetens skull ska det föreskrivas särskilt om detta både i det gällande 3 § 3 mom. och i fråga om emitter från tredje-länder i den nya 3 a § 3 mom. Valet av hemstat ska utöver till den behöriga myndigheten i den stat där emittenten har sitt bolagsrättsliga säte även anmälas till myndigheterna i de EES-stater där emittentens värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad.

I 7 kap. i värdepappersmarknadslagen ska det även tas in en ny 3 b § som gäller bestämmande av hemstat, om emittenten inte har offentliggjort sin hemstat. Till följd av detta ska det fastställas en övergångsbestämmelse som gäller 3 b § och enligt vilken de nya bestämmelserna om hemstat i enlighet med direktivet ska tillämpas först inom tre månader från den 27 november 2015.

Till följd av ändringen av prospektdirektivet ska det i 3 kap. 6 § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen även tas in en precisering av emittentens val av hemstat som motsvarar värdepappersmarknadslagens 7 kap. om hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten.

3.2 Bestämmelser i direktivet som inte kräver genomförande

Den ändring av artikel 2.1 d i insynsdirektivet som gäller en precisering av definitionen av emittent behöver inte genomföras i lagstiftningen i Finland. Enligt 2 kap. 1 § 1 mom. 1 och 2 punkten i värdepappersmarknadslagen är både depositionsbevis och de värdepapper som det berättigar till (underliggande värdepapper) sådana värdepapper som avses i värdepappersmarknadslagen. När depositionsbevis noteras på börsen riktas informationskraven på rätt sätt till underliggande värdepapper. I Finland på Helsingforsbörsen (Nasdaq OMX Helsinki Oy) är ett enda aktiedepositionsbevis börsnoterat, Nordea Bank Ab.

De undantag från flaggningsskyldigheten som gäller aktier i en handelsportfölj som innehas av ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag har redan genomförts nationellt i 7 kap. 8 § i värdepappersmarknadslagen i enlighet med artikel 9.6 i insynsdirektivet. Enligt stycke 4 i den nya artikel 3.1a i insynsdirektivet blir undantaget obligatoriskt, vilket således inte föranleder ett behov av att ändra de nationella bestämmelserna.

I artikel 12.2 i insynsdirektivet föreskrivs det om skyldigheten för innehavare av ägar- och röstandelar att underrätta målbolaget. Inledningsfrasen till artikel 12.2 har på engelska och finska ändrats så att underrättelsen ska göras "promptly" resp. "viipymättä", när ordalydelsen tidigare var "as soon as possible" resp. "mahdollisimman pian". På svenska är både den tidigare och den nya ordalydelsen "så snart som möjligt". I värdepappersmarknadslagens 9 kap. 9 § 1 mom. som baserar sig på artikel 12.2 används ordalydelsen "utan obefogat dröjsmål". Den på artikel 12.6 i insynsdirektivet baserade skyldighet för målbolaget att offentliggöra flagg-

ningsanmälan anges på följande sätt: ”efter att ha blivit underrättad” (*upon receipt*). I värdepappersmarknadslagens 9 kap. 10 § 1 mom. som baserar sig på denna artikel används även ordalydelsen ”utan obefogat dröjsmål”. Ordalydelsen i 9 kap. 9 § 1 mom. i värdepappersmarknadslagen ändras inte till följd av den ändrade ordalydelsen i artikeln, eftersom det finns skäl att den överensstämmer med ordalydelsen i 10 § 1 mom.

De delegerade akter som kommissionen senare ska anta enligt den nya artikel 21.4 torde inte inverka på lagstiftningen i Finland. Fastställande av eventuella tekniska krav som gäller elektroniska format inom hela EU och lagringsenheter för obligatorisk information kommer i framtiden i första hand att påverka den verksamhet som utförs vid lagringsenheterna och av distributörer av börskommunikéer samt de krav som ställs på förfarandena för distribution av emittenternas information.

Sanktionen ”ett offentligt utlåtande” (*public statement*) som anges i insynsdirektivets artikel 28b.1 a motsvarar vad som i 39 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om ”offentlig varning”, varför direktivet inte föranleder några ändringar i lagen. Trots att det inte är nödvändigt enligt EU-bestämmelserna att till benämningen på påföljden foga ordet varning, är det i Finland en etablerad benämning på en administrativ påföljd. Att en gärning eller en varning offentliggörs på initiativ av Finansinspektionen utgör kritik av eller påföljd för dem som Finansinspektionen utövar tillsyn över och andra som är verksamma på finansmarknaden för de gärningar för vilka denna påföljd kan påföras enligt lag. Bestämmelserna om de principer som ska tillämpas vid fastställandet av de administrativa påföljder som avses i artikel 28c.1 a—g överensstämmer med 41 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen. Direktivets artikel 29 som gäller offentliggörande av beslut om påföljder motsvarar 43 § i lagen om Finansinspektionen. Artiklarna föranleder inga ändringar i lagstiftningen.

3.3 Ändring av bestämmelserna om prospekt

Det föreslås att tröskelvärdet för skyldigheten att offentliggöra prospekt ska höjas från 1 500 000 till 2 500 000 euro genom en ändring av 4 kap. 3 § 1 mom. 4 punkten och 5 kap. 11 § 4 punkten i värdepappersmarknadslagen. Ändringen kan i små värdepapperserbjudanden minska kostnaderna för emittenter och tillhandahållare som handlar på deras vägnar, när förfarandet för godkännande av prospekt slopas. Upprättande av prospekt kräver särskilt kunskande som emittenterna inte nödvändigtvis har. Kostnaderna för att upprätta prospekt hänför sig proportionellt i högre grad till just små värdepapperserbjudanden. Kravet på offentliggörande av prospekt kan höja tröskeln för att ordna små värdepapperserbjudanden för allmänheten och kravet på prospekt kan i vissa fall vara mindre viktigt för investerarna.

Att det krävs ett prospekt kan vara onödigt vid värdepapperserbjudanden som till sitt sammanlagda belopp är små, särskilt om antalet teckningar som gjort av en enskild investerare är mycket litet, såsom i värdepapperserbjudanden som genomförs i form av gräsrotsfinansiering. Andra orsaker kan vara erbjudandets begränsade motparts- eller placeringsrisk. Värdepapperserbjudanden av detta slag kan förekomma t.ex. i samband med att kapital samlas in till hållbar utveckling eller lokal företagsverksamhet som är nära förknippad med allmännyttig verksamhet. Denna verksamhet kan vara t.ex. idrottsverksamhet, livsmedelsproduktion, kulturverksamhet, verksamhet i anslutning till vårdtjänster eller social företagsverksamhet. Även om inget prospekt om ett värdepapperserbjudande behöver offentliggöras, ska de allmänna bestämmelserna i 1 kap. 2—4 § i värdepappersmarknadslagen och de allmänna avtalsrättsliga principerna dock iakttas i erbjudandet.

De formkrav som gäller den information som ska lämnas i värdepapperserbjudanden som understiger tröskelvärdet samt den förebyggande myndighetstillsynen över efterlevandena av kraven slopas. Detta kan dock för tillhandahållarna öka ansvarsrisken i anslutning till erbu-

danden, i och med att det inte är säkert om investeraren har lämnats tillräckligt med information. Den förebyggande tillsynen ersätts med Finansinspektionens reaktiva marknadstillsyn.

Ändringen påverkar inte den informationsskyldighet för tillhandahållare av tjänster och för andra aktörer som grundar sig på ett klientförhållande. För banker och värdepappersföretag gäller oberoende av ändringen de bestämmelser i lagen om investeringstjänster som baserar sig på direktivet om marknader för finansiella instrument. Värdepapperserbjudanden till allmänheten kan dock också göras av andra aktörer samt emittenter själva. I detta fall gäller för erbjudandet av värdepapper till allmänheten endast bestämmelserna i värdepappersmarknads-lagen och de allmänna civilrättsliga principerna.

I Finansinspektionens anvisning 6/2013 ”Erbjudande och börsnotering av värdepapper” (avsnitt 4, styckena 4—12) finns vissa allmänna anvisningar som gäller de ovannämnda allmänna bestämmelserna och som lämpar sig för alla värdepapperserbjudanden, även dem där det inte föreligger någon skyldighet att offentliggöra prospekt. Enligt 15 kap. 2 § i värdepappersmarknads-lagen kan Finansinspektionens påföljdsavgifter tillämpas även på överträdelser av värdepappersmarknads-lagens 1 kap. 3 § (Förbud mot att lämna osann eller vilseledande information) och 4 § (Opårtiskt tillhandahållande av tillräcklig information). Även utan reglering har marknadsaktörerna alltid av kostnads- och ansvarsrelaterade orsaker strävat efter att standardisera dokumentationen och verksamhetsmodellerna. Utanför EU-regleringen kan prospekt upprättas antingen i enlighet med de nationella bestämmelserna eller, i de flesta fall, i enlighet med EU-regleringen, trots att det inte föreligger någon skyldighet.

3.4 Övriga ändringar

Det föreslås att 7 och 8 a kap. i kreditinstitutslagen ska ändras så att styrelsen för ett kreditinstitut eller för en finansiell företagsgrupps moderföretag ska vara behörig att godkänna en återhämtningsplan, om inte förvaltningsrådet för institutet eller moderföretaget enligt bolagsordningen eller stadgarna har anvisats uppgifter som annars hör till styrelsen. I 2 kap. 6 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet föreslås ändringar av teknisk natur i fråga om anmälningsskyldigheten för verkets tjänstemän och bevarandet av verkets insideranmälningar. Tjänstemännen ska anmäla sina bindningar till verket, medan verkets överdirektör gör anmälan till finansministeriet. Insideranmälningarna från medlemmarna i verkets förvaltningsorgan och verkets tjänstemän ska bevaras av verket i stället för av finansministeriet.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Konsekvenserna för värdepappersmarknaden och dem som är verksamma på den

De ändringar som gäller valet av hemstat medför en effektivisering av fastställandet inom EU av den behöriga myndighet som utövar tillsyn över de noterade bolagens regelbundna informationsskyldighet. Ändringarna har störst inverkan på bolag vars bolagsrättsliga säte finns i ett tredjeland och behöver inte tillämpas ofta i Finland.

Direktivet medför i viss utsträckning en större harmonisering av den informationsskyldighet som gäller ägar- och röstandelar: Esma har större befogenheter att utfärda mer detaljerade föreskrifter om den informationsskyldighet som gäller derivatinstrument. Harmoniseringen minskar således i någon grad investerarnas efterlevnadskostnader, men direktivet inverkar inte på målbolagens skyldigheter. På två viktiga punkter är flaggningsbestämmelserna dock fortfarande inte helt och hållet harmoniserade inom EU: tidsfristen för flaggningsanmälan och de lägsta tröskelvärdena för flaggningsgränserna kan variera inom ramen för direktivet, vilket för de flaggningskyldiga även i fortsättningen vid verksamhet som överskrider gränserna föranleder kostnader som beror på efterlevnaden av insynsdirektivet. Utvidgningen av flaggnings-

skyldigheten till kontantavräknade derivat förbättrar märkbart transparensen på marknaden och gagnar alla marknadsaktörer. Utvidgningen innebär dock samtidigt i viss mån att de kostnader för efterlevnaden av bestämmelserna som föranleds investerarna och delvis även mellanhänderna inom sektorn för finansiella tjänster ökar på grund av de nya skyldigheternas komplexitet och det eventuella utrymmet för tolkning.

Den längre tidsfristen för offentliggörande av bokslut och halvårsrapporter kan minska de noterade bolagens administrativa börda i och med att tiden för lämnande av information förlängs. Kravet på att obligatorisk information ska hållas tillgänglig en längre tid ökar dock i någon mån marknadsaktörernas utgifter. De enhetliga tekniska standarder för lämnande av obligatorisk information till lagringsenheter som ska tillämpas inom EU och som Esma senare ska anta akter om samt standarderna för upprätthållandet av lagringsenheter effektiviserar verksamheten på EU:s kapitalmarknad. EU:s elektroniska åtkomstpunkt förbättrar de europeiska noterade bolagens synlighet både inom EU och utanför EU.

De noterade bolagens möjlighet att inte offentliggöra kvartalsrapporter som har samma omfattning som halvårsrapporter minskar de noterade bolagens administrativa börda. Att kvartalsrapporter inte offentliggörs minskar de noterade bolagens administrativa kostnader beroende på hur bolagen beslutar att utnyttja denna flexibilitet. Enligt den konsekvensbedömning som kommissionen lagt fram ökar skyldigheten att offentliggöra kvartalsrapporter bolagens kostnader med 2 000—60 000 euro per år eller 35 000—250 000 euro per år beroende på bolagets storlek. Enligt Centralhandelskammarens uppskattning innebär ändringen av skyldigheten att offentliggöra delårsrapporter så att rapporter behöver offentliggöras endast med fyra månaders mellanrum, vilket enligt de gällande bestämmelserna dock inte är möjligt, en besparing på 50 000—60 000 euro per år för små noterade bolag. Det är sannolikt att kvartalsrapporterna i sin nuvarande form ersätts med mindre omfattande rapporter, och denna praxis iaktas redan i någon mån på andra håll i Europa.

Om de noterade bolagen i framtiden mer sällan offentliggör regelbundna rapporter eller offentliggör mindre omfattande rapporter, kan mängden väsentlig marknadsinformation som är tillgänglig för investerarna minska eller uppföljningen av informationen eventuellt försvåras, särskilt om det på marknaden inte skapas en enhetlig praxis som tillräckligt bra ersätter de tidigare kvartalsrapporterna.

Upphävande av rösträtt som det föreslås bestämmelser om i 17 kap. 1 a § kan ha en förebyggande inverkan på sådana arrangemang som strider mot god värdepappersmarknadssed och sådana försummelser av flaggningsanmälan som gäller betydande ägar- och röstandelar. Detta främjar förtroendet för värdepappersmarknaden.

4.2 Konsekvenser för myndigheterna

Slopandet av kravet på offentliggörande av kvartalsrapporter ändrar tyngdpunkten för Finansinspektionens marknadstillsyn så att den i större utsträckning ligger på tillsynen över den fortlöpande informationsskyldigheten. Att de administrativa ekonomiska påföljderna är strängare än tidigare och kan påföras för ett större antal olika överträdelser än tidigare innebär för Finansinspektionen en mer omfattande och arbetsdryg tillsyns- och undersökningsuppgift. Tillsynen ska dessutom i och med den ökade harmoniseringen utföras på ett enhetligare sätt än tidigare inom hela EU. De högre maximibeloppen för ekonomiska påföljder och de mer omfattande befogenheterna att påföra påföljder innebär även att de som är verksamma på finansmarknaden har ett större behov av rättssäkerhet. Detta medför att Finansinspektionen har ett större behov av personresurser för uppgifterna i fråga.

5 Beredningen av propositionen

Den bedömningspromemoria som utarbetats om genomförandet av insynsdirektivet och de övriga behoven av ändring av värdepappersmarknadslagen (17.2.2015) har varit ute på öppen remiss i februari–mars 2015. Promemorian har utarbetats av finansministeriets finansmarknadsavdelning och Finansinspektionen har haft möjlighet att ge synpunkter om promemorian. Promemorian har funnits tillgänglig på FM:s webbplats och i statsrådets projektregister.

Det begärdes att utlåtanden om promemorian skulle ges före den 12 mars 2015. Dessutom ordnades ett diskussionsmöte om ärendet vid finansministeriet den 4 mars 2015. Utöver publicerandet på FM:s webbplats begärdes synpunkter direkt av följande namngivna aktörer: justitieministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, arbets- och näringsministeriet, Finlands Bank, Finansinspektionen, Värdepappersmarknadsföreningen, Finlands näringsliv, Eläkesäätiöyhdistys – ESY, Finanssialan Keskusliitto – Finansbranschens Centralförbund, Centralhandelskammaren, KHT-yhdistys – Föreningen CGR, NASDAQ OMX Helsinki Oy, Aktiespararnas Centralförbund, Börsstiftelsen i Finland, Finlands Advokatförbund, IR-föreningen i Finland, Suomen pääomasijoitusyhdistys (FVCA) samt Työeläkevakuuttajat TELA – Arbetspensionsförsäkrarna TELA.

Utkastet till regeringsproposition har i maj 2015 sänts för elektroniska kommentarer till dem som har yttrat sig om bedömningspromemorian samt funnits tillgängligt på FM:s webbplats.

Utlåtandena var i regel positiva. Centrala önskemål var ett genomförande där den onödiga administrativa bördan ökar så lite som möjligt och där de nationella bestämmelser som är strängare än minimikraven i direktivet slopas. Remissinstanserna ansåg som mycket positivt att det formella kravet på kvartalsrapporter slopas på den reglerade marknaden, förutsatt att investerarna även i fortsättningen erhåller en tillräcklig regelbunden kvartalsrapportering. Dessutom understöddes den i bestämmelserna om prospekt föreslagna höjningen av tröskelvärdet till 2 500 000 euro. Vissa remissinstanser förhöll sig skeptiska till förslaget att precisera bestämmelserna i värdepappersmarknadslagens 1 kap. 4 § om konsekvent lämnande av information, om en emittents rätt att ändra sin praxis i fråga om rapporteringen begränsas. I utlåtandena efterlystes även tydliga rättsgrunder, såsom en paragraf om likabehandling av innehavare av obligationslån och om upphävande av en aktieägars rösträtt. Flera remissinstanser ansåg att det är viktigt att det i fråga om giltigheten för en bolagsstämmas beslut inte får uppkomma osäkerhet till följd av den nya bestämmelsen. En remissinstans önskade en fortsatt beredning av insynsdirektivets artikel 17.1 som ännu inte har genomförts nationellt i värdepappersmarknadslagstiftningen. En annan remissinstans efterlyste mer detaljerade grunder för när företrädaren för en juridisk person har gjort sig skyldig till betydande medverkan till en gärning, vilket är en förutsättning för att påföljdsavgift ska kunna påföras företrädaren för en juridisk person. Bland annat intresseorganisationerna inom näringslivet och finansbranschen ansåg att den tidsfrist för flaggningsanmälan som är snävare än minimikraven i direktivet skulle slopas och hänvisade t.ex. till sådana eventuella överträdelser av flaggningsskyldigheten som beror på avbrott i informationen.

De erhållna innehållsmässiga synpunkterna och synpunkterna av teknisk karaktär har i huvudsak kunnat beaktas i den utsträckning det i genomförandet finns nationellt handlingsutrymme. De nationella bestämmelser som avviker från minimikraven i direktivet och som är viktiga med tanke på transparensen på värdepappersmarknaden, såsom de nationella tidsfristerna för flaggningsanmälan, förblir dock i kraft i denna proposition. I propositionen bevaras således även preciseringen av 1 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Värdepappersmarknadslagen

1 kap. Allmänna bestämmelser

4 §. *Opartiskt tillhandahållande av tillräcklig information.* Till paragrafen fogas ett krav på att emittenter ska tillhandahålla information inte bara på ett opartiskt utan även på ett konsekvent sätt. Ändringen hör samman med den ändring av 7 kap. 10 § som följer av upphävandet av artikel 6 i insynsdirektivet och som innebär att emittenter av aktier, värdepapper som berättigar till aktier eller därmed jämförbara värdepapper inte längre behöver offentliggöra en delårsrapport för räkenskapsperiodens tre och nio första månader. Emittenter av sådana värdepapper kan om de så önskar offentliggöra endast en halvårsrapport under räkenskapsperioden. Enligt finansministeriets gällande förordning om regelbunden informationsskyldighet för värdepappersemittenter ska presentationen av relationstal i delårsrapportens redogörelsedel (2 §) och i verksamhetsrapporten (5 §) för emittenter av aktier, värdepapper som berättigar till aktier och med dem jämförbara värdepapper vara konsekvent. Kravet på konsekvens ska bedömas i förhållande till det informationsförfarande som emittenten iakttagit tidigare och förbudet mot att lämna vilseledande information i 3 §.

Bestämmelsen tillämpas på informationsskyldighet som grundar sig på 3—9 eller 11 kap. i denna lag. Ändringen betonar därmed principen om konsekvens även på ett mera allmänt plan vid information till värdepappersmarknaden och den kompletterar förbudet i 3 §. Ändringen hindrar inte, såsom fallet är i dagens läge, att emittenten ändrar innehållet i informationen till marknaden och det sätt på vilket informationen presenteras från en redovisningsperiod till en annan, inom ramen för vad som är tillåtet enligt andra bestämmelser. Väsentliga ändringar av informationsförfarandet ska således offentliggöras på det sätt som börserna kräver.

3 kap. Tillämpningsområde och definitioner

6 §. *Hemstat för värdepappersemission.* Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras genom att bestämmelsen om valet av hemstat för värdepappersemission preciseras. Ändringen föranleds av ändringen av artikel 2.1 m iii i prospektdirektivet (2013/50/EU) och överensstämmer med den ändring av insynsdirektivet som genomförs genom ändringen av bestämmelsen om valet av hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten i 7 kap. 3 och 3 b §.

4 kap. Offentliggörande av prospekt samt prospektets innehåll

3 §. *Undantag från skyldigheten att offentliggöra prospekt då värdepapper erbjuds till allmänheten.* Det föreslås att 1 mom. 4 punkten i paragrafen ändras så att gränsen för skyldigheten att offentliggöra prospekt höjs från 1 500 000 euro till 2 500 000 euro. Bestämmelser om prospekt kan strykas eller lindras på nationell nivå endast om de faller utanför prospektdirektivets tillämpningsområde. Prospektdirektivet tillämpas inte på ett värdepapperserbjudande som inom EU erbjuds för ett sammanlagt vederlag på mindre än 5 000 000 euro som beräknas för en tolv månadersperiod. Den ändring som nu görs kan alltså göras på nationell nivå. I och med att gränsen för skyldigheten att offentliggöra prospekt höjs minskar den administrativa bördan i anslutning till små värdepapperserbjudanden för allmänheten där värdepapperen inte ansöks bli upptagna till handel på en reglerad marknad. Denna fråga behandlas närmare i avsnitt 3.3 i den allmänna motiveringen.

10 §. Grundprospekt. Paragrafens 4 mom. ändras så att den som begärt att ett prospekt ska godkännas inte själv behöver ge in de slutliga villkoren i anslutning till grundprospektet annat än till myndigheten i den hemstat för emissionen som godkänt prospektet. Ändringen grundar sig på den ändring av artikel 5.4 tredje stycket i prospektdirektivet som genomfördes genom Omnibus II-direktivet. I Finland är det alltså Finansinspektionen som ger in de slutliga villkoren, om de inte ingår i grundprospektet eller en komplettering av grundprospektet, till Esma och eventuella myndigheter i de mottagande staterna. Förfarandet blir alltså samma som i fråga om godkända prospekt och kompletteringar av prospekt enligt 5 kap. 6 och 7 §.

5 kap. **Finansinspektionens behörighet och förfarandet vid godkännande av prospekt**

11 §. Bemyndigande att utfärda förordning. Det föreslås att 4 punkten i paragrafen ändras på motsvarande sätt som det ändrade 4 kap. 3 § 1 mom. så att tröskelvärdet blir 2 500 000 euro i stället för 1 500 000 euro.

7 kap. **Regelbunden informationsskyldighet**

2 §. Hemstat för sådana emittenters regelbundna informationsskyldighet som har emitterat aktier, värdepapper som berättigar till aktier och därmed jämförbara värdepapper. Paragrafens 2 mom. ändras så att meningarna om hemstaten för sådana emittenters regelbundna informationsskyldighet som kommer från ett tredjeland stryks. I syfte att förtydliga bestämmelserna flyttas meningarna till en ny 3 a §. Det är sällan som bestämmelserna om tredjelandsemittenter tillämpas i Finland. Till momentet fogas en hänvisning till 3 a §.

3 §. Hemstat för sådana emittenters regelbundna informationsskyldighet som har emitterat andra värdepapper. Paragrafen ändras så att den motsvarar insynsdirektivets ändrade artikel 2.1 i i och iii. Till den nya 3 a § flyttas den andra meningen i 1 mom. som gäller fastställandet av hemstaten för tredjelandsemittenter. I paragrafens 2 mom. föreskrivs alltså om hur länge valet av hemstat är i kraft, men bestämmelsen preciseras i enlighet med direktivet. Till 3 mom. fogas en mening om emittentens skyldighet att informera myndigheterna om valet av hemstat. Till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. som innehåller en hänvisning till 3 a §.

3 a §. Hemstat för tredjelandsemittenters regelbundna informationsskyldighet. Bestämmelsen är ny. Bestämmelserna om tredjelandsemittenter tillämpas sällan i Finland och därför är det för tydlighetens skull motiverat att ta in en separat paragraf med dem. Bestämmelserna flyttas till denna paragraf från 2 § 3 mom. och 3 § 1 mom.

Paragrafen stämmer överens med insynsdirektivets ändrade artikel 2.1 i i.

3 b §. Bestämmande av hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten, om emittenten inte har offentliggjort hemstaten. Bestämmelsen är ny och grundar sig på insynsdirektivets nya artikel 2.1 i iii. Genom presumptionsbestämmelser vill man säkerställa att hemstaten för den regelbundna informationsskyldigheten alltid är en medlemsstat inom EU-området, enligt vilken även den behöriga tillsynsmyndigheten fastställs.

4 §. Avgränsning av tillämpningsområdet. Paragrafens 1 mom. ändras så att det motsvarar den ändrade artikel 8.1 a i insynsdirektivet. Enligt bestämmelsen ska bestämmelserna i artiklarna 4 och 5, som gäller offentliggörande av bokslut och halvårsrapporter, inte tillämpas på Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) och "andra mekanismer som upprättats i syfte att upprätthålla finansiell stabilitet i Europeiska monetära unionen genom tillhandahållande av tillfälligt finansiellt stöd till medlemsstater vars valuta är euro". ESFS har definierats i 1 § i lagen om statsborgen för ett europeiskt finansiellt stabiliseringsinstrument (668/2010).

5 §. Offentliggörande av bokslut och verksamhetsberättelse. Till följd av ändringen av artikel 4.1 och 4.7 i insynsdirektivet ändras paragrafen så att en emittent ska offentliggöra bokslutet och verksamhetsberättelsen senast fyra månader efter räkenskapsperiodens utgång, i stället för nuvarande tre månader. Syftet med ändringen är att minska noterade bolags administrativa börda genom att ge mera tid för att slutföra bokslutet. Det stora antalet bokslut som ska offentliggöras under kalenderårets första månader belastar också revisionssammanslutningarna och de marknadsaktörer som analyserar de noterade bolagens resultat, vilket i synnerhet små och medelstora noterade bolag lider av. Avsikten med ändringen är inte att uppluckra praxisen med offentliggörande av bokslutskommunikéer, även om 9 § om bokslutskommunikéer upphävs.

Till paragrafen fogas dessutom en sista mening om skyldigheten att offentliggöra bokslutet och verksamhetsberättelsen i enlighet med kommissionens tekniska standarder för tillsyn. Kommissionens befogenhet ingår i den ändrade artikel 4.7 i insynsdirektivet. Enligt artikeln ska bokslut och verksamhetsberättelser från och med den 1 januari 2020 offentliggöras i enlighet med de elektroniska format som fastställs i kommissionens tekniska standarder för tillsyn. Kommissionens rättsakt torde inverka på systemkraven vid Helsingforsbörsen (Nasdaq OMX Helsinki Oy), som är nationell central lagringsenhet, och därigenom på de tekniska format som de noterade bolagen använder för att offentliggöra obligatorisk information och göra den tillgänglig för investerare.

9 §. Innehållet i och offentliggörande av bokslutskommunikéer. Paragrafen upphävs till följd av upphävandet av artikel 6 och ändringen av artikel 3.1 i insynsdirektivet. I paragrafen bestäms om skyldigheten för en emittent av aktier, värdepapper som berättigar till aktier eller därmed jämförbara värdepapper att offentliggöra en bokslutskommuniké. I paragrafen förutsätts också att bestämmelserna om delårsrapporter ska tillämpas på bokslutskommunikéer. Bokslutskommunikén ska offentliggöras utan obefogat dröjsmål, dock senast två månader efter räkenskapsperiodens slut. Även om den uttryckliga bestämmelsen upphävs till följd av att det inte längre krävs att kommunikén har samma form som en delårsrapport, är emittenten ändå skyldig att med stöd av 6 kap. 4 § utan obefogat dröjsmål offentliggöra sådan information i bokslutet och verksamhetsberättelsen som väsentligt inverkar på värdet av ett värdepapper. Med tanke på transparensen på värdepappersmarknaden och en korrekt prisbildning på värdepapperen är det bättre ju snabbare de centrala punkterna i bokslutet offentliggörs för marknaden. Bokslutskommunikén ska ge en rättvisande bild av emittentens verksamhetsresultat och finansiella ställning. För grunderna för upphävandet av paragrafen redogörs i avsnitt 3.1.1 i den allmänna motiveringen.

10 §. Offentliggörande av halvårsrapport. Paragrafen ändras till följd av upphävandet av artikel 6 och ändringen av artikel 3.1 i insynsdirektivet så att en emittent av aktier, värdepapper som berättigar till aktier eller därmed jämförbara värdepapper inte längre är skyldig att offentliggöra en delårsrapport för räkenskapsperiodens tre och nio första månader. Ändringen förutsätter ändringar även i 11—13, 15, 17 och 18 §. Paragrafen rubrik ändras från "offentliggörande av delårsrapport" till "offentliggörande av halvårsrapport".

Bestämmelsen gäller i sin ändrade form alltså halvårsrapporter. Den ovannämnda skyldigheten ska dock fortfarande inte gälla emittenter som har emitterat skuldinstrument som per enhet har ett nominellt värde av minst 100 000 euro.

Till följd av ändringen av artikel 5.1 i insynsdirektivet ändras paragrafens 2 mom. så att en emittent ska offentliggöra en halvårsrapport senast tre månader efter utgången av rapportperioden, i stället för nuvarande två månader. Motiveringen till ändringen är samma som i 5 §.

11 §. Halvårsrapportens innehåll och utformning. Till följd av upphävandet av artikel 6 och ändringen av artikel 3.1 i insynsdirektivet ändras paragrafen så att termen "delårsrapport" ändras till "halvårsrapport" och hänvisningen i 3 mom. till en kortfattad tabelldel som ska utarbetas för tre och nio månader stryks som obehövlig. Även i paragrafens rubrik ändras "delårsrapport" till "halvårsrapport".

12 §. Granskning av halvårsrapporten och offentliggörande av revisorsutlåtande. Till följd av upphävandet av artikel 6 och ändringen av artikel 3.1 i insynsdirektivet ändras paragrafen och paragrafens rubrik så att termen "delårsrapport" ändras till "halvårsrapport".

13 §. Halvårsrapport för en förlängd räkenskapsperiod. Till följd av upphävandet av artikel 6 och ändringen av artikel 3.1 i insynsdirektivet ändras paragrafen så att termen "delårsrapport" ändras till "halvårsrapport" och paragrafens 2 mom., som gäller kvartalsrapporter, upphävs som onödig. Även i paragrafens rubrik ändras "delårsrapport" till "halvårsrapport".

14 §. Rapport om betalningar till staternas regeringar av emittenter som är verksamma inom utvinningsindustrin eller avverkning av primärskog. Till följd av upphävandet av artikel 6 och ändringen av artikel 3.1 i insynsdirektivet stryks kapitlets mellanrubrik "Ledningens delårsredogörelse" som onödig.

Paragrafens rubrik ändras till "Rapport om betalningar till staternas regeringar" så att den motsvarar paragrafens nya innehåll. I enlighet med den ändrade artikel 6 i insynsdirektivet ska den regelbundna informationsskyldighet som regleras i detta kapitel utökas med en ny skyldighet för emittenten att offentliggöra en årlig rapport om betalningar till staternas regeringar. Bestämmelser om utarbetandet av rapporten och dess innehåll finns i artiklarna 43—45 i bokslutsdirektivet. Enligt artikel 43 i bokslutsdirektivet ska rapporten innehålla uppgifter om sådana betalningar överstigande sammanlagt minst 100 000 euro som betalats under räkenskapsperioden, specificerade per typ av betalning och på projektnivå. Rapporteringen omfattar också betalningar in natura. Rapporten ska innehålla uppgifter på objekt-, land- och projektnivå. Enligt artikel 42.2 i bokslutsdirektivet behöver ett enskilt dotterbolag som hör till en koncern inte lämna någon rapport om koncernens moderbolag offentliggöra rapporten för hela koncernens del. De administrativa sanktioner som förutsätts i artikel 28a och 28b i insynsdirektivet måste kunna vidtas vid eventuella försummelser av att offentliggöra rapporten. Bestämmelser om distribution och tillgänglighållande av rapporten finns i 10 kap., t.ex. i 5 och 6 § som gäller tiden för tillgänglighållande och förvaring. I övrigt är det inte nödvändigt att föreskriva om innehållet i och offentliggörandet av rapporten i denna lag, utan på den tillämpas den bokföringslagstiftning genom vilken bokslutsdirektivet har genomförts. För paragrafen stiftas en ikraftträdandebestämmelse: eftersom bokslutsdirektivet tillämpas först fr.o.m. den 1 januari 2016, ska denna paragraf tillämpas från samma tidpunkt.

15 §. Delårsredogörelse för en förlängd räkenskapsperiod. Till följd av upphävandet av artikel 6 i insynsdirektivet upphävs paragrafen som onödig.

17 §. Bemyndigande att utfärda förordning. Det är nödvändigt att ändra bemyndigandet i 2 punkten i enlighet med ändringen av insynsdirektivet: hänvisningarna till delårsrapporter, ledningens delårsredogörelser och bokslutskommunikéer stryks som onödiga.

18 §. Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter och bevilja undantag. Den nationella bestämmelsen i den första meningen i 2 mom. om Finansinspektionens rätt att bevilja undantag i fråga om offentliggörande av delårsrapporter, ledningens delårsredogörelser, bokslut, verksamhetsberättelser och bokslutskommunikéer upphävs. På grund av ändringar som nu görs i lagen, blir en del av behörigheten nu onödig. Dessutom har Finansinspektionen på basis av insynsdirektivet inte detta handlingsutrymme på nationell nivå. Det är nödvändigt att

ändra andra meningen i momentet i enlighet med ändringarna av insynsdirektivet: hänvisningarna till delårsrapporter, ledningens delårsredogörelser och bokslutskommunikéer stryks. I momentet kvarstår Finansinspektionens behörighet i enlighet med insynsdirektivet att bevilja undantag för emittenter från tredjeländer.

8 kap. **Annan informationsskyldighet och andra särskilda skyldigheter**

Kapitlets rubrik ändras till "Annan informationsskyldighet och andra särskilda skyldigheter", eftersom kapitlet i och med den nya 6 b § också innehåller andra skyldigheter än informationsskyldighet.

1 §. Tillämpningsområde. Paragrafen ändras till följd av de nya 6 a och 6 b § samt omgrupperingen av bestämmelserna om tillämpningsområde i 7 kap. Enligt paragrafens 2 mom. är tillämpningsområdet för den nya 6 a § samma som för 4—6 §. Till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. med bestämmelser om tillämpningsområdet för den nya 6 b §. Bestämmelserna i fråga gäller endast emittenter av värdepapper som avses i 7 kap. 3 och 3 a §. Eftersom ett moment fogas till paragrafen blir nuvarande 3 mom. 4 mom.

6 a §. Offentliggörande av förändringar i rättigheter som är förenade med värdepapperen. Paragrafen är ny och grundar sig på artikel 16.1 och 16.2 i insynsdirektivet. Enligt bestämmelsen ska emittenter av aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad utan dröjsmål offentliggöra alla förändringar i rättigheter som är knutna till olika kategorier av aktier, inklusive förändringar i rättigheter som följer av derivatinstrument som har emitterats av emittenten själv och som ger tillträde till emittentens aktier. Emittenter av andra värdepapper än aktier, t.ex. obligationer, som är föremål för handel på en reglerad marknad ska offentliggöra alla förändringar som påverkar rättigheterna för innehavarna av sådana värdepapper, t.ex. förändringar i lånevillkor eller andra villkor.

Utan den föreslagna bestämmelsen omfattas emittenter av aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad av skyldigheten enligt börsens regler att offentliggöra de förändringar som avses i artikel 16. Emittenter är skyldiga att offentliggöra bolagsstämmans beslut, och därmed blir t.ex. förändringar i ett bolags bolagsordning offentliggjorda. De rättigheter som följer med aktierna grundar sig i regel på bolagets bolagsordning. De rättigheter som följer med värdepapper som berättigar till aktier grundar sig dessutom på de villkor som gäller värdepapperen och som har fastställts vid emissionen. De rättigheter som följer med obligationslån grundar sig på lånevillkoren, vilka kan ändras endast i den ordning som anges i lånevillkoren, antingen med samtycke av samtliga låneinnehavare eller på annat sätt. Om de administrativa påföljderna vid överträdelser av bestämmelserna i paragrafen föreskrivs i enlighet med insynsdirektivet i 15 kap. 2 § 2 mom.

6 b §. Likabehandling av innehavare av obligationslån. Paragrafen är ny och grundar sig på artikel 18.1 i insynsdirektivet. Syftet med bestämmelsen är att stärka ställningen för innehavare av obligationslån som är föremål för handel på en reglerad marknad och därmed främja transparensen på obligationsmarknaden. Bestämmelsen gäller endast emittenter av värdepapper som avses i 7 kap. 3 och 3 a § och vars hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten är Finland. Det redogörs för bestämmelsen i avsnitt 3.1.6 i den allmänna motiveringen.

9 kap. **Anmälan om betydande ägar- och röstandelar**

1 §. Tillämpningsområde. Paragrafens 2 mom. ändras till följd av omgrupperingen av bestämmelserna om tillämpningsområde i 7 kap. Paragrafens sakinnehåll ändras inte.

4 §. Personer som jämställs med aktieägare. Till paragrafens 2 mom. fogas hänvisningar till nuvarande 6 § samt till de nya 6 a och 6 b §, i vilka det föreskrivs om de nya skyldigheterna i enlighet med ändringarna av insynsdirektivet att anmäla betydande ägar- och röstandelar.

5 §. Skyldighet att anmäla ägar- och röstandelar. Paragrafens 1 mom. ändras tekniskt så att en ny definition "flaggningsgräns" fogas till det. Flaggningsgränsen anger den gräns för anmälningsskyldigheten som används bl.a. i 6 a §. Paragrafens 2 mom. upphävs. Bestämmelsen är nationell och den ersätts av de nya 6 a och 6 b § som grundar sig på det ändrade insynsdirektivet.

6 a §. Skyldighet att anmäla finansiella instrument. Paragrafen är ny och grundar sig på den ändrade artikel 13 i insynsdirektivet. I den ändrade artikel 13.1 föreskrivs om skyldigheten att anmäla annat än direkt aktieäggande eller röstandelar. Enligt paragrafens 1 mom. ska den som fastställts som aktieägare enligt 4 och 5 § till målbolaget anmäla om sin rätt att på basis av ett finansiellt instrument förvärva ett sådant antal aktier i målbolaget som uppnår, överskrider eller underskrider flaggningsgränsen. Syftet med ändringen är att se till att även sådana betydande positioner som inte köps och säljs på värdepappersmarknaden, men som leder till betydande ägar- och röstandelar i målbolaget, ska vara kända av marknaden och målbolagets aktieägare. För närvarande ska derivatinstrument och andra arrangemang anmälas med stöd av den nationella bestämmelsen i 5 § 2 mom., som nu upphävs. Den nationella bestämmelsen har haft en vidare tillämpning än det tidigare insynsdirektivet, men motsvarar dock inte helt ändringen av artikel 13.

Till de finansiella instrument som avses i paragrafen hör, utöver de värdepapper som avses i 2 kap. 1 §, t.ex. optioner, terminer, swappar, räntesäkringsavtal, finansiella kontrakt avseende prisdifferenser (cdf) och andra avtal med liknande ekonomisk effekt. Detta stämmer överens med förteckningen i artikel 13.1 a i insynsdirektivet, som inte har ändrats i sak. I artikel 13.1 a anges vilka finansiella instrument som avses i artikeln. I enlighet med artikel 13.1 b ska det i den andra meningen i 1 mom. föreskrivas att även sådana ägar- och röstandelar ska anmälas som grundar sig på innehav av finansiella instrument som har liknande ekonomisk effekt som finansiella instrument som avses i led a, vare sig dessa ger rätt till fysisk avveckling eller inte. Anmälningsskyldigheten omfattar s.k. kontantavräknade derivatinstrument. På basis av innehavet av dem får den anmälningsskyldige inte i något skede juridiskt sett tillgång till de underliggande aktierna, utan avtalet mellan parterna görs som en kontantavräkning på basis av aktiens pris.

I 2 och 3 mom. föreskrivs på basis av den nya artikel 13.1 a om beräkningen av ägar- och röstandelar. Det antal aktier som ska anmälas ska beräknas med hänsyn till det totala nominella beloppet för aktierna eller, om det finansiella instrumentet ska kontantavräknas, enligt det s.k. deltjusterade antalet aktier.

Den anmälningsskyldige ska lägga samman alla finansiella instrument med underliggande aktier som är av samma slag och har samma emittent. Anmälningsskyldigheten gäller endast s.k. långa positioner. Med sådana avses derivatpositioner som vid realiseringen leder till att den anmälningsskyldige avtalsparten köper aktier, dvs. till att ägar- eller röstandelen i målbolaget ökar. Exempel på dessa är köpta köpoptioner, köpta terminer och utställda säljoptioner. Från de finansiella instrumenten får inte göras avdrag med finansiella instrument som hör till samma emittent, gäller aktier av samma slag och kan leda till att aktier i samma målbolag avyttras, dvs. s.k. korta positioner.

I artikel 4 i kommissionens standarder om flaggning anges en metod för beräkning av antalet aktier som grundar sig på innehavet av finansiella instrument, om värdet på det finansiella instrumentet är kopplat till en aktiekorg eller ett index. Artikel 5 i standarderna tar upp metoden

för beräkning av det s.k. deltavärdet för kontantavräknade finansiella instrument. Enligt artikel 5 åläggs kommissionen att följa hur metoderna för beräkning av röstandelarna enligt artikeln fungerar. Det är sannolikt att Esma eller de nationella myndigheterna i framtiden måste ge ytterligare anvisningar om beräkningsmetoderna.

6 b §. *Anmälningsskyldighet på basis av sammanläggning av ägar- och röstandelar samt finansiella instrument.* Paragrafen är ny och grundar sig på den nya artikel 13a i insynsdirektivet. I enlighet med artikeln föreskrivs i 1 mom. att flaggningsanmälan ska göras när en aktieägar- och röstandel enligt 5 och 6 § och den ägarandel som grundar sig på ett finansiellt instrument enligt 6 a § läggs samman. Enligt 2 mom., som grundar sig på artikel 13a.2, ska anmälan göras på nytt när aktieägaren förvärvar de i 6 a § avsedda finansiella instrumentens underliggande aktier. Så är alltså fallet även om den tidigare anmälda andelens totala andel i procent inte har förändrats.

7 §. *Beräkning av ägar- och röstandelar.* Till paragrafen fogas hänvisningar till 6 § samt till de nya 6 a och 6 b §. Paragrafens sakinnehåll ändras inte.

8 §. *Undantag från anmälningsskyldigheten.* Paragrafens ändras så att den nuvarande 2 punkten flyttas till den nya 8 b § som gäller undantag från anmälningsskyldigheten för marknadsгарanter. Därmed blir den gällande 3 punkten ny 2 punkt. I den nya 2 b punkten, i vilken det föreskrivs om det undantag som gäller handelsportföljer, görs en språklig ändring som motsvarar den ändrade ordalydelsen i artikel 9.6 b i insynsdirektivet. Kommissionen har antagit tekniska standarder om flaggning, och artikel 6 i dem gäller transaktioner för kunders räkning i anslutning till det undantag som gäller handelsportföljer.

Till paragrafen fogas en ny 3 punkt som grundar sig på den nya artikel 9.6 a i insynsdirektivet. Punkten innehåller ett undantag från anmälningsskyldigheten om ägar- och röstandelen har förvärvats i stabiliseringssyfte eller för återköp av egna aktier, förutsatt att rösträtterna inte utövas eller används för att ingripa i ledningen av emittenten. Kravet motsvarar det krav som ställs i det undantag som gäller handelsportföljer. I punkten hänvisas till förordning (EU) nr 2273/2003, som har antagits på basis av marknadsmissbruksdirektivet (2003/6/EG) och som upphävs den 3 juni 2016 när marknadsmissbruksförordningen (MAR) träder i kraft.

8 a §. *Undantag från anmälningsskyldigheten för moderföretag till fondbolag eller tillhandahållare av investeringstjänster.* Paragrafen är ny, men motsvarar i sak gällande lag. Bestämmelserna i 2 och 3 § i flaggningsförordningen tas för tydlighetens skull in i lagen så att de finns i anslutning till de övriga undantagen från flaggningsskyldigheten. Paragrafen grundar sig på artikel 12.4 och 12.5 i insynsdirektivet.

8 b §. *Undantag från anmälningsskyldigheten för marknadsгарanter.* Paragrafen är ny, men motsvarar i sak gällande lag. Paragrafens 1 mom. flyttas till denna paragraf från 8 § 2 punkten. Paragrafens 2 och 3 mom. motsvarar 4 § 1 och 2 mom. i flaggningsförordningen, vilka för tydlighetens skull tas in i lagen så att de finns i anslutning till den egentliga undantagsbestämmelsen.

8 c §. *Undantag från anmälningsskyldigheten för fondbolag och tillhandahållare av investeringstjänster med verksamhetstillstånd från ett tredjeland.* Paragrafen är ny, men motsvarar gällande lag. Undantaget för moderföretag till fondbolag eller tillhandahållare av investeringstjänster med verksamhetstillstånd från ett tredjeland flyttas för tydlighetens skull från 9 § i flaggningsförordningen till lagen, så att de finns i anslutning till de övriga undantagen från flaggningsskyldigheten.

9 §. *Flaggningsanmälan.* Paragrafens 1 mom. ändras språkligt genom att ordet "dag" i den sista meningen preciseras till "handelsdag" i överensstämmelse med momentets första mening. Ändringen inverkar inte på paragrafens sakinnehåll. Till paragrafens 3 mom. fogas en skyldighet att i flaggningsanmälan dela upp de andelar som avses i 5, 6, 6 a och 6 b § i detta kapitel. Skyldigheten grundar sig på andra stycket i den nya artikel 13a.1 i insynsdirektivet. Anmälningsskyldigheten kan uppkomma på många olika grunder. Om det alltså i den andel som ska anmälas ingår aktieinnehav enligt artikel 9, rätt att utöva rösträtt med aktierna enligt artikel 10 samt sådana finansiella instrument enligt artikel 13 som har liknande effekt som aktieinnehav, ska ägar- och röstandelarna delas upp enligt slag i flaggningsanmälan.

10 §. *Målbolagets anmälningsskyldighet.* Paragrafen grundar sig på artikel 12.3 och 12.6 i insynsdirektivet. I paragrafen intas en mening om den information som ska ingå i flaggningsanmälan och om offentliggörande av andra uppgifter i anmälan. Meningen finns för närvarande i 7 § i flaggningsförfordningen. Ändringen ändrar således inte gällande lag.

10 a §. *Undantag från anmälningsskyldigheten för målbolag med bolagsrättslig hemort i ett tredjeland.* Paragrafen är ny, men motsvarar gällande lag. Till paragrafen flyttas 13 § 2 och 3 mom. i detta kapitel. Det undantag som gäller målbolag med bolagsrättslig hemort i ett tredjeland behövs sällan, och därför är det tydligast att föreskriva om detta i en separat paragraf.

12 §. *Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter.* Finansministeriets gällande bemyndigande att utfärda förordning upphävs och i stället tas det in en ny behörighet för Finansinspektionen att utfärda föreskrifter. Paragrafens rubrik ändras på motsvarande sätt. De ärenden som nämns i den nuvarande paragrafen med bemyndigande ingår antingen i insynsdirektivet eller i befogenheterna för kommissionen att anta bestämmelser på lägre nivå, och därför finns det inte något behov av en ministerieförordning. De bestämmelser i flaggningsförfordningen som utfärdats med stöd av det gällande bemyndigandet och som grundar sig på insynsdirektivet tas in i detta kapitel, med undantag för förordningens 6 §, som är av teknisk natur och som gäller innehållet i flaggningsanmälan. I fortsättningen ska Finansinspektionen föreskriva om innehållet i flaggningsanmälan. Flaggningsförfordningen kan därefter upphävas.

Ändringarna förtydligar den helhet som flaggningsbestämmelserna utgör, eftersom regleringen koncentreras till en författning och eftersom Finansinspektionen i fortsättningen kan utfärda föreskrifter av teknisk art i den omfattning det är möjligt och nödvändigt att utöver EU-lagstiftningen utfärda nationella bestämmelser på lägre nivå.

13 §. *Finansinspektionens rätt att bevilja undantag.* Paragrafen upphävs. De nationella bestämmelserna i 1 mom. om Finansinspektionens fullmakt att bevilja målbolaget undantag från flaggningskyldigheten är onödig, eftersom Finansinspektionen inte har detta handlingsutrymme med stöd av insynsdirektivet. Fullmakterna enligt 2 och 3 mom. att bevilja undantag för målbolag från tredjeländer flyttas till den nya 10 a §.

10 kap. Offentliggörande och tillgänglighållande av obligatorisk information

5 §. *Tillgänglighållande av obligatorisk information på webbplatser.* Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. som grundar sig på de ändrade artiklarna 4.1 och 5.1 i insynsdirektivet. Enligt momentet ska en emittent hålla bokslutet, verksamhetsberättelsen, revisionsberättelsen och halvårsrapporten samt en bolagsstyrningsrapport tillgängliga på sin webbplats i minst tio år, i stället för tidigare fem år. I momentet hänvisas till 7 kap. 5, 7, 8 och 10 §. Annan offentliggjord information ska alltså hållas tillgänglig i fem år.

6 §. *Tillgänglighållande av obligatorisk information i den centrala lagringsenheten.* Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. som grundar sig på de ändrade artiklarna 4.1 och 5.1 i insynsdi-

rektivet. Ändringen motsvarar ändringen av 5 §. Enligt momentet ska den som upprätthåller den centrala lagringsenheten hålla den information som emittenten offentliggjort och som lämnats till lagringsenheten tillgänglig för allmänheten i minst tio år, i stället för tidigare fem år.

8 §. Bemyndigande att utfärda förordning. Bemyndigandet för finansministeriet att utfärda förordning preciseras till följd av de nya befogenheterna att anta bestämmelser som ingår i insynsdirektivet. Enligt artikel 21.2 i insynsdirektivet ska medlemsstaten se till att det i medlemsstaten finns minst en fungerande central lagringsenhet för tillgänglighållande av obligatorisk information. I Finland är Helsingforsbörsen (Nasdaq OMX Helsinki Oy) central lagringsenhet. De befogenheter för kommissionen att anta bestämmelser på lägre nivå som ingår i den nya artikel 21a.3 och i den ändrade artikel 22 i insynsdirektivet kommer i framtiden att inverka på de tekniska krav som ställs på de nationella centrala lagringsenheterna. Bemyndigandet i paragrafen måste preciseras så att den som upprätthåller den centrala lagringsenheten i Finland vid behov kan bindas till senare EU-bestämmelser på lägre nivå via den nationella lagstiftningen.

15 kap. Administrativa påföljder

1 §. Ordningsavgift. I förteckningen över de överträdelser för vilka Finansinspektionen kan påföra en ordningsavgift görs de ändringar som följer av den ändrade artikel 28 och de nya artiklarna 28a och 28b i insynsdirektivet samt en nationell ändring. I syfte att genomföra den ändrade artikel 28b b flyttas de överträdelser enligt *1 mom. 3 punkten* som gäller anmälan om betydande ägar- och röstandelar till 2 § om påföljdsavgift. Till paragrafens 1 mom. *4 punkt* flyttas 10 kap. 3 § 2 mom. från 2 § om påföljdsavgift så att det omfattas av ordningsavgiften. Ändringen hör inte samman med genomförandet av direktivet. Enligt momentet i fråga ska emittenten lämna den obligatoriska informationen till den centrala lagringsenhet som finansministeriet utsett, till Finansinspektionen och till den berörda marknadsoperatör som driver en reglerad marknad. Däremot omfattas emittentens allmänna skyldighet enligt 10 kap. 3 § 1 mom. att offentliggöra obligatorisk information så att det kan tryggas att investerare har opartisk tillgång till information fortfarande av påföljdsavgiften i 2 §. Denna indelning är motiverad med hänsyn till hur viktigt det enligt 3 § 1 mom. är att obligatorisk information hålls tillgänglig för investerare.

2 §. Påföljdsavgift. I paragrafens förteckning över de överträdelser för vilka Finansinspektionen kan påföra en påföljdsavgift görs de ändringar som följer av ändringarna av artiklarna 28a och 28b i insynsdirektivet och en ändring som inte hör samman med det ändrade direktivet. De överträdelser som enligt insynsdirektivet inte behöver straffas med en påföljd enligt artikel 28b ska alltså finnas i bestämmelsen om påföljdsavgift i 2 § *1 mom.* I momentet kvarstår alltså alltså 7 kap. 7 § (Bolagsstyrningsrapport), 10 kap. 3 § 1 mom. (Distribution av obligatorisk information) och den nya 8 kap. 6 b § (Likabehandling av innehavare av obligationslån). Maximibeloppen av de påföljdsavgifter som påförs vid överträdelser av dessa bestämmelser kvarstår oförändrade i 41 § i lagen om Finansinspektionen. I momentet stryks 7 kap. 14 och 15 § som gäller ledningens delårsredogörelse och som ska upphävas. I 3 punkten i momentet görs en nationell ändring så att hänvisningen till 10 kap. 3 § ändras till en hänvisning enbart till 3 § 1 mom., på samma sätt som ovan i 1 §. Till punkten fogas dessutom en hänvisning till den nya 8 kap. 6 b §.

I det nya 2 mom. föreskrivs i enlighet med den ändrade artikel 28a i insynsdirektivet att följande överträdelser omfattas av påföljdsavgift: 7 kap. 5 och 6 § (Offentliggörande av bokslut och verksamhetsberättelse samt bokslutets och verksamhetsberättelsens innehåll), 7 kap. 8 § (Revisionsberättelse och dess offentliggörande) och 7 kap. 10—14 § om offentliggörande av information, inklusive den nya 14 § som grundar sig på den ändrade artikel 6 (Rapport om be-

talningar till staternas regeringar). I enlighet med direktivet omfattar påföljdsavgiften också den nya 8 kap. 6 a § (Offentliggörande av förändringar i rättigheter som är förenade med värdepapperen) samt 9 kap. 5, 6, 6 a och 6 b §, vilka gäller försummelse av skyldigheten att anmäla betydande ägar- och röstandelar, samt 9 och 10 §. Den gällande ordalydelsen i 3 mom. ändras endast språkligt.

17 kap. Tillsynsbefogenheter

1 a §. Upphävande av rösträtt. Paragrafen är ny och grundar sig på artikel 28b.2 i insynsdirektivet. I syfte att genomföra insynsdirektivet måste det i lagen tas in en uttrycklig bestämmelse som gör det möjligt att tillfälligt upphäva rösträtten för den som bryter mot bestämmelserna om anmälan av betydande ägar- och röstandelar i 9 kap. Enligt punkten får medlemsstaterna begränsa upphävande av rösträtten till de allvarligaste överträdelserna. Eftersom upphävandet av rösträtten innebär ett betydande ingrepp i aktieägarens rättigheter, får Finansinspektionen upphäva rösträtten endast av vägande skäl.

Även om upphävandet av rösträtten innebär ett betydande ingrepp i aktieägarens rättigheter, har bestämmelserna om flaggningsskyldigheten intagits i syfte att trygga transparensen på värdepappersmarknaden och likabehandlingen av ägare till aktier som är föremål för handel. För att rösträtten ska kunna upphävas måste det dock föreligga vägande skäl. De konsekvenser som en försummelse av flaggningsanmälan har måste vara betydande med tanke på både transparensen på värdepappersmarknaden och utövandet av aktieägarnas rösträtt i målbolaget. Till dessa kan räknas åtminstone situationer där den anmälningsskyldiges verksamhet är uppsåtlig eller grovt oaktsam och den information som ska anmälas är betydande med tanke på styrkeförhållandena mellan bolagets aktieägare. Betydelse ska ges t.ex. omständigheter i anslutning till bolagets ägarstruktur och marknadens förväntningar i fråga om dem, såsom eventuella uppköpserbjudanden eller andra arrangemang som gäller bestämmande inflytande samt hurudana parterna i överträdelsen och arrangemangen är. Med betydande ägar- och röstandelar är det möjligt att påverka inte bara vid bolagsstämmor, utan även på aktiernas värde i ett vidare perspektiv. En betydande ägare eller annan innehavare av ägar- eller röstandelar kan påverka bolagets framtida utveckling och aktiens värde på olika sätt. Ägarfördelningen och en eventuell koncentration av ägandet påverkar också aktiens likviditet. När en överträdelse bedöms och ett förbud övervägs ska Finansinspektionen också i tillämpliga delar beakta de allmänna principerna om påförande av påföljdsavgift och avstående från påföljd i 41 och 42 § i lagen om Finansinspektionen.

Förbudet att utöva rösträtten kan gälla endast de aktier i fråga om vilka ägar- och röstandelen ska anmälas enligt 9 kap. I regel upphävs rösträtten endast tills flaggningsanmälan har gjorts i enlighet med lag. Detta kräver i praktiken att Finansinspektionen kan konstatera att anmälan gjorts. Enligt bestämmelsen kan Finansinspektionen dock av särskilt vägande skäl förlänga förbudet för en viss tid, dock högst tre månader. Den tid förbudet gäller motsvarar den längsta kallelsetiden till bolagsstämman enligt 5 kap. 19 § i aktiebolagslagen, vilken tillämpas på publika bolag. Det är nödvändigt att föreskriva om en möjlighet att förlänga förbudet i enskilda, särskilt grova fall. Avsikten med en avsiktlig försummelse av flaggningsanmälan kan t.ex. vara att de övriga aktieägarna inte hinner anmäla sig inom utsatt tid till en redan tidigare sammankallad bolagsstämman, trots att de skulle ha anmält sig om flaggningsanmälan hade offentliggjorts i enlighet med lagen.

Enligt bestämmelsen innebär förbudet också att en aktieägare inte kan vara representerad vid bolagsstämman med de aktier som överträdelsen gäller. Det är alltså inte fråga enbart om ett förbud mot att rösta med dem. Detta har betydelse med tanke på tillämpningen av vissa bestämmelser om kvalificerad majoritet i aktiebolagslagen.

Det är Finansinspektionen som har befogenhet att med stöd av paragrafen meddela förbudet. Finansinspektionen övervakar även i övrigt skyldigheten att anmäla betydande ägar- och röstandelar enligt 9 kap. i värdepappersmarknadslagen. Finansinspektionen kan effektivast fastställa att flaggningsanmälan försumrats, bedöma hur allvarlig gärningen är och gärningens inverkan på bolaget, dess aktieägare och värdepappersmarknaden och konstatera att flaggningsskyldigheten senare har uppfyllts. Ett förbud mot att utöva rösträtten ska alltså inte vara i kraft direkt med stöd av lag, utan ska träda i kraft först när Finansinspektionen fattat ett beslut om saken. Därigenom är lagligheten hos den röstlängd för bolagsstämman som avses i 5 kap. 23 § i aktiebolagslagen inte beroende av eventuella överträdelser av 9 kap. i värdepappersmarknadslagen så länge Finansinspektionen inte fattat något beslut om förbud. Finansinspektionen ska enligt paragrafen anmäla förbudet inte bara till de som berörs utan även till målbolaget.

Det behöver inte föreskrivas särskilt i lag om vem som är berättigad att göra en ansökan om förbud. I enlighet med de allmänna förvaltnings- och processrättsliga principerna kan en ansökan göras av den som har ett godtagbart rättsligt intresse i ärendet. Det kan t.ex. vara fråga om målbolaget självt, dess aktieägare, någon annan som har rätt att utöva rösträtt med aktierna eller den som driver en reglerad marknad på vilken värdepapperen är föremål för handel. Förbudet medför inte förvägran eller frysning av förmögenhetsrättigheter i anslutning till aktierna, såsom rätt till utdelning eller mottagande av fusionsvederlag.

1.2 Lagen om Finansinspektionen

4 kap. Administrativa påföljder

33 §. Verkställighetsförbud och rättelseuppmaning. Paragrafens 4 mom. ändras genom att man till det fogar nya 2, 3 och 5 punkter, varvid de nuvarande 2—5 punkterna får nya nummer. Ändringarna är informativa hänvisningar till speciallagstiftningen och ändrar inte paragrafens sakinhåll. Endast den bestämmelse i 17 kap. 1 a § i värdepappersmarknadslagen som nämns i 5 punkten är ny.

40 §. Påföljdsavgift. Till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. Enligt momentet kan påföljdsavgift påföras en sådan person i den juridiska personens ledning vars förpliktelser har åsidosatts genom en gärning eller försummelse som avses i denna paragraf. Paragrafen stämmer överens med artikel 28.2 i insynsdirektivet. Medlemsstaterna ska möjliggöra att påföljdsavgift påförs en medlem av den juridiska personens förvaltningsorgan vid överträdelser enligt direktivet enligt vad som föreskrivs i den nationella lagstiftningen. I 20 kap. 1 § 6 mom. i kreditinstitutslagen finns en bestämmelse med samma innehåll som baserar sig på kreditinstitutsdirektivet. En motsvarande bestämmelse ingår också i lagen om investeringstjänster och i resolutionslagen.

Motsvarande reglering ska sättas i kraft inte bara till följd av det ändrade insynsdirektivet utan också till följd av MAR (marknadsmisbruksförordningen) och MiFID II (förordningen om marknader för finansiella instrument) under 2015 och 2016. Om det ingår en bestämmelse om personligt ansvar i lagen om Finansinspektionen, där det även föreskrivs om andra allmänna principer som gäller administrativa påföljder, behövs inte samma bestämmelse särskilt i varje sektorslag. Nu i detta sammanhang upphävs 20 kap. 1 § 6 mom. i kreditinstitutslagen. De övriga sektorsbestämmelserna kan upphävas som onödiga när momentet har trätt i kraft.

Den krets av personer som hör till ledningen fastställs i enlighet med de bolagsrättsliga bestämmelser som tillämpas på en juridisk person, om inte något annat följer av speciallagstiftningen om den juridiska personen i fråga. Till exempel enligt 6 kap. i aktiebolagslagen omfattar bolagets ledning den verkställande direktören, styrelsen och förvaltningsrådet samt eventu-

ella andra i 6 kap. 26 § i aktiebolagslagen angivna representanter för bolaget i enlighet med deras behörighet. Den krets av personer som hör till ledningen enligt 1 kap. 20 § i kreditinstitutslagen och 1 kap. 12 a § i lagen om investeringstjänster är mera omfattande. Ytterligare en förutsättning för att en fysisk person kan påföras en påföljdsavgift, i tillägg till eller i stället för en påföljdsavgift som påförs den juridiska personen, är alltså att den fysiska personen som gjort sig skyldig till överträdelsen på ett betydande sätt har bidragit till gärningen eller försummelsen.

41 §. Påförande av påföljdsavgift. Paragrafens 6 mom. upphävs. Paragrafen gäller påföljdsavgiftens maximibelopp vid vissa gärningar som grundar sig på EU-bestämmelserna samt beräkningen av gärningsmannens omsättning. Det redogörs närmare för saken i motiveringen till 41 a §.

I definitionen på omsättning i paragrafens 7 mom. stryks hänvisningen i 1 punkten till omsättningen i ett företag som hör till en koncern. På nationell nivå ska påföljdsavgiften bestämmas enbart enligt omsättningen hos det företag som begått överträdelsen, och därför är hänvisningen till koncernförhållandet onödig. I 7 mom. 2 och 3 punkten görs dessutom vissa terminologiska preciseringar i definitionen av omsättningen för företag inom försäkringsbranschen.

41 a §. Påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall. Paragrafen är ny. I paragrafen föreskrivs om påföljdsavgiftens maximibelopp och om sättet att räkna ut omsättningen i enlighet med EU-bestämmelserna. Det är tydligast att föreskriva om dessa i en ny 41 a §, så att de skiljer sig från de bestämmelser som baserar sig på nationell prövning. I 41 § föreskrivs alltså om påföljdsavgiftens maximibelopp och om sättet att räkna ut omsättningen när det gäller sådana överträdelser som det kan föreskrivas om nationellt. EU-bestämmelserna förutsätter att koncernomsättningen ligger till grund för påföljdsavgiften, om det företag som begått överträdelsen ingår i en koncern.

Paragrafens 1 mom. har i sak samma innehåll som nuvarande 41 § 6 mom., som upphävs. I momentet föreskrivs om påföljdsavgiftens maximibelopp när överträdelsen grundar sig på kreditinstitutsdirektivet, resolutionsdirektivet eller förordningen om värdepapperscentraler. I 2 mom. föreskrivs om påföljdsavgiftens maximibelopp vid överträdelser av de bestämmelser som grundar sig på insynsdirektivet med en hänvisning till 15 kap. 2 § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen. I 3 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i gällande 41 § 6 mom. om påföljdsavgiftens alternativa maximibelopp.

I 4 mom. anges hur omsättningen ska beräknas när påföljder enligt denna paragraf påförs. Sättet att beräkna omsättningen motsvarar EU-bestämmelserna. Till exempel enligt artikel 28b.1 c i insynsdirektivet avses med omsättning, om gärningen har begåtts av en juridisk person som är skyldig att upprätta en konsoliderad redovisning, den totala omsättningen eller motsvarande typ av intäkt enligt de relevanta räkenskapsdirektiven enligt den senast godkända konsoliderade redovisningen. I den definition som tas in i momentet ingår alltså också omsättningen i sådana fall då företaget hör till en koncern.

1.3 Kreditinstitutslagen

7 kap. Förvaltnings- och styrningssystem

1 §. Allmänna krav på förvaltnings- och styrningssystem. Det föreslås att 5 mom. ändras så att det utöver till 7 kap. även hänvisas till 8 a kap. Då är det inte nödvändigt att i 8 a kap. nämna om ett eventuellt förvaltningsråd som kan godkänna återhämtningsplanen. Syftet med änd-

ringen är att harmonisera bestämmelserna med övriga bestämmelser om styrelsens eller förvaltningsrådets uppgifter i denna lag.

8 a kap. **Återhämtningsplan**

5 §. *Översändande av återhämtningsplanen för granskning.* I paragrafens 1 mom. stryks hänvisningen till förvaltningsrådet. Eftersom det i 7 kap. 1 § enligt förslaget också ska hänvisas till 8 a kap., kan även förvaltningsrådet godkänna en återhämtningsplan, om denna uppgift enligt kreditinstitutets eller den finansiella företagsgruppens moderföretags bolagsordning eller stadgar hör till förvaltningsrådet.

9 §. *Granskning av återhämtningsplaner för finansiella företagsgrupper.* I paragrafens 1 mom. stryks hänvisningen till förvaltningsrådet på samma grunder som i 5 §.

20 kap. **Administrativa påföljder**

1 §. *Påföljdsavgift.* Paragrafens 6 mom. upphävs som onödig eftersom samma bestämmelse tas in i 40 § i lagen om Finansinspektionen som ett nytt 4 mom. Ändringen förtydligar och förenhetligar lagstiftningen eftersom Finansinspektionens befogenheter att påföra påföljdsavgift grundar sig på flera speciallagar, i vilka det borde iaktas sinsemellan enhetliga kriterier, om inte något annat följer av EU-lagstiftningen eller de nationella sektorsbestämmelserna.

1.4 Lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

2 kap. **Förvaltning**

6 §. *Anmälningsskyldighet.* Paragrafens 5 mom. preciseras så att tjänstemännen vid Verket för finansiell stabilitet ska göra den anmälan om sina bindningar som avses i paragrafen till verket i stället för till finansministeriet. Syftet med anmälningarna om bindningar är att stödja den utnämmande myndighetens prövning vid bedömningen av att en person som utnämns till en uppgift inte har sådana bindningar som står i strid med de krav på oberoende som uppgiften förutsätter. Därför är det motiverat att anmälningarna om bindningar från de tjänstemän i fråga om vilka Verket för finansiell stabilitet har utnämningsskyldighet riktas till verket i stället för till finansministeriet. Verkets överdirektör samt ordföranden, vice ordföranden och medlemmarna i styrelsen för Verket för finansiell stabilitet lämnar sina anmälningar till finansministeriet på samma sätt som nu.

Paragrafens 6 mom. ändras så att förteckningen över insideranmälningarna från tjänstemännen samt ordföranden, vice ordföranden och medlemmarna i styrelsen för Verket för finansiell stabilitet ska föras av verket i stället för av finansministeriet. Eftersom det är fråga om medlemmarna i verkets förvaltningsorgan och verkets tjänstemän är det mest ändamålsenligt att förteckningen finns vid verket och att det kan ordna förvaltningen av registret på samma sätt som övriga aktörer med motsvarande skyldighet.

3 kap. **Fondens tillgångar och placeringen av dem samt kostnader och upplåning**

4 §. *Placeringsbeslut om fondtillgångar.* Hänvisningen till 2 kap. 6 och 7 § i paragrafens 4 mom. preciseras på grund av ändringen av 6 § 5 mom.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

2.1 EU-bestämmelser på lägre nivå

Genom ett direktiv har genomförandedirektivet för insynsdirektivet ändrats så att de bestämmelser som strider mot det ändrade insynsdirektivet har upphävts. Ändringarna inverkar inte på de nationella bestämmelserna.

I det ändrade insynsdirektivet ingår nya eller ändrade befogenheter för kommissionen att anta delegerade akter. Med stöd av den ändrade artikel 4.7 i insynsdirektivet ska kommissionen anta tekniska standarder för tillsyn för ett elektroniskt rapporteringsformat som ska användas inom EES och med hjälp av vilket emittenten fr.o.m. den 1 januari 2020 ska upprätta bokslut och verksamhetsberättelse. Esma ska göra en kostnads- och intäktsanalys om behovet och överlämna ett förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2016. I lagförslaget, närmare bestämt i 7 kap 5 § 1 mom. i värdepappersmarknadslagen, föreskrivs om emittentens skyldighet att offentliggöra bokslutet och verksamhetsberättelsen i enlighet med kommissionens tekniska standarder för tillsyn. Detta förutsätter i praktiken att kommissionens standarder har antagits.

I den ändrade artikel 21.4 i insynsdirektivet ingår en befogenhet för kommissionen att anta delegerade akter. I dessa ska kommissionen fastställa miniminormer för de centrala lagringsenheterna och spridningen av information, regler för att säkerställa teknisk driftskompatibilitet mellan de nationella centrala lagringsenheterna och regler om tillgången till information i de olika nationella centrala lagringsenheterna på unionsnivå. Det har inte satts ut någon tidsfrist för antagandet av de delegerade akterna. Kommissionens befogenheter ansluter sig till den elektroniska åtkomstpunkt som avses i den nya artikel 21a i insynsdirektivet och som Esma ska inrätta senast den 1 januari 2018 och därefter driva. Befogenheten ansluter sig också till den ovannämnda artikel 4.7, enligt vilken emittenterna fr.o.m. den 1 januari 2020 ska upprätta bokslut och verksamhetsberättelser på unionsnivå med hjälp av det elektroniska rapporteringsformatet. Enligt den ändrade artikel 22 i insynsdirektivet har kommissionen befogenhet att anta sådana tekniska standarder för tillsyn som fastställer de tekniska krav som ställs på de nationella centrala lagringsenheterna för att möjliggöra tillgången till information unionsnivå. I standarderna anges den unika identitetsbeteckning för varje emittent som ska användas av de centrala lagringsenheterna och ett enhetligt elektroniskt format som emittenterna ska använda för att överlämna obligatorisk information till de centrala lagringsenheterna. Enligt artikel 22.2 ska de tekniska kraven i direktiv 2012/17/EU, som gäller kompatibiliteten mellan de nationella handelsregistren, beaktas när standarderna utarbetas. Esma ska senast den 27 november 2015 till kommissionen överlämna förslagen till tekniska standarder för tillsyn. Kommissionens befogenheter att anta rättsakter inverkar inte på de gällande nationella bestämmelserna, men nog på emittenternas verksamhet och verksamheten hos den som upprätthåller den nationella centrala lagringsenheten. I lagförslaget, i 10 kap. 8 § i värdepappersmarknadslagen, ingår ett bemyndigande för finansministeriet att utfärda en förordning om den nationella centrala lagringsenheten.

Med stöd av artikel 9.6 b och artikel 13.1 a, 13.2 och 13.4 i insynsdirektivet har kommissionen befogenhet att anta sådana tekniska standarder för tillsyn som gäller anmälan om betydande ägar- och röstandelar. Tekniska standarder för tillsyn som gäller flaggning har antagits i januari 2015. Dessa standarder gäller bl.a. metoden för beräkning av tröskelvärdet på fem procent samt aktier som innehas av marknadsgaranter och aktier i handelsportföljer. I standarderna föreskrivs dessutom om metoderna för att beräkna sådana röstandelar som grundar sig på finansiella instrument vilkas värde fastställs enligt en aktiekorg, ett index eller något annat referensvärde samt om metoderna för att fastställa det s.k. deltavärdet för finansiella instrument vilka endast ger möjlighet till kontantavräkning. Esma ska upprätta och uppdatera en indikativ

förteckning över de finansiella instrument som omfattas av anmälningsskyldigheten. Kommissionen har dessutom rätt att anta en delegerad akt som gäller innehållet i flaggningsanmälan, tidsfristen för anmälan och till vem anmälan ska göras. Kommissionens befogenheter inverkar på Finansinspektionens föreskrifter och anvisningar och de måste anpassas till kommissionens nuvarande och framtida rättsakter på lägre nivå.

2.2 Nationella bestämmelser på lägre nivå

Flaggningsförordningen

När de ändringar av värdepappersmarknadslagen som ingår i lagförslaget har trätt i kraft behövs inte flaggningsförordningen längre och den kan upphävas. I 9 kap. 14 § i värdepappersmarknadslagen ingår en ny fullmakt för Finansinspektionen att utfärda föreskrifter om innehållet i flaggningsanmälan. Denna bestämmelse finns för närvarande i flaggningsförordningen. Finansinspektionens föreskrift behövs alltså tills kommissionen eventuellt senare antar tekniska standarder för tillsyn om saken. Finansinspektionen måste även i övrigt anpassa sina föreskrifter och anvisningar till kommissionens rättsakter på lägre nivå. Av dessa orsaker kan det gällande bemyndigandet att utfärda förordning i 9 kap. 12 § i värdepappersmarknadslagen upphävas som onödigt.

Finansministeriets förordning om regelbunden informationsskyldighet för värdepappersemitenter

Förordningen måste ändras så att den stämmer överens med de innehållsmässiga och tekniska ändringarna i lagförslaget. Till dessa ändringar hör t.ex. slopandet av skyldigheten att offentliggöra kvartalsrapporter och ledningens delårsredogörelser, vilket inverkar på 2 kap. i förordningen. Även bemyndigandet att utfärda förordning i 7 kap. 17 § i värdepappersmarknadslagen måste ändras.

Prospektförordningen

Ändringen av tröskelvärdet i 4 kap. 3 § 1 mom. i värdepappersmarknadslagen inverkar inte på förordningen. Bemyndigandet att utfärda förordning i 5 kap. 11 § 4 punkten i lagen måste dock ändras så att det stämmer överens med det ändrade tröskelvärdet.

3 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagarna föreslås träda i kraft den 26 november 2015, samtidigt som ändringarna av insynsdirektivet senast ska genomföras nationellt. I fråga om vissa bestämmelser är det dock nödvändigt att utforma övergångsbestämmelser. I lagen om ändring av värdepappersmarknadslagen ska det föreskrivas att den tre månader långa tidsfrist som avses i 7 kap. 3 b § ska börja den 27 november 2015 vid tillämpningen av bestämmelserna om valet av hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten. Dessutom gäller de nya presumptionsbestämmelserna i samma paragraf endast emittenter som noteras på en reglerad marknad först efter att lagen trätt i kraft, eller som tidigare har varit noterade, men som när lagen träder i kraft inte har någon hemstat enligt de gamla bestämmelserna.

De nya bestämmelserna i 7 kap. i värdepappersmarknadslagen om offentliggörande av bokslut, verksamhetsberättelser och halvårsrapporter och om tidsfristerna för tillgänglighållande av dem i den centrala lagringsenheten samt om slopandet av kravet på att offentliggöra kvartalsrapporter kommer att tillämpas på information som offentliggörs efter att lagen trätt i kraft. Därmed tillämpas de nya bestämmelserna redan på information som offentliggörs för den räkenskapsperiod som slutar den 31 december 2015. Däremot ska den rapport om betalningar

till staternas regeringar som avses i 7 kap. 14 § offentliggörs första gången i enlighet med bokslutsdirektivet först den 1 januari 2016 eller för den räkenskapsperiod som börjar efter det.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

De föreslagna bestämmelserna motsvarar till sin natur och omfattning den gällande lagstiftningen, som har stiftats i vanlig lagstiftningsordning.

Grundlagsutskottet har i sak jämställt ekonomiska påföljder av straffkaraktär med straffrättsliga påföljder (GrUU 17/2012 rd, GrUU 9/2012, s. 2, GrUU 55/2005 rd, s. 2 och GrUU 32/2005 rd, s. 2). Enligt 2 § 3 mom. i grundlagen ska de allmänna grunderna för administrativa påföljder bestämmas i lag eftersom det innebär utövning av offentlig makt att påföra en sådan typ av avgift. Utskottet har också ansett att det är fråga om betydande utövning av offentlig makt. Det ska enligt grundlagsutskottets praxis lagstiftas exakt och tydligt om betalningsskyldigheten och grunderna för avgiftens storlek, lika väl som om den betalningsskyldiges rättsskydd och grunderna för att verkställa lagen (GrUU 9/2012 rd, s. 2/I, GrUU 57/2010 rd, s. 2/II, GrUU 55/2005 rd, s. 2/I och GrUU 32/2005 rd, s. 2—3).

Den nya 17 kap. 1 a § i värdepappersmarknadslagen, som grundar sig på den nya artikel 28b.2 i insynsdirektivet, innehåller dock en ny typ av påföljd. Enligt 5 kap. 7 § i aktiebolagslagen kan i bolagsordningen som en förutsättning för en aktieägars deltagande i bolagsstämman uppställas att aktieägaren anmäler sig till bolaget senast en viss dag, tidigast tio dagar före bolagsstämman. Hittills har dock inte en försummelse av skyldigheten att anmäla betydande ägar- och röstandelar enligt 9 kap. i värdepappersmarknadslagen varit sammankopplad med utövandet av rösträtt. En ny bestämmelse gör det möjligt att tillfälligt upphäva rösträtten för en aktieägare som bryter mot bestämmelserna i 9 kap.

Även om upphävandet av rösträtten innebär ett betydande ingrepp i aktieägarens rättigheter, har bestämmelserna om flaggningsskyldigheten intagits i syfte att trygga transparensen på värdepappersmarknaden och likabehandlingen av ägare till aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad. På det sätt som artikeln tillåter avgränsas upphävandet av rösträtten på det sätt som beskrivs i paragrafen så att det endast gäller de mest allvarliga överträdelserna. Finansinspektionen kan upphäva rösträtten endast av vägande skäl. I regel upphävs rösträtten endast tills flaggningsanmälan har gjorts i enlighet med lag. Enligt bestämmelsen kan Finansinspektionen dock av särskilt vägande skäl förlänga förbudet för en viss tid, dock högst tre månader. Den tid förbudet gäller motsvarar den längsta kallelsetiden till bolagsstämman enligt 5 kap. 19 § i aktiebolagslagen, vilken tillämpas på offentliga bolag. Det är nödvändigt att föreskriva om en möjlighet att förlänga förbudet i enskilda, särskilt grova fall så att förtroendet för värdepappersmarknaden bevaras.

På de grunder som anges ovan kan lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av värdepappersmarknadslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i värdepappersmarknadslagen (746/2012) 7 kap. 9 §, mellanrubriken före 14 § samt 15 § och 9 kap. 13 §,
ändras 1 kap. 4 §, 3 kap. 6 § 2 mom., 4 kap. 3 § 1 mom. 4 punkten och 10 § 4 mom., 5 kap. 11 § 4 punkten, 7 kap. 2 § 2 mom., 3 §, 4 § 1 mom., 5 och 10—14 §, 17 § 2 punkten och 18 §, rubriken för 8 kap. och 8 kap. 1 §, 9 kap. 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 5 och 7—9 §, 10 § 1 mom. och 12 §, 10 kap. 5 och 8 § samt 15 kap. 1 § 1 mom. och 2 §, av dem 15 kap. 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag 258/2013, samt
fogas till 7 kap. nya 3 a och 3 b §, till 8 kap. nya 6 a och 6 b §, till 9 kap. nya 6 a, 6 b, 8 a—8 c och 10 a §, till 10 kap. 6 § ett nytt 2 mom. samt till 17 kap. en ny 1 a § som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

4 §

Opartiskt tillhandahållande av tillräcklig information

Den som själv eller enligt uppdrag erbjuder värdepapper eller ansöker om att värdepapper ska tas upp till handel på en reglerad marknad eller en multilateral handelsplattform eller som enligt 3—9 eller 11 kap. är informationsskyldig gentemot investerare ska opartiskt och konsekvent tillhandahålla investerarna tillräcklig information om omständigheter som kan inverka väsentligt på värdepapperens värde.

3 kap.

Tillämpningsområde och definitioner

6 §

Hemstat för värdepappersemission

Hemstaten för en värdepappersemission är Finland också när emittenten har sitt bolagsrättsliga säte i ett tredjeland och aktierelaterade värdepapper eller andra värdepapper än de som avses i 3 mom. erbjuds till allmänheten eller det görs en ansökan om att värdepapperen inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet först ska tas upp till handel i Finland. Om någon annan än emittenten har beslutat om erbjudandet eller ansökan om upptagande till handel på en reglerad marknad, kan emittenten senare som hemstat för emissionen välja någon annan av de EES-stater där värdepapperen är föremål för handel på en reglerad marknad.

4 kap.

Offentliggörande av prospekt samt prospektets innehåll

3 §

Undantag från skyldigheten att offentliggöra prospekt då värdepapper erbjuds till allmänheten

Prospekt behöver inte offentliggöras om värdepapper erbjuds

4) inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet för ett sammanlagt vederlag på mindre än 2 500 000 euro som beräknas för en tolv månadersperiod, eller

10 §

Grundprospekt

De slutgiltiga villkoren för ett värdepapperserbjudande ska, om de inte framgår av grundprospektet eller av en komplettering av grundprospektet, ges in till Finansinspektionen samtidigt som de offentliggörs i enlighet med 2 mom. Finansinspektionen ska ge in dem till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och, på begäran av den som har begärt att prospektet ska godkännas, till den mottagande EES-statens behöriga myndighet med iakttagande av vad som i 5 kap. 6 och 7 § föreskrivs om meddelanden till andra myndigheter.

5 kap.

Finansinspektionens behörighet och förfarandet vid godkännande av prospekt

11 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet får närmare föreskrifter utfärdas om

4) utformningen av och innehållet i prospekt som ska offentliggöras över värdepapper som ingår i ett erbjudande för vilket vederlaget inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet för en tolv månadersperiod sammanlagt är mindre än 5 000 000 euro men minst 2 500 000 euro.

7 kap.

Regelbunden informationsskyldighet

2 §

Hemstat för sådana emittenters regelbundna informationsskyldighet som har emitterat aktier, värdepapper som berättigar till aktier och därmed jämförbara värdepapper

Bestämmelser om hemstaten för den regelbundna informationsskyldigheten för emittenter som har sitt bolagsrättsliga säte i ett tredjeland finns i 3 a §.

3 §

Hemstat för sådana emittenters regelbundna informationsskyldighet som har emitterat andra värdepapper

Finland är hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten för en emittent av andra värdepapper än sådana som avses i 2 §, när de är föremål för handel på en reglerad marknad och deras nominella värde eller bokföringsmässiga motvärde understiger 1 000 euro, om emittenten har sitt bolagsrättsliga säte i Finland.

En emittent av värdepapper som avses i 1 mom. och vars nominella värde eller bokföringsmässiga motvärde är minst 1 000 euro ska som hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten välja någon av de EES-stater där emittentens värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad eller den EES-stat där emittenten har sitt bolagsrättsliga säte. Valet av hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten är i kraft minst tre år åt gången, dock högst så länge som emittentens värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad i EES-staten i fråga och emittentens i 2 § avsedda värdepapper inte har tagits upp till handel på en reglerad marknad.

En emittent ska offentliggöra uppgift om vilken EES-stat som valts till hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten. Uppgift om valet ska dessutom ges in till den behöriga myndigheten i den EES-stat där emittenten har sitt bolagsrättsliga säte och i de EES-stater där emittentens värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad.

Bestämmelser om hemstaten för den regelbundna informationsskyldigheten för emittenter som har sitt bolagsrättsliga säte i ett tredjeland finns i 3 a §.

3 a §

Hemstat för tredjelandsemittenters regelbundna informationsskyldighet

En emittent som har sitt bolagsrättsliga säte i ett tredjeland och som har emitterat aktier, värdepapper som berättigar till aktier och därmed jämförbara värdepapper, vilka är föremål för handel på en reglerad marknad, ska som hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten välja någon av de EES-stater där dessa värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad. Valet av hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten är i kraft så länge som emittentens värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad i EES-staten i fråga.

En emittent som har sitt bolagsrättsliga säte i ett tredjeland och som har emitterat andra än i 1 mom. avsedda värdepapper, vilka är föremål för handel på en reglerad marknad, ska som hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten välja någon av de EES-stater där emittentens värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad. Valet av hemstat för den

regelbundna informationsskyldigheten är i kraft minst tre år åt gången, dock högst så länge som emittentens värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad i EES-staten i fråga och emittentens i 1 mom. avsedda värdepapper inte har tagits upp till handel på en reglerad marknad.

En emittent ska offentliggöra uppgift om vilken EES-stat som valts till hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten. Uppgift om valet ska dessutom ges in till den behöriga myndigheten i de EES-stater där emittentens värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad.

3 b §

Bestämmande av hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten när emittenten inte har offentliggjort hemstaten

Om en emittent som har emitterat värdepapper som avses i 3 eller 3 a § inte har offentliggjort sin hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten inom tre månader från det att värdepapperen togs upp till handel på en reglerad marknad, anses hemstaten vara den EES-stat där emittentens värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad. Om dessa EES-stater är fler än en anses de alla vara hemstater för den regelbundna informationsskyldigheten tills emittenten har valt en av dem, offentliggjort uppgiften och meddelat den till den behöriga myndigheten i enlighet med 3 eller 3 a §.

4 §

Avgränsning av tillämpningsområdet

Vad som i detta kapitel föreskrivs om informationsskyldighet gäller inte

- 1) finska staten,
 - 2) Finlands Bank,
 - 3) finländska kommuner och samkommuner,
 - 4) andra stater och deras centralbanker eller regionala och lokala förvaltningsenheter,
 - 5) Europeiska centralbanken,
 - 6) sådana internationella offentliga organ i vilka minst en EES-stat är medlem,
 - 7) det europeiska finansiella stabiliseringsinstrument (EFSF) som avses i 1 § i lagen om statsborgen för ett europeiskt finansiellt stabiliseringsinstrument (668/2010) och andra motsvarande emittenter eller finansiella instrument som har inrättats eller emitterats i syfte att upprätthålla finansiell stabilitet i Europeiska monetära unionen genom tillhandahållande av tillfälligt finansiellt stöd till medlemsstater vars valuta är euro.
-

5 §

Offentliggörande av bokslut och verksamhetsberättelse

En emittent ska offentliggöra sitt bokslut och sin verksamhetsberättelse utan obefogat dröjsmål senast tre veckor före den bolagsstämma där bokslutet ska framläggas för fastställelse, dock senast fyra månader efter räkenskapsperiodens utgång. Bokslutet och verksamhetsberättelsen ska offentliggöras i enlighet med kommissionens tekniska standarder för tillsyn.

10 §

Offentliggörande av halvårsrapport

En emittent av värdepapper ska offentliggöra en halvårsrapport för räkenskapsperiodens sex första månader. Skyldigheten gäller dock inte en emittent som på en reglerad marknad har emitterat endast andra värdepapper än aktier, värdepapper som berättigar till aktier och därmed jämförbara värdepapper och som per enhet har ett nominellt värde av minst 100 000 euro eller motsvarande belopp i någon annan valuta på emissionsdagen.

Halvårsrapporten ska offentliggöras utan obefogat dröjsmål, dock senast tre månader efter utgången av rapportperioden. Tidpunkten ska offentliggöras så snart den har fastställts.

11 §

Halvårsrapportens innehåll och utformning

Halvårsrapporten ska ge en rättvisande bild av emittentens verksamhetsresultat och finansiella ställning. Halvårsrapporten ska utarbetas enligt samma redovisnings- och värderingsprinciper som följs i bokslutet. Uppgifterna i halvårsrapporten ska vara jämförbara med uppgifterna för motsvarande period under föregående räkenskapsperiod. Om emittenten ska upprätta ett koncernbokslut, ges halvårsrapporten som information om koncernen.

Halvårsrapportens redogörelsedel ska innehålla en allmän beskrivning av emittentens verksamhetsresultat och finansiella ställning samt dessas utveckling under rapportperioden. Redogörelsedelen ska innefatta en beskrivning av betydande händelser och transaktioner under rapportperioden, av deras inverkan på emittentens verksamhetsresultat och finansiella ställning och av betydande risker och osäkerhetsmoment i emittentens affärsverksamhet under den närmaste framtiden.

Halvårsrapportens tabelldel ska utarbetas i enlighet med de internationella redovisningsstandarder för delårsrapporter som avses i bokföringslagen (1336/1997).

12 §

Granskning av halvårsrapporten och offentliggörande av revisorsutlåtande

Om emittentens revisor har granskat halvårsrapporten ska revisorn i sitt utlåtande uppge hur omfattande granskningen varit. Revisorsutlåtandet ska då fogas till halvårsrapporten.

Om emittentens revisor inte har granskat halvårsrapporten ska emittenten uppge detta i halvårsrapporten.

13 §

Halvårsrapport för en förlängd räkenskapsperiod

Om en emittents räkenskapsperiod har förlängts ska emittenten dessutom för de tolv första månaderna av räkenskapsperioden offentliggöra en halvårsrapport som motsvarar en sådan halvårsrapport för räkenskapsperiodens sex första månader som avses i 11 §.

14 §

Rapport om betalningar till staternas regeringar av emittenter som är verksamma inom utvinningsindustrin eller avverkning av primärskog

En emittent som är verksam inom utvinningsindustrin eller avverkning av primärskog enligt artikel 41.1 och 41.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG ska en gång per år offentliggöra en sådan rapport om betalningar till staternas regeringar som avses i artikel 43 eller 44 i det direktivet. Rapporten ska offentliggöras inom sex månader efter räkenskapsperiodens slut.

17 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om

2) innehållet i och offentliggörandet av i detta kapitel avsedda halvårsrapporter, bokslut och verksamhetsberättelser samt annan informationsskyldighet,

18 §

Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter och bevilja undantag

Finansinspektionen får utfärda närmare föreskrifter om de uppgifter i verksamhetsberättelsen som avses i den förordning som utfärdats med stöd av 17 §.

Finansinspektionen ska bevilja emittenter vars hemstat är ett tredjeland undantag att offentliggöra uppgifter i halvårsrapporter, bokslut och verksamhetsberättelser i enlighet med regleringen i sin hemstat, om kraven enligt hemstatens lagstiftning anses motsvara de krav som Finlands lagstiftning ställer.

8 kap.

Annan informationsskyldighet och andra särskilda skyldigheter

1 §

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i 2, 3 och 7 § i detta kapitel ska tillämpas på emittenter som

1) har sitt bolagsrättsliga säte i Finland och vars värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad,

2) vars värdepapper är föremål för handel på en börs, eller

3) som har ansökt om att värdepapper de emitterat ska tas upp till handel på en börs eller reglerad marknad i enlighet med 1 eller 2 punkten.

Bestämmelserna i 4—6 och 6 a § i detta kapitel ska tillämpas på de emittenter som avses i 7 kap. 2, 3 och 3 a § och vars hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten är Finland.

Bestämmelserna i 8 § i detta kapitel ska tillämpas på de emittenter som har sitt bolagsrättsliga säte i Finland och vars värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad.

Bestämmelserna i 6 b § i detta kapitel ska tillämpas på de emittenter som avses i 7 kap. 3 och 3 a § och vars hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten är Finland.

6 a §

Offentliggörande av förändringar i rättigheter som är förenade med värdepapperen

En emittent ska utan dröjsmål offentliggöra förändringar i rättigheter som är förenade med de emitterade värdepapperen.

6 b §

Likabehandling av innehavare av obligationslån

Den som emitterar obligationslån ska se till att alla innehavare av obligationslån som har emitterats samtidigt och på samma villkor behandlas lika med avseende på de rättigheter som är förenade med skuldebrev.

9 kap.

Anmälan om betydande ägar- och röstandelar

1 §

Tillämpningsområde

Detta kapitel ska tillämpas på börsbolag som är målbolag och på deras aktieägare och personer som jämställs med aktieägare. Detta kapitel ska tillämpas också på andra emittenter vars hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten är Finland enligt 7 kap 3 a § 1 mom. och på deras aktieägare och personer som jämställs med aktieägare.

4 §

Personer som jämställs med aktieägare

Med aktieägare jämställs personer som utövar bestämmande inflytande i aktieägaren samt andra personer vars andel enligt 5, 6, 6 a eller 6 b § eller inkluderade andel i målbolaget enligt 7 § förändras.

5 §

Skyldighet att anmäla ägar- och röstandelar

En aktieägare ska anmäla sin ägar- och röstandel till målbolaget och Finansinspektionen (*flaggningsanmälan*) när andelen uppnår, överskrider eller underskrider 5, 10, 15, 20, 25, 30, 50 eller 90 procent eller två tredjedelar av röstetalet eller totalantalet aktier i målbolaget (*flaggningsgräns*).

6 a §

Skyldighet att anmäla finansiella instrument

Flaggningsanmälan ska göras också då aktieägaren på basis av ett finansiellt instrument har rätt att förvärva ett sådant antal aktier i målbolaget som uppnår, överskrider eller underskrider flaggningsgränsen. Vid tillämpningen av denna paragraf betraktas som finansiellt instrument också ett finansiellt instrument vars värde bestäms utifrån en aktie i målbolaget och som har liknande ekonomisk effekt som ett finansiellt instrument som berättigar till aktier i målbolaget. Flaggningsanmälan ska göras oberoende av om det finansiella instrumentet realiserar genom fysisk eller kontant avveckling av de underliggande tillgångarna.

Den ägar- eller röstandel som avses i 1 mom. och som grundar sig på ett finansiellt instrument ska beräknas med hänsyn till det totala nominella beloppet för aktierna. Om ett finansiellt instrument endast kan realiserar genom kontantavräkning, ska andelen beräknas enligt det delajusterade antalet aktier.

Skyldigheten att göra en flaggningsanmälan gäller endast finansiella instrument som kan leda till att aktieägaren förvärvar en ägar- eller röstandel. Från dem får det då inte göras avdrag med finansiella instrument som kan leda till att aktier i samma målbolag avyttras.

6 b §

Anmälningsskyldighet på basis av sammanläggning av ägar- och röstandelar samt finansiella instrument

Flaggningsanmälan ska göras också när den ägar- och röstandel som en aktieägare har enligt 5 och 6 § och den ägarandel som grundar sig på ett finansiellt instrument enligt 6 a § sammanlagt uppnår, överskrider eller underskrider flaggningsgränsen.

Flaggningsanmälan ska göras också när aktieägaren förvärvar de i 6 a § avsedda finansiella instrumentens underliggande aktier.

7 §

Beräkning av ägar- och röstandelar

Till en aktieägares anmälningspliktiga andel räknas vid tillämpningen av 5, 6, 6 a och 6 b §

- 1) ägar- och röstandelar i företag och stiftelser där aktieägaren har bestämmande inflytande,
- 2) ägar- och röstandelar i pensionsstiftelser och pensionskassor för aktieägaren och företag där denne har ett bestämmande inflytande.

8 §

Undantag från anmälningsskyldigheten

Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte

- 1) aktier som förvärvas endast för clearingverksamhet för högst fyra handelsdagar och inte heller den som förvärvar aktier och som i denna egenskap innehar aktier och kan utöva den rösträtt som är knuten till de förvaldade aktierna endast enligt särskilda anvisningar,

2) ägar- och röstandelar i en handelsportfölj som innehas av ett kreditinstitut eller en tillhandahållare av investeringstjänster, om

a) andelen i handelsportföljen inte överstiger 5 procent av röstetalet eller totalantalet aktier i målbolaget, och

b) rösträtt som följer med aktierna i handelsportföljen inte utövas eller ledningen av emittenten inte annars påverkas genom aktierna,

3) ägar- och röstandelar som har förvärvats i stabiliseringssyfte i samband med erbjudande av värdepapper eller för att genomföra återköpsprogram enligt kommissionens återköpsförfordning, om den rösträtt som följer med aktierna inte utövas eller på annat sätt används för att ingripa i ledningen av emittenten.

8 a §

Undantag från anmälningsskyldigheten för moderföretag till fondbolag eller tillhandahållare av investeringstjänster

Ett moderföretag till ett fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder eller till ett fondbolag som beviljats verksamhetstillstånd i en annan EES-stat (*moderföretag*) behöver inte räkna samman sina ägar- och röstandelar med de ägar- och röstandelar som en placeringsfond som förvaltas av fondbolaget eller ett fondföretag innehar, om den rösträtt som hänför sig till aktierna utövas oberoende av moderföretaget. Moderföretaget får i detta fall inte ge direkta eller indirekta anvisningar eller på något annat sätt försöka påverka fondbolaget vad gäller utövandet av de rösträtter som hänför sig till aktierna.

Ett moderföretag till en tillhandahållare av investeringstjänster som beviljats verksamhetstillstånd i Finland eller i en annan EES-stat behöver inte räkna samman sina ägar- och röstandelar med de ägar- och röstandelar som tillhandahållaren av investeringstjänster förvaltar med stöd av förmögenhetsförvaltningsavtal, om tillhandahållaren av investeringstjänster kan utöva den rösträtt som hänför sig till aktierna endast i enlighet med givna anvisningar och att den utövar rösträtten oberoende av moderföretaget. Moderföretaget till tillhandahållaren av investeringstjänster får i detta fall inte ge direkta eller indirekta anvisningar eller på något annat sätt försöka påverka tillhandahållaren av investeringstjänster vad gäller utövandet av de rösträtter som hänför sig till aktierna.

Moderföretaget ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen då den avser tillämpa det undantag som avses i denna paragraf. Av anmälan ska framgå följande uppgifter:

1) fullständigt namn och företags- och organisationsnummer eller motsvarande utländsk registerbeteckning för det fondbolag och den tillhandahållare av investeringstjänster på vilka moderföretaget önskar tillämpa undantaget,

2) de myndigheter som utövar tillsyn över fondbolaget och tillhandahållaren av investeringstjänster i fråga,

3) meddelande om att moderföretaget uppfyller kraven i denna paragraf i fråga om vart och ett fondbolag och företag som tillhandahåller investeringstjänster.

Moderföretaget ska utan obefogat dröjsmål meddela Finansinspektionen om ändringar i de uppgifter som anges i 1 mom.

Moderföretaget ska dessutom på begäran lämna Finansinspektionen uppgifter om

1) de förfaranden genom vilka man förhindrar utbyte av information mellan moderföretaget och fondbolaget eller tillhandahållaren av investeringstjänster om utövandet av rösträtter,

2) den oberoende ställningen för dem som beslutar om utövandet av rösträtterna,

3) uppdragsförhållandet och dess villkor, om moderföretaget samtidigt är kund hos det fondbolag eller den tillhandahållare av investeringstjänster där det har bestämmande inflytande.

8 b §

Undantag från anmälningsskyldigheten för marknadsgaranter

Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte sådana förvärv eller avyttringar av ägar- och röstandelar som en tillhandahållare av investeringstjänster gör i egenskap av marknadsgarant och som leder till att femprocentsgränsen uppnås eller överskrids eller till att andelen underskrider denna gräns om inte marknadsgaranten ingriper i ledningen av emittenten och inte heller förmår emittenten att köpa aktierna i fråga eller påverkar deras pris.

En marknadsgarant ska underrätta Finansinspektionen då den avser tillämpa undantaget i denna paragraf och då den inte längre avser tillämpa det. Anmälan till Finansinspektionen ska göras målbolagsvis. Anmälan ska göras utan obefogat dröjsmål i enlighet med 9 § 1 mom.

En förutsättning för tillämpningen av undantaget i denna paragraf är dessutom att marknadsgaranten kan särskilja de förvärv eller avyttringar av ägar- eller röstandelar som denne gjort i egenskap av marknadsgarant från andra förvärv och avyttringar.

8 c §

Undantag från anmälningsskyldigheten för fondbolag och tillhandahållare av investerings-tjänster med verksamhetstillstånd från ett tredjeland

Finansinspektionen ska bevilja ett moderföretag till ett fondbolag eller en tillhandahållare av investeringstjänster som beviljats verksamhetstillstånd i ett tredjeland tillstånd att tillämpa ett undantag som avses i 8 a §, om bestämmelserna i hemstaten för fondbolaget eller tillhandahållaren av investeringstjänster motsvarar kraven i 8 a §. Moderföretaget ska lägga fram en utredning om överensstämmelse med kraven för Finansinspektionen.

9 §

Flaggningsanmälan

Flaggningsanmälan ska göras utan obefogat dröjsmål, dock senast handelsdagen efter det att aktieägaren fick kännedom om eller borde ha haft kännedom om förvärvet eller avyttringen, om sin möjlighet att utöva rösträtten eller om den rättshandling som lett till att aktieägarens ägar- och röstandel förändrats eller kommer att förändras i det fall att rättshandlingen genomförs så som anges i 5 §. Aktieägaren ska anses ha fått kännedom om rättshandlingen senast två handelsdagar efter det att den genomförts.

En aktieägare behöver inte göra flaggningsanmälan om denna görs av den person som har bestämmande inflytande över aktieägaren.

Flaggningsanmälan ska göras på grundval av de uppgifter som målbolaget i enlighet med 8 kap. 6 § har offentliggjort om målbolagets sammanlagda röstetal och antal aktier. I flaggningsanmälan ska de andelar som avses i 5, 6, 6 a och 6 b § vara specificerade.

10 §

Målbolags anmälningsskyldighet

När ett målbolag får en flaggningsanmälan ska det utan obefogat dröjsmål offentliggöra den information som ingår i anmälan. Målbolaget är inte skyldigt att offentliggöra informationen om inte aktieägaren är anmälningsskyldig. Om målbolaget inte känner till all information som ska offentliggöras i flaggningsanmälan ska även detta meddelas i samband med offentliggö-

randet. Om det i flaggningsanmälan dessutom har lämnats annan information, ska också denna information offentliggöras samtidigt.

10 a §

Undantag från anmälningsskyldigheten för målbolag med bolagsrättslig hemort i ett tredjeland

Finansinspektionen ska bevilja ett målbolag med bolagsrättslig hemort i ett tredjeland tillstånd att offentliggöra en flaggningsanmälan som målbolaget fått kännedom om i enlighet med bestämmelserna i tredjelandet, om flaggningsanmälan till målbolaget och offentliggörandet av anmälan enligt bestämmelserna i tredjelandet ska göras högst sju handelsdagar från det att ägar- eller röstandelen uppnår, överskrider eller sjunker under den föreskrivna gränsen. Målbolaget ska lägga fram en utredning om bestämmelserna i tredjelandet för Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten när det beviljar tillstånd enligt denna paragraf.

12 §

Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter

I syfte att genomföra insynsdirektivet får Finansinspektionen utfärda närmare föreskrifter om innehållet i anmälningsskyldigheten enligt detta kapitel, om hur innehållet ska presenteras och om beräkningsmetoderna, om inte något annat följer av en delegerad akt som antagits av kommissionen eller av en teknisk standard för genomförande.

10 kap.

Offentliggörande och tillgänglighållande av obligatorisk information

5 §

Tillgänglighållande av obligatorisk information på webbplatser

En emittent ska hålla obligatorisk information som avses i 6—9 och 11 kap. och information om emittentens val av hemstat enligt 7 kap. 3 § 3 mom. och 3 a § 3 mom. tillgänglig för allmänheten på sin webbplats i minst fem år.

Trots det som föreskrivs i 1 mom. ska en emittent hålla information som avses i 7 kap. 5, 7, 8 och 10 § tillgänglig för allmänheten på sin webbplats i minst tio år.

6 §

Tillgänglighållande av obligatorisk information i den centrala lagringsenheten

Trots det som föreskrivs i 1 mom. ska en emittent hålla information som avses i 7 kap. 5, 7, 8 och 10 § tillgänglig för allmänheten i den centrala lagringsenheten i minst tio år.

8 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet får det utfärdas närmare föreskrifter om den centrala lagringsenhet som avses i 3 § 2 mom. och om dess verksamhet samt om tillgänglighållande av information enligt 6 §, i syfte att genomföra insynsdirektivet och de rättsakter som kommissionen antagit med stöd av insynsdirektivet.

15 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Ordningsavgift

Ordningsavgift påförs för försummelse eller överträdelse av följande bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen:

- 1) denna lags 5 kap. 4 § om överlämnande av marknadsföringsmaterial till Finansinspektionen,
 - 2) denna lags 8 kap. 2—7 § om informationsskyldighet,
 - 3) denna lags 9 kap. 11 § om skyldighet att göra anmälan om betydande ägar- och röstandelar,
 - 4) denna lags 10 kap. 3 § 2 mom., 5 och 6 § om tillgänglighållande av obligatorisk information.
-

2 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs för försummelse eller överträdelse av följande bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:

- 1) bestämmelserna om förbud mot att lämna osann eller vilseledande information och om opartiskt tillhandahållande av tillräcklig information i 1 kap. 3 och 4 §,
- 2) bestämmelserna om skyldighet att offentliggöra prospekt i 4 kap. 1, 6—12, 14 och 15 §,
- 3) bestämmelserna om offentliggörande av information i 6 kap. 4—7 och 9 §, 7 kap. 7 och 16 § samt 10 kap. 3 § 1 mom. och 4 § samt bestämmelsen om likabehandling av innehavare av obligationslån i 8 kap. 6 b §,
- 4) bestämmelserna om offentligt uppköpserbudande och skyldighet att lämna erbjudande i 11 kap. 7—11, 13, 14, 16—19, 22—25 och 27 §,
- 5) bestämmelserna om företagsspecifikt insiderregister och marknadsmissbruk i 13 kap. 6—8 § och 14 kap. 2, 3, 5 och 6 §.

Sådana bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är utöver vad som föreskrivs i 1 mom. bestämmelserna om offentliggörande av information i 7 kap. 5, 6, 8 och 10—14 §, bestämmelsen om offentliggörande av förändringar i rättigheter som är förenade med värdepapperen i 8 kap. 6 a § och bestämmelserna om anmälan om betydande ägar- och röstandelar i 9 kap. 5, 6, 6 a, 6 b, 9 och 10 §.

Sådana bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är dessutom närmare bestämmelser och föreskrifter som gäller de bestämmelser som avses i 1 och 2 mom. i denna paragraf samt sådana bestämmelser i förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av prospektdirektivet och insynsdirektivet.

17 kap.

Tillsynsbefogenheter

1 a §

Förbud att utöva rösträtt

Finansinspektionen kan av vägande skäl förbjuda den som bryter mot de skyldigheter att anmäla betydande ägar- och röstandelar som avses i 9 kap. 5, 6, 6 a, 6 b och 9 §, att utöva sin rösträtt och företräda de aktier som överträdelsen gäller vid målbolagets bolagsstämma. Förbudet gäller tills anmälningsskyldigheten har fullgjorts, om inte Finansinspektionen av särskilt vägande skäl förlänger förbudet för en viss tid, dock högst tre månader. Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag ska Finansinspektionen utan dröjsmål meddela målbolaget om ett förbud eller om att förbudet upphört.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Om en emittent, vars värdepapper var föremål för handel på en reglerad marknad när denna lag trädde i kraft, inte har offentliggjort hemstaten för den regelbundna informationsskyldigheten senast den 27 november 2015, börjar den tidsfrist på tre månader som avses i 7 kap. 3 b § i denna lag det angivna datumet.

Bestämmelserna i 7 kap. 3 b § i denna lag tillämpas endast på emittenter

1) med vilkas värdepapper handeln inleds på en reglerad marknad den 27 november 2015 eller därefter, eller

2) vars värdepapper är föremål för handel den 27 november 2015, men som inte har offentliggjort och till myndigheterna meddelat hemstaten för den regelbundna informationsskyldigheten i enlighet med 3 eller 3 a §.

En emittent som avses i 2 punkten och som har sitt bolagsrättsliga säte i Finland samt vars värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad endast i Finland, behöver dock inte offentliggöra eller till Finansinspektionen meddela att Finland är hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten.

Bestämmelserna i 7 kap. 14 § tillämpas på den rapport som ska utarbetas för den räkenskapsperiod som inleds den 1 januari 2016 eller därefter.

2.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 41 § 6 mom., sådant det lyder i lag 1198/2014,
ändras 33 § 4 mom. och 41 § 7 mom., av dem 33 § 4 mom. sådant det lyder i lag 752/2012, samt
fogas till 40 §, sådan den lyder i lagarna 752/2012, 254/2013, 611/2014, och 1198/2014, ett nytt 4 mom. och till lagen en ny 41 a § som följer:

33 §

Verkställighetsförbud och rättelseuppmaning

Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att

- 1) förbjuda utländska EES-filialers och andra utländska tillsynsobjekts verksamhet finns i 61 §,
- 2) förbjuda verksamhet som strider mot kreditinstitutslagen och att förordna att ett lagstridigt förfarande ska rättas finns i 22 kap. 1 § i kreditinstitutslagen,
- 3) förbjuda verksamhet som strider mot lagen om investeringstjänster och att förordna att ett lagstridigt förfarande ska rättas finns i 16 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster,
- 4) förbjuda verksamhet som strider mot värdepappersmarknadslagen i samband med erbjudande av och handel med värdepapper och uppfyllande av skyldigheten att informera om värdepapper samt att förordna att ett förfarande ska rättas finns i 17 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen,
- 5) tillfälligt förbjuda utövandet av den rösträtt som är kopplad till aktier för vilka anmälningsskyldigheten har försummats finns i 17 kap. 1 a § i värdepappersmarknadslagen,
- 6) förbjuda börsen att ordna handel med finansiella instrument finns i 2 kap. 32 § i lagen om handel med finansiella instrument,
- 7) förbjuda en marknadsplatsoperatör som ordnar multilateral handel att ordna handel med finansiella instrument finns i 4 kap. 8 § i lagen om handel med finansiella instrument,
- 8) förbjuda en systematisk internhandlare att ordna interna transaktioner med finansiella instrument finns i 5 kap. 6 § i lagen om handel med finansiella instrument.

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift kan, utöver eller i stället för en påföljdsavgift som påförs en juridisk person, påföras en sådan person i den juridiska personens ledning vars förpliktelser har åsidosatts genom en gärning eller försummelse som avses i denna paragraf. En förutsättning för att personen i fråga ska påföras påföljdsavgift är att denne på ett betydande sätt har bidragit till gärningen eller försummelsen.

41 §

Påförande av påföljdsavgift

Med *omsättning* avses i denna paragraf

1) summan av ett kreditinstituts, ett värdepappersföretags och ett annat till dessas finansiella företagsgrupp hörande företags intäkter enligt artikel 316 i EU:s tillsynsförordning,

2) ett försäkringsbolags, en försäkringsförenings, en pensionsanstalts eller ett i 2 kap. 18 b § i försäkringsbolagslagen avsett specialföretags premieintäkter eller en pensionsstiftelses eller en försäkringskassas avgiftsintäkter,

3) i fråga om andra företag än de som avses i 1 och 2 punkten omsättningen enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande omsättning.

41 a §

Påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall

Om en påföljdsavgift påförs för en överträdelse av en bestämmelse i 20 kap. 1 § 2 och 4 mom. i kreditinstitutslagen, 15 kap. 2 § 2 och 5 mom. i lagen om investeringstjänster eller 18 kap. 1 § i resolutionslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst tio procent av den juridiska personens omsättning under året före gärningen eller försummelsen och en fysisk person en påföljdsavgift som uppgår till högst fem miljoner euro.

Om påföljdsavgiften påförs för en överträdelse av en bestämmelse i 15 kap. 2 § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst fem procent av den juridiska personens omsättning under året före gärningen eller försummelsen eller högst 10 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, samt en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst två miljoner euro.

Trots det som föreskrivs i denna paragraf får påföljdsavgiften emellertid vara högst två gånger större än den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om vinningen kan bestämmas.

Med *omsättning* avses i denna paragraf

1) summan av ett kreditinstituts, ett värdepappersföretags och ett annat till dessas finansiella företagsgrupp hörande företags intäkter enligt artikel 316 i EU:s tillsynsförordning eller, om det avgiftsskyldiga företaget hör till ett kreditinstituts eller värdepappersföretags finansiella företagsgrupp, summan av de konsoliderade intäkterna,

2) ett försäkringsbolags, en försäkringsförenings, en pensionsanstalts eller ett i 2 kap. 18 b § i försäkringsbolagslagen avsett specialföretags premieintäkter eller en pensionsstiftelses eller en försäkringskassas avgiftsintäkter, eller om försäkringsbolaget, försäkringsföreningen, pensionsanstalten, specialföretaget, pensionsstiftelsen eller försäkringskassan hör till en koncern som dotterbolag, premieintäkterna enligt koncernbokslutet eller på motsvarande sätt avgiftsintäkterna,

3) i fråga om andra företag än de som avses i 1 och 2 punkten omsättningen enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande omsättning eller, om företaget som moderbolag ska upprätta ett koncernbokslut enligt 6 kap. 1 § i bokföringslagen eller om företaget hör till en koncern som dotterbolag, omsättningen enligt koncernbokslutet för koncernens yttersta moderföretag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av kreditinstitutslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i kreditinstitutslagen (610/2014) 20 kap. 1 § 6 mom., samt
ändras 7 kap. 1 § 5 mom. samt 8 a kap. 5 § 1 mom. och 9 § 1 mom., av dem 8 a kap. 5 §
1 mom. och 9 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1199/2014, som följer:

7 kap.

Förvaltnings- och styrningssystem

1 §

Allmänna krav på förvaltnings- och styrningssystem

Om kreditinstitutet har ett förvaltningsråd gäller bestämmelserna om styrelsen i detta kapitel och i 8 a kap. förvaltningsrådet, i den utsträckning som det enligt bolagsordningen eller stadgarna har anvisats uppgifter som annars hör till styrelsen.

8 a kap.

Återhämtningsplan

5 §

Översändande av återhämtningsplanen för granskning

Ett kreditinstitut ska sända återhämtningsplanen till Finansinspektionen för granskning. Kreditinstitutets styrelse ska godkänna planen innan den sänds till Finansinspektionen. Kreditinstitutet ska då Finansinspektionen kräver det visa att planen uppfyller de villkor som föreskrivs i 6 § 1 mom.

9 §

Granskning av återhämtningsplaner för finansiella företagsgrupper

Moderföretaget för en finansiell företagsgrupp ska sända återhämtningsplanen för den finansiella företagsgruppen till Finansinspektionen för granskning. Återhämtningsplanen ska sändas till Finansinspektionen alltid då det har gjorts betydande ändringar i planen. Styrelsen för

den finansiella företagsgruppens moderföretag ska godkänna företagsgruppens återhämtningsplan innan den sänds till Finansinspektionen. Den finansiella företagsgruppens moderföretag eller ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som hör till gruppen ska på Finansinspektionens yrkande visa att den finansiella företagsgruppens återhämtningsplan uppfyller de villkor som föreskrivs i 8 §.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 2 kap. 6 § och 3 kap. 4 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) 2 kap. 6 § 5 och 6 mom. och 3 kap. 4 § 4 mom. som följer:

2 kap.

Förvaltning

6 §

Anmälningsskyldighet

Verkets överdirektör ska till en förteckning som förs av finansministeriet och tjänstemännen till en förteckning som förs av verket göra anmälan om krediter som de fått av kreditinstitut, värdepappersföretag eller företag som hör till dessas grupp samt om borgens- eller andra ansvarsförbindelser som kreditinstitut eller företag har ställt för dem.

Om verkets överdirektör eller tjänstemän innehar aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad eller multilateral handelsplattform samt finansiella instrument vars värde bestäms utifrån aktierna i fråga, ska de i enlighet med 7 § göra anmälan om dem till en förteckning som förs av verket.

3 kap.

Fondens tillgångar och placeringen av dem samt kostnader och upplåning

4 §

Placeringsbeslut om fondtillgångar

Vad som i 2 kap. 6 och 7 § föreskrivs om anmälningsskyldigheten för verkets överdirektör
tillämpas också på styrelsens ordförande, medlemmar och ersättare.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

Helsingfors den 25 juni 2015

Statsministerns ställföreträdare, utrikesminister

Timo Soini

Kommun- och reformminister Anu Vehviläinen

Bilaga

Parallelltext

1.

Lag

om ändring av värdepappersmarknadslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i värdepappersmarknadslagen (746/2012) 7 kap. 9 §, mellanrubriken före 14 § samt 15 § och 9 kap. 13 §,
ändras 1 kap. 4 §, 3 kap. 6 § 2 mom., 4 kap. 3 § 1 mom. 4 punkten och 10 § 4 mom., 5 kap. 11 § 4 punkten, 7 kap. 2 § 2 mom., 3 §, 4 § 1 mom., 5 och 10—14 §, 17 § 2 punkten och 18 §, rubriken för 8 kap. och 8 kap. 1 §, 9 kap. 1 § 2 mom., 4 § 2 mom., 5 och 7—9 §, 10 § 1 mom. och 12 §, 10 kap. 5 och 8 § samt 15 kap. 1 § 1 mom. och 2 §, av dem 15 kap. 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag 258/2013, samt
fogas till 7 kap. nya 3 a och 3 b §, till 8 kap. nya 6 a och 6 b §, till 9 kap. nya 6 a, 6 b, 8 a—8 c och 10 a §, till 10 kap. 6 § ett nytt 2 mom. samt till 17 kap. en ny 1 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap

1 kap.

Allmänna bestämmelser

Allmänna bestämmelser

4 §

4 §

Opartiskt tillhandahållande av tillräcklig information

Opartiskt tillhandahållande av tillräcklig information

Den som själv eller enligt uppdrag erbjuder värdepapper eller ansöker om att värdepapper ska tas upp till handel på en reglerad marknad eller en multilateral handelsplattform eller som enligt 3—9 eller 11 kap. är informationsskyldig gentemot investerare ska opartiskt tillhandahålla investerarna tillräcklig information om omständigheter som kan inverka väsentligt på värdepapperens värde.

Den som själv eller enligt uppdrag erbjuder värdepapper eller ansöker om att värdepapper ska tas upp till handel på en reglerad marknad eller en multilateral handelsplattform eller som enligt 3—9 eller 11 kap. är informationsskyldig gentemot investerare ska opartiskt *och konsekvent* tillhandahålla investerarna tillräcklig information om omständigheter som kan inverka väsentligt på värdepapperens värde.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap

3 kap.

Tillämpningsområde och definitioner

Tillämpningsområde och definitioner

6 §

6 §

Hemstat för värdepappersemission

Hemstat för värdepappersemission

Hemstaten för en värdepappersemission är Finland också när emittenten har sitt bolagsrättsliga säte i ett tredjeland och aktierelaterade värdepapper eller andra värdepapper än de som avses i 3 mom. erbjuds till allmänheten eller det görs en ansökan om att värdepapperen inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet först ska tas upp till handel i Finland. Om någon annan än emittenten har beslutat om erbjudandet eller ansökan om upptagande till handel på en reglerad marknad, kan emittenten senare som hemstat för emissionen välja någon annan EES-stat.

Hemstaten för en värdepappersemission är Finland också när emittenten har sitt bolagsrättsliga säte i ett tredjeland och aktierelaterade värdepapper eller andra värdepapper än de som avses i 3 mom. erbjuds till allmänheten eller det görs en ansökan om att värdepapperen inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet först ska tas upp till handel i Finland. Om någon annan än emittenten har beslutat om erbjudandet eller ansökan om upptagande till handel på en reglerad marknad, kan emittenten senare som hemstat för emissionen välja någon annan *av de* EES-stater där värdepapperen är föremål för handel på en reglerad marknad.

4 kap

4 kap.

Offentliggörande av prospekt samt prospektets innehåll

Offentliggörande av prospekt samt prospektets innehåll

3 §

3 §

Undantag från skyldigheten att offentliggöra prospekt då värdepapper erbjuds till allmänheten

Undantag från skyldigheten att offentliggöra prospekt då värdepapper erbjuds till allmänheten

Prospekt behöver inte offentliggöras om värdepapper erbjuds

Prospekt behöver inte offentliggöras om värdepapper erbjuds

4) inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet för ett sammanlagt vederlag på mindre än 1 500 000 euro som beräknas för en tolv månadersperiod, eller

4) inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet för ett sammanlagt vederlag på mindre än 2 500 000 euro som beräknas för en tolv månadersperiod, eller

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §

10 §

Grundprospekt

Grundprospekt

De slutgiltiga villkoren för ett värdepapperserbjudande ska, om de inte framgår av grundprospektet eller av en komplettering av grundprospektet, tillställas Finansinspektionen, den mottagande EES-statens behöriga myndighet och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten samtidigt som de offentliggörs i enlighet med 2 mom.

De slutgiltiga villkoren för ett värdepapperserbjudande ska, om de inte framgår av grundprospektet eller av en komplettering av grundprospektet, *ges in till Finansinspektionen samtidigt som de offentliggörs i enlighet med 2 mom. Finansinspektionen ska ge in dem till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och, på begäran av den som har begärt att prospektet ska godkännas, till den mottagande EES-statens behöriga myndighet med iakttagande av vad som i 5 kap. 6 och 7 § föreskrivs om meddelanden till andra myndigheter.*

5 kap

5 kap.

Finansinspektionens behörighet och förfarandet vid godkännande av prospekt

Finansinspektionens behörighet och förfarandet vid godkännande av prospekt

11 §

11 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet får närmare föreskrifter utfärdas om

Genom förordning av finansministeriet får närmare föreskrifter utfärdas om

4) utformningen av och innehållet i prospekt som ska offentliggöras över värdepapper som ingår i ett erbjudande för vilket vederlaget inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet för en tolv månaders period sammanlagt är mindre än 5 000 000 euro men minst 1 500 000 euro.

4) utformningen av och innehållet i prospekt som ska offentliggöras över värdepapper som ingår i ett erbjudande för vilket vederlaget inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet för en tolv månaders period sammanlagt är mindre än 5 000 000 euro men minst 2 500 000 euro.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap

7 kap.

Regelbunden informationsskyldighet

Regelbunden informationsskyldighet

2 §

2 §

Hemstat för sådana emittenters regelbundna informationsskyldighet som har emitterat aktier, värdepapper som berättigar till aktier och därmed jämförbara värdepapper

Hemstat för sådana emittenters regelbundna informationsskyldighet som har emitterat aktier, värdepapper som berättigar till aktier och därmed jämförbara värdepapper

Finland är hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten för emittenter av aktier, värdepapper som berättigar till aktier och därmed jämförbara värdepapper, när aktierna och värdepapperen är föremål för handel på en reglerad marknad, också om emittenten har sitt bolagsrättsliga säte i ett tredjeland och det var i Finland som aktierna första gången erbjöds eller ansöktes bli upptagna till handel på en reglerad marknad. Om någon annan än emittenten har beslutat om erbjudandet eller ansökan om upptagande till handel kan emittenten senare välja någon annan EES-stat till hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten.

Bestämmelser om hemstaten för den regelbundna informationsskyldigheten för emittenter som har sitt bolagsrättsliga säte i ett tredjeland finns i 3 a §.

3 §

3 §

Hemstat för sådana emittenters regelbundna informationsskyldighet som har emitterat andra värdepapper

Hemstat för sådana emittenters regelbundna informationsskyldighet som har emitterat andra värdepapper

Finland är hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten för en emittent av andra värdepapper än sådana som avses i 2 §, när de är föremål för handel på en reglerad marknad och deras nominella värde eller bokföringsmässiga motvärde understiger 1 000 euro, om emittenten har sitt bolagsrättsliga säte i Finland. Om en emittent av sådana värdepapper har sitt bolagsrättsliga säte i ett tredjeland bestäms hemstaten för den regelbundna informationsskyldigheten enligt 2 § 2 mom.

Finland är hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten för en emittent av andra värdepapper än sådana som avses i 2 §, när de är föremål för handel på en reglerad marknad och deras nominella värde eller bokföringsmässiga motvärde understiger 1 000 euro, om emittenten har sitt bolagsrättsliga säte i Finland.

En emittent av värdepapper som avses i 1 mom. och vars nominella värde eller bokföringsmässiga motvärde är minst 1 000 euro ska välja en EES-stat som hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten. Hemstaten ska väljas för minst tre år åt gången. En emittent kan som sådan hemstat välja en

En emittent av värdepapper som avses i 1 mom. och vars nominella värde eller bokföringsmässiga motvärde är minst 1 000 euro ska som hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten välja någon av de EES-stater där emittentens värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad

Gällande lydelse

stat där emittentens värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad eller den EES-stat där emittenten har sitt bolagsrättsliga säte.

En emittent ska offentliggöra uppgift om sitt val av hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten.

Föreslagen lydelse

eller den EES-stat där emittenten har sitt bolagsrättsliga säte. Valet av hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten är i kraft minst tre år åt gången, dock högst så länge som emittentens värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad i EES-staten i fråga och emittentens i 2 § avsedda värdepapper inte har tagits upp till handel på en reglerad marknad.

En emittent ska offentliggöra uppgift om vilken EES-stat som valts till hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten. Uppgift om valet ska dessutom ges in till den behöriga myndigheten i den EES-stat där emittenten har sitt bolagsrättsliga säte och i de EES-stater där emittentens värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad.

Bestämmelser om hemstaten för den regelbundna informationsskyldigheten för emittenter som har sitt bolagsrättsliga säte i ett tredjeland finns i 3 a §.

3 a §

Hemstat för tredjelandsemittenters regelbundna informationsskyldighet

En emittent som har sitt bolagsrättsliga säte i ett tredjeland och som har emitterat aktier, värdepapper som berättigar till aktier och därmed jämförbara värdepapper, vilka är föremål för handel på en reglerad marknad, ska som hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten välja någon av de EES-stater där dessa värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad. Valet av hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten är i kraft så länge som emittentens värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad i EES-staten i fråga.

En emittent som har sitt bolagsrättsliga säte i ett tredjeland och som har emitterat andra än i 1 mom. avsedda värdepapper, vilka är föremål för handel på en reglerad marknad, ska som hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten välja någon av de EES-stater där emittentens värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad. Valet av hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten är i kraft minst tre år åt gången, dock högst så länge som emittentens värdepapper är föremål för

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

handel på en reglerad marknad i EES-staten i fråga och emittentens i 1 mom. avsedda värdepapper inte har tagits upp till handel på en reglerad marknad.

En emittent ska offentliggöra uppgift om vilken EES-stat som valts till hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten. Uppgift om valet ska dessutom ges in till den behöriga myndigheten i de EES-stater där emittentens värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad.

3 b §

Bestämmande av hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten när emittenten inte har offentliggjort hemstaten

Om en emittent som har emitterat värdepapper som avses i 3 eller 3 a § inte har offentliggjort sin hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten inom tre månader från det att värdepapperen togs upp till handel på en reglerad marknad, anses hemstaten vara den EES-stat där emittentens värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad. Om dessa EES-stater är fler än en anses de alla vara hemstater för den regelbundna informationsskyldigheten tills emittenten har valt en av dem, offentliggjort uppgiften och meddelat den till den behöriga myndigheten i enlighet med 3 eller 3 a §.

4 §

Avgränsning av tillämpningsområdet

Vad som i detta kapitel föreskrivs om informationsskyldighet gäller inte finska staten, Finlands Bank, finländska kommuner och samkommuner, andra stater och deras centralbanker eller regionala och lokala förvaltningsenheter, Europeiska centralbanken och sådana internationella offentliga organ i vilka minst en EES-stat är medlem.

4 §

Avgränsning av tillämpningsområdet

Vad som i detta kapitel föreskrivs om informationsskyldighet gäller inte

- 1) finska staten,
- 2) Finlands Bank,
- 3) finländska kommuner och samkommuner,
- 4) andra stater och deras centralbanker eller regionala och lokala förvaltningsenheter,
- 5) Europeiska centralbanken,
- 6) sådana internationella offentliga organ i vilka minst en EES-stat är medlem,
- 7) *det europeiska finansiella stabiliseringsinstrument (EFSF) som avses i 1 § i lagen om statsborgen för ett europeiskt finansiellt sta-*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

biliseringsinstrument (668/2010) och andra motsvarande emittenter eller finansiella instrument som har inrättats eller emitterats i syfte att upprätthålla finansiell stabilitet i Europeiska monetära unionen genom tillhandahållande av tillfälligt finansiellt stöd till medlemsstater vars valuta är euro.

5 §

Offentliggörande av bokslut och verksamhetsberättelse

En emittent ska offentliggöra sitt bokslut och sin verksamhetsberättelse utan obefogat dröjsmål senast tre veckor före den bolagsstämma där bokslutet ska framläggas för fastställelse, dock senast tre månader efter räkenskapsperiodens utgång.

5 §

Offentliggörande av bokslut och verksamhetsberättelse

En emittent ska offentliggöra sitt bokslut och sin verksamhetsberättelse utan obefogat dröjsmål senast tre veckor före den bolagsstämma där bokslutet ska framläggas för fastställelse, dock senast *fyra* månader efter räkenskapsperiodens utgång. *Bokslutet och verksamhetsberättelsen ska offentliggöras i enlighet med kommissionens tekniska standarder för tillsyn.*

10 §

Offentliggörande av delårsrapport

Emittenten av *aktier*, värdepapper som berättigar till aktier eller därmed jämförbara värdepapper ska offentliggöra en delårsrapport för räkenskapsperiodens tre, sex *och nio* första månader.

Emittenter av värdepapper som avses i 1 mom. kan emellertid besluta att inte offentliggöra en delårsrapport för räkenskapsperiodens tre och nio första månader, om detta är motiverat med beaktande av bolagets storlek, verksamhetsområde eller någon annan motsvarande orsak. Emittenten ska då under räkenskapsperiodens första och andra sexmånadersperiod offentliggöra ledningens delårsredogörelse enligt 14 §.

Emittenter av andra värdepapper än sådana som avses i 1 mom. ska offentliggöra en delårsrapport för räkenskapsperiodens sex första månader. Skyldigheten att offentliggöra en delårsrapport gäller dock inte en emittent som på en reglerad marknad har emitterat endast andra värdepapper som är föremål för handel än sådana som avses i 1

10 §

*Offentliggörande av **halv**årsrapport*

En emittent av värdepapper *ska offentliggöra en halvårsrapport* för räkenskapsperiodens sex första månader. Skyldigheten *gäller dock inte en emittent som på en reglerad marknad har emitterat endast andra värdepapper än aktier, värdepapper som berättigar till aktier och därmed jämförbara värdepapper* och som per enhet har ett nominellt värde av minst 100 000 euro eller motsvarande belopp i någon annan valuta på emissionsdagen.

Gällande lydelse

mom. och som per enhet har ett nominellt värde av minst 100 000 euro eller motsvarande belopp i någon annan valuta på emissionsdagen.

Delårsrapporten ska offentliggöras utan obefogat dröjsmål, dock senast två månader efter utgången av rapportperioden. Tidpunkten ska offentliggöras så snart att den har fastställts.

11 §

Delårsrapportens innehåll och utformning

Delårsrapporten ska ge en rättvisande bild av emittentens verksamhetsresultat och finansiella ställning. Delårsrapporten ska utarbetas enligt samma redovisnings- och värderingsprinciper som följs i bokslutet. Uppgifterna i delårsrapporten ska vara jämförbara med uppgifterna för motsvarande period under föregående räkenskapsperiod. Om emittenten ska upprätta ett koncernbokslut, ges delårsrapporten som information om koncernen.

Delårsrapportens redogörelsedel ska innehålla en allmän beskrivning av emittentens verksamhetsresultat och finansiella ställning samt dessas utveckling under rapportperioden. Redogörelsedelen ska innefatta en beskrivning av betydande händelser och transaktioner under rapportperioden, av deras inverkan på emittentens verksamhetsresultat och finansiella ställning och av betydande risker och osäkerhetsmoment i emittentens affärsverksamhet under den närmaste framtiden.

Delårsrapportens tabelldel ska utarbetas i enlighet med de internationella redovisningsstandarder för delårsrapporter som avses i bokföringslagen. *Emittenten kan dock för räkenskapsperiodens tre och nio första månader utarbeta en kortfattad tabelldel.*

12 §

Granskning av delårsrapporten och offentliggörande av revisorsutlåtande

Om emittentens revisor har granskat delårsrapporten ska revisorn i sitt utlåtande uppge hur omfattande granskningen varit. Revisors-

Föreslagen lydelse

Halvårsrapporten ska offentliggöras utan obefogat dröjsmål, dock senast *tre* månader efter utgången av rapportperioden. Tidpunkten ska offentliggöras så snart den har fastställts.

11 §

Halvårsrapportens innehåll och utformning

Halvårsrapporten ska ge en rättvisande bild av emittentens verksamhetsresultat och finansiella ställning. *Halvårsrapporten* ska utarbetas enligt samma redovisnings- och värderingsprinciper som följs i bokslutet. Uppgifterna i *halvårsrapporten* ska vara jämförbara med uppgifterna för motsvarande period under föregående räkenskapsperiod. Om emittenten ska upprätta ett koncernbokslut, ges *halvårsrapporten* som information om koncernen.

Halvårsrapportens redogörelsedel ska innehålla en allmän beskrivning av emittentens verksamhetsresultat och finansiella ställning samt dessas utveckling under rapportperioden. Redogörelsedelen ska innefatta en beskrivning av betydande händelser och transaktioner under rapportperioden, av deras inverkan på emittentens verksamhetsresultat och finansiella ställning och av betydande risker och osäkerhetsmoment i emittentens affärsverksamhet under den närmaste framtiden.

Halvårsrapportens tabelldel ska utarbetas i enlighet med de internationella redovisningsstandarder för delårsrapporter som avses i bokföringslagen (1336/1997).

12 §

*Granskning av **halvårsrapporten** och offentliggörande av revisorsutlåtande*

Om emittentens revisor har granskat *halvårsrapporten* ska revisorn i sitt utlåtande uppge hur omfattande granskningen varit.

Gällande lydelse

utlåntaget ska då fogas till delårsrapporten.

Om emittentens revisor inte har granskat delårsrapporten ska emittenten uppge detta i delårsrapporten.

13 §

Delårsrapport för en förlängd räkenskapsperiod

Om en emittents räkenskapsperiod har förlängts ska emittenten dessutom för de tolv första månaderna av räkenskapsperioden offentliggöra en delårsrapport som motsvarar en sådan delårsrapport för räkenskapsperiodens sex första månader som avses i 11 §.

Om räkenskapsperioden för en emittent av aktier, till aktier berättigande värdepapper eller jämförbara värdepapper har förlängts till över femton månader och emittenten har offentliggjort en delårsrapport för räkenskapsperiodens tre och nio första månader ska emittenten för räkenskapsperiodens femton första månader offentliggöra en delårsrapport som motsvarar den delårsrapport som enligt 10 § ska offentliggöras för räkenskapsperiodens tre första månader.

14 §

Innehållet i och offentliggörande av ledningens delårsredogörelse

Om emittenten inte offentliggör delårsrapporter för räkenskapsperiodens tre och nio första månader, ska emittenten innan räkenskapsperioden inleds offentliggöra uppgift om detta och motiveringen till att delårsrapporter inte offentliggörs.

Emittenten ska i så fall offentliggöra ledningens delårsredogörelse tidigast tio veckor efter det att sexmånadersperioden i fråga inletts och senast sex veckor innan den går ut. Tidpunkten för offentliggörandet av delårsredogörelsen ska offentliggöras omedelbart efter det att den har fastställts.

Ledningens delårsredogörelse ska innehålla en allmän beskrivning av emittentens verksamhetsresultat och finansiella ställning och

Föreslagen lydelse

Revisorsutlåntaget ska då fogas till *halvårs*-rapporten.

Om emittentens revisor inte har granskat *halvårs*rapporten ska emittenten uppge detta i *halvårs*rapporten.

13 §

Halvårsrapport för en förlängd räkenskapsperiod

Om en emittents räkenskapsperiod har förlängts ska emittenten dessutom för de tolv första månaderna av räkenskapsperioden offentliggöra en *halvårs*rapport som motsvarar en sådan *halvårs*rapport för räkenskapsperiodens sex första månader som avses i 11 §.

14 §

Rapport om betalningar till staternas regeringar av emittenter som är verksamma inom utvinningsindustrin eller avverkning av primärskog

En emittent som är verksam inom utvinningsindustrin eller avverkning av primärskog enligt artikel 41.1 och 41.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG ska en gång per år offentliggöra en sådan rapport om betalningar till staternas regeringar som avses i artikel 43 eller 44 i det direktivet. Rapporten ska offentliggöras inom sex månader efter räkenskapsperiodens slut.

Gällande lydelse

av dessas utveckling under rapportperioden fram till tidpunkten för offentliggörandet. Redogörelsen ska innefatta en beskrivning av betydande händelser och affärstransaktioner under rapportperioden och av dessas inverkan på emittentens finansiella ställning.

Om emittenten ska upprätta ett koncernbokslut ska ledningens delårsredogörelse ges som koncernens information.

Den redogörelse som avses i denna paragraf ska benämnas ledningens delårsredogörelse.

17 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om

2) informationsskyldigheten enligt detta kapitel när det gäller innehållet i och offentliggörandet av delårsrapporter, ledningens delårsredogörelser, bokslut, verksamhetsberättelser och bokslutskommunikéer,

Föreslagen lydelse

17 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om

2) innehållet i och offentliggörandet av i detta kapitel avsedda *halvårsrapporter*, bokslut och verksamhetsberättelser samt annan informationsskyldighet,

18 §

Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter och bevilja undantag

Finansinspektionen får utfärda närmare föreskrifter om de uppgifter i verksamhetsberättelsen som avses i den förordning som utfärdats med stöd av 17 §.

Finansinspektionen kan bevilja undantag i fråga om offentliggörande av delårsrapporter, ledningens delårsredogörelser, bokslut, verksamhetsberättelser och bokslutskommunikéer, om undantaget inte äventyrar investerarnas ställning och inte strider mot Europeiska unionens bestämmelser om bokslut, koncernbokslut och prospekt. Finansinspektionen ska bevilja emittenter vars hemstat är ett tredjeland undantag att offentliggöra uppgifter i delårsrapporter, ledningens delårsredogörelser, bokslut, verksamhetsberättelser och bokslutskommunikéer i enlighet med regleringen i sin hemstat, om kraven enligt hem-

18 §

Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter och bevilja undantag

Finansinspektionen får utfärda närmare föreskrifter om de uppgifter i verksamhetsberättelsen som avses i den förordning som utfärdats med stöd av 17 §.

Finansinspektionen ska bevilja emittenter vars hemstat är ett tredjeland undantag att offentliggöra uppgifter i halvårsrapporter, bokslut och verksamhetsberättelser i enlighet med regleringen i sin hemstat, om kraven enligt hemstatens lagstiftning anses motsvara de krav som Finlands lagstiftning ställer.

Gällande lydelse

statens lagstiftning anses motsvara de krav som Finlands lagstiftning ställer.

8 kap

Annan informationsskyldighet

1 §

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i 2, 3 och 7 § i detta kapitel ska tillämpas på emittenter som

1) har sitt bolagsrättsliga säte i Finland och vars värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad,

2) vars värdepapper är föremål för handel på en börs, eller

3) som har ansökt om att värdepapper de emitterat ska tas upp till handel på en börs eller reglerad marknad i enlighet med 1 eller 2 punkten.

Bestämmelserna i 4—6 § i denna kapitel ska tillämpas på de emittenter som avses i 7 kap. 2 och 3 § och vars hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten är Finland.

Bestämmelserna i 8 § i detta kapitel ska tillämpas på de emittenter som har sitt bolagsrättsliga säte i Finland och vars värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad.

Föreslagen lydelse

8 kap.

Annan informationsskyldighet och andra särskilda skyldigheter

1 §

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i 2, 3 och 7 § i detta kapitel ska tillämpas på emittenter som

1) har sitt bolagsrättsliga säte i Finland och vars värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad,

2) vars värdepapper är föremål för handel på en börs, eller

3) som har ansökt om att värdepapper de emitterat ska tas upp till handel på en börs eller reglerad marknad i enlighet med 1 eller 2 punkten.

Bestämmelserna i 4—6 och 6 a § i detta kapitel ska tillämpas på de emittenter som avses i 7 kap. 2, 3 och 3 a § och vars hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten är Finland.

Bestämmelserna i 8 § i detta kapitel ska tillämpas på de emittenter som har sitt bolagsrättsliga säte i Finland och vars värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad.

Bestämmelserna i 6 b § i detta kapitel ska tillämpas på de emittenter som avses i 7 kap. 3 och 3 a § och vars hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten är Finland.

6 a §

Offentliggörande av förändringar i rättigheter som är förenade med värdepapperen

En emittent ska utan dröjsmål offentliggöra förändringar i rättigheter som är förenade med de emitterade värdepapperen.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 b §

Likabehandling av innehavare av obligationslån

Den som emitterar obligationslån ska se till att alla innehavare av obligationslån som har emitterats samtidigt och på samma villkor behandlas lika med avseende på de rättigheter som är förenade med skuldebrevet.

9 kap

9 kap.

Anmälan om betydande ägar- och röstandelar

Anmälan om betydande ägar- och röstandelar

1 §

1 §

Tillämpningsområde

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas på börsbolag som är målbolag och på deras aktieägare och personer som jämställs med aktieägare. Bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas också på andra emittenter vars hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten är Finland enligt 7 kap 2 § 2 mom. och på deras aktieägare och personer som jämställs med aktieägare.

Detta kapitel ska tillämpas på börsbolag som är målbolag och på deras aktieägare och personer som jämställs med aktieägare. Detta kapitel ska tillämpas också på andra emittenter vars hemstat för den regelbundna informationsskyldigheten är Finland enligt 7 kap 3 a § 1 mom. och på deras aktieägare och personer som jämställs med aktieägare.

4 §

4 §

Personer som jämställs med aktieägare

Personer som jämställs med aktieägare

Med aktieägare jämställs personer som utövar bestämmande inflytande i aktieägaren samt andra personer vars andel enligt 5 eller 6 § eller inkluderade andel i målbolaget enligt 7 § förändras.

Med aktieägare jämställs personer som utövar bestämmande inflytande i aktieägaren samt andra personer vars andel enligt 5, 6, 6 a eller 6 b § eller inkluderade andel i målbolaget enligt 7 § förändras.

5 §

5 §

Skyldighet att anmäla ägar- och röstandelar

Skyldighet att anmäla ägar- och röstandelar

En aktieägare ska anmäla sin ägar- och röstandel till målbolaget och Finansinspektionen (*flaggningsanmälan*) när andelen uppnår, överskrider eller underskrider 5, 10, 15, 20,

En aktieägare ska anmäla sin ägar- och röstandel till målbolaget och Finansinspektionen (*flaggningsanmälan*) när andelen uppnår, överskrider eller underskrider 5, 10, 15, 20,

Gällande lydelse

25, 30, 50 eller 90 procent eller två tredjedelar av röstetalet eller totalantalet aktier i målbolaget.

Flaggningsanmälan ska göras också då en aktieägare är part i ett avtal eller annat arrangemang som då det genomförs leder till att den gräns som avses i 1 mom. uppnås eller överskrids eller till att andelen understiger flaggningsgränsen.

Föreslagen lydelse

25, 30, 50 eller 90 procent eller två tredjedelar av röstetalet eller totalantalet aktier i målbolaget (*flaggningsgräns*).

6 a §

Skyldighet att anmäla finansiella instrument

Flaggningsanmälan ska göras också då aktieägaren på basis av ett finansiellt instrument har rätt att förvärva ett sådant antal aktier i målbolaget som uppnår, överskrider eller underskrider flaggningsgränsen. Vid tillämpningen av denna paragraf betraktas som finansiellt instrument också ett finansiellt instrument vars värde bestäms utifrån en aktie i målbolaget och som har liknande ekonomisk effekt som ett finansiellt instrument som berättigar till aktier i målbolaget. Flaggningsanmälan ska göras oberoende av om det finansiella instrumentet realiserar genom fysisk eller kontant avveckling av de underliggande tillgångarna.

Den ägar- eller röstandel som avses i 1 mom. och som grundar sig på ett finansiellt instrument ska beräknas med hänsyn till det totala nominella beloppet för aktierna. Om ett finansiellt instrument endast kan realiseras genom kontantavräkning, ska andelen beräknas enligt det delajusterade antalet aktier.

Skyldigheten att göra en flaggningsanmälan gäller endast finansiella instrument som kan leda till att aktieägaren förvärvar en ägar- eller röstandel. Från dem får det då inte göras avdrag med finansiella instrument som kan leda till att aktier i samma målbolag avyttras.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 b §

Anmälningsskyldighet på basis av sammanläggning av ägar- och röstandelar samt finansiella instrument

Flaggningsanmälan ska göras också när den ägar- och röstandel som en aktieägare har enligt 5 och 6 § och den ägarandel som grundar sig på ett finansiellt instrument enligt 6 a § sammanlagt uppnår, överskrider eller underskrider flaggningsgränsen.

Flaggningsanmälan ska göras också när aktieägaren förvärvar de i 6 a § avsedda finansiella instrumentens underliggande aktier.

7 §

Beräkning av ägar- och röstandelar

Till en aktieägars anmälningspliktiga andel räknas utöver andelar som avses i 5 och 6 § dessutom

1) ägar- och röstandelar i företag och stiftelser där aktieägaren har bestämmande inflytande,

2) ägar- och röstandelar i pensionsstiftelser och pensionskassor för aktieägaren och företag där denne har ett bestämmande inflytande.

7 §

Beräkning av ägar- och röstandelar

Till en aktieägars anmälningspliktiga andel räknas vid tillämpningen av 5, 6, 6 a och 6 b §

1) ägar- och röstandelar i företag och stiftelser där aktieägaren har bestämmande inflytande,

2) ägar- och röstandelar i pensionsstiftelser och pensionskassor för aktieägaren och företag där denne har ett bestämmande inflytande.

8 §

Undantag från anmälningsskyldigheten

Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte

1) aktier som förvärvas endast för clearingverksamhet för högst fyra handelsdagar och inte heller den som förvarar aktier och som i denna egenskap innehar aktier och kan utöva den rösträtt som är knuten till de förvaltade aktierna endast enligt särskilda anvisningar,

2) sådana förvärv eller avyttringar av ägar- och röstandelar som en tillhandahållare av investeringstjänster gör i egenskap av marknadsgarant och som leder till att femprocentsgränsen uppnås eller överskrids eller till att andelen underskrider denna gräns om inte marknadsgaranten ingriper i ledningen av emittenten och inte heller förmår emittenten att köpa aktierna i fråga eller på-

8 §

Undantag från anmälningsskyldigheten

Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte

1) aktier som förvärvas endast för clearingverksamhet för högst fyra handelsdagar och inte heller den som förvarar aktier och som i denna egenskap innehar aktier och kan utöva den rösträtt som är knuten till de förvaltade aktierna endast enligt särskilda anvisningar,

Gällande lydelse

verkar deras pris. Dessutom krävs det att marknadsgaranten gör en anmälan till Finansinspektionen om att den åberopar undantaget enligt närmare bestämmelser i finansministeriets förordning,

3) ägar- och röstandelar i en handelsportfölj som innehas av ett kreditinstitut eller en tillhandahållare av investeringstjänster, om

a) andelen i handelsportföljen inte överstiger 5 procent av röstetalet eller totalantalet aktier i målbolaget, och

b) kreditinstitutet eller tillhandahållaren av investeringstjänster säkerställer att rösträtt som följer med aktierna i handelsportföljen inte utövas eller att ledningen av emittenten inte annars påverkas genom aktierna.

Föreslagen lydelse

2) ägar- och röstandelar i en handelsportfölj som innehas av ett kreditinstitut eller en tillhandahållare av investeringstjänster, om

a) andelen i handelsportföljen inte överstiger 5 procent av röstetalet eller totalantalet aktier i målbolaget, och

b) rösträtt som följer med aktierna i handelsportföljen inte utövas eller ledningen av emittenten inte annars påverkas genom aktierna,

3) ägar- och röstandelar som har förvärvats i stabiliseringssyfte i samband med erbjudande av värdepapper eller för att genomföra återköpsprogram enligt kommissionens återköpsförordning, om den rösträtt som följer med aktierna inte utövas eller på annat sätt används för att ingripa i ledningen av emittenten.

8 a §

Undantag från anmälningsskyldigheten för moderföretag till fondbolag eller tillhandahållare av investeringstjänster

Ett moderföretag till ett fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder eller till ett fondbolag som beviljats verksamhetstillstånd i en annan EES-stat (moderföretag) behöver inte räkna samman sina ägar- och röstandelar med de ägar- och röstandelar som en placeringsfond som förvaltas av fondbolaget eller ett fondföretag innehar, om den rösträtt som hänför sig till aktierna utövas oberoende av moderföretaget. Moderföretaget får i detta fall inte ge direkta eller indirekta anvisningar eller på något annat sätt försöka påverka fondbolaget vad gäller utövandet av de rösträtter som hänför sig till aktierna.

Ett moderföretag till en tillhandahållare av investeringstjänster som beviljats verksamhetstillstånd i Finland eller i en annan EES-stat behöver inte räkna samman sina ägar- och röstandelar med de ägar- och röstande-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

lar som tillhandahållaren av investerings- tjänster förvaltar med stöd av förmögenhets- förvaltningsavtal, om tillhandahållaren av investerings- tjänster kan utöva den rösträtt som hänför sig till aktierna endast i enlighet med givna anvisningar och att den utövar rösträtten oberoende av moderföretaget. Moderföretaget till tillhandahållaren av in- vesterings- tjänster får i detta fall inte ge di- rekta eller indirekta anvisningar eller på nå- got annat sätt försöka påverka tillhandahål- laren av investeringstjänster vad gäller utö- vandet av de rösträtter som hänför sig till ak- tierna.

Moderföretaget ska utan dröjsmål under- rätta Finansinspektionen då den avser till- lämna det undantag som avses i denna para- graf. Av anmälan ska framgå följande upp- gifter:

1) fullständigt namn och företags- och or- ganisationsnummer eller motsvarande ut- ländsk registerbeteckning för det fondbolag och den tillhandahållare av investerings- tjänster på vilka moderföretaget önskar till- lämna undantaget,

2) de myndigheter som utövar tillsyn över fondbolaget och tillhandahållaren av in- vesterings- tjänster i fråga,

3) meddelande om att moderföretaget upp- fyller kraven i denna paragraf i fråga om vart och ett fondbolag och företag som till- handahåller investeringstjänster.

Moderföretaget ska utan obefogat dröjsmål meddela Finansinspektionen om ändringar i de uppgifter som anges i 1 mom.

Moderföretaget ska dessutom på begäran lämna Finansinspektionen uppgifter om

1) de förfaranden genom vilka man för- hindrar utbyte av information mellan moder- företaget och fondbolaget eller tillhandahål- laren av investeringstjänster om utövandet av rösträtter,

2) den oberoende ställningen för dem som beslutar om utövandet av rösträtterna,

3) uppdragsförhållandet och dess villkor, om moderföretaget samtidigt är kund hos det fondbolag eller den tillhandahållare av in- vesterings- tjänster där det har bestämmande in- flytande.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

8 b §

**Undantag från anmälningsskyldigheten för
marknadsgaranter**

Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte sådana förvärv eller avyttringar av ägar- och röstandelar som en tillhandahållare av investerings tjänster gör i egenskap av marknadsgarant och som leder till att femprocentsgränsen uppnås eller överskrids eller till att andelen underskrider denna gräns om inte marknadsgaranten ingriper i ledningen av emittenten och inte heller förmår emittenten att köpa aktierna i fråga eller påverkar deras pris.

En marknadsgarant ska underrätta Finansinspektionen då den avser tillämpa undantaget i denna paragraf och då den inte längre avser tillämpa det. Anmälan till Finansinspektionen ska göras målbolagsvis. Anmälan ska göras utan obefogat dröjsmål i enlighet med 9 § 1 mom.

En förutsättning för tillämpningen av undantaget i denna paragraf är dessutom att marknadsgaranten kan särskilja de förvärv eller avyttringar av ägar- eller röstandelar som denne gjort i egenskap av marknadsgarant från andra förvärv och avyttringar.

8 c §

**Undantag från anmälningsskyldigheten för
fondbolag och tillhandahållare av investerings
tjänster med verksamhetstillstånd från
ett tredjeland**

Finansinspektionen ska bevilja ett moderföretag till ett fondbolag eller en tillhandahållare av investerings tjänster som beviljats verksamhetstillstånd i ett tredjeland tillstånd att tillämpa ett undantag som avses i 8 a §, om bestämmelserna i hemstaten för fondbolaget eller tillhandahållaren av investerings tjänster motsvarar kraven i 8 a §. Moderföretaget ska lägga fram en utredning om överensstämmelse med kraven för Finansinspektionen.

Gällande lydelse

9 §

Flaggningsanmälan

Flaggningsanmälan ska göras utan obefogat dröjsmål, dock senast följande handelsdag efter det att aktieägaren fick kännedom om eller borde ha haft kännedom om förvärvet eller avyttringen, om sin möjlighet att utöva rösträtten eller om den rättshandling som lett till att aktieägarens ägar- och röstandel förändrats eller kommer att förändras i det fall att rättshandlingen genomförs så som anges i 5 §. Aktieägaren ska anses ha fått kännedom om rättshandlingen senast två dagar efter det att den genomförts.

En aktieägare behöver inte göra flaggningsanmälan om denna görs av en person som har bestämmande inflytande över aktieägaren.

Flaggningsanmälan ska göras på grundval av de uppgifter som målbolaget i enlighet med 8 kap. 6 § har offentliggjort om målbolagets sammanlagda röstetal och antal aktier.

Föreslagen lydelse

9 §

Flaggningsanmälan

Flaggningsanmälan ska göras utan obefogat dröjsmål, dock senast handelsdagen efter det att aktieägaren fick kännedom om eller borde ha haft kännedom om förvärvet eller avyttringen, om sin möjlighet att utöva rösträtten eller om den rättshandling som lett till att aktieägarens ägar- och röstandel förändrats eller kommer att förändras i det fall att rättshandlingen genomförs så som anges i 5 §. Aktieägaren ska anses ha fått kännedom om rättshandlingen senast två *handelsdagar* efter det att den genomförts.

En aktieägare behöver inte göra flaggningsanmälan om denna görs av den person som har bestämmande inflytande över aktieägaren.

Flaggningsanmälan ska göras på grundval av de uppgifter som målbolaget i enlighet med 8 kap. 6 § har offentliggjort om målbolagets sammanlagda röstetal och antal aktier. *I flaggningsanmälan ska de andelar som avses i 5, 6, 6 a och 6 b § vara specificerade.*

10 §

Målbolags anmälningsskyldighet

När ett målbolag får en flaggningsanmälan ska det utan obefogat dröjsmål offentliggöra den information som ingår i anmälan.

10 §

Målbolags anmälningsskyldighet

När ett målbolag får en flaggningsanmälan ska det utan obefogat dröjsmål offentliggöra den information som ingår i anmälan. *Målbolaget är inte skyldigt att offentliggöra informationen om inte aktieägaren är anmälningsskyldig. Om målbolaget inte känner till all information som ska offentliggöras i flaggningsanmälan ska även detta meddelas i samband med offentliggörandet. Om det i flaggningsanmälan dessutom har lämnats annan information, ska också denna information offentliggöras samtidigt.*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

10 a §

***Undantag från anmälningsskyldigheten för
målbolag med bolagsrättslig hemort i ett
tredjeland***

Finansinspektionen ska bevilja ett målbolag med bolagsrättslig hemort i ett tredjeland tillstånd att offentliggöra en flaggningsanmälan som målbolaget fått kännedom om i enlighet med bestämmelserna i tredjelandet, om flaggningsanmälan till målbolaget och offentliggörandet av anmälan enligt bestämmelserna i tredjelandet ska göras högst sju handelsdagar från det att ägar- eller röstandelen uppnår, överskrider eller sjunker under den föreskrivna gränsen. Målbolaget ska lägga fram en utredning om bestämmelserna i tredjelandet för Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten när det beviljar tillstånd enligt denna paragraf.

12 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet får närmare bestämmelser utfärdas om

1) anmälningsskyldigheten enligt detta kapitel i syfte att genomföra öppenhetsdirektivet och de rättsakter som kommissionen antagit med stöd av direktivet,

2) offentliggörande av en flaggningsanmälan som gjorts av ett målbolag med bolagsrättsligt säte i ett tredjeland, i enlighet med tredjelandets bestämmelser om anmälningsskyldighet, så att förordningen inte står i strid med öppenhetsdirektivet,

3) vilka typer av finansiella instrument och andra rättshandlingar som kräver flaggningsanmälan vid tillämpning av 5 och 6 §,

4) sammanräkning av den anmälningsskyldiges ägar- och röstandelar med moderföretagets ägar- och röstandelar när den anmälningsskyldige är

a) en placeringsfond som förvaltas av ett fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder,

b) ett fondbolag som har fått tillstånd i en annan EES-stat eller ett tredjeland eller en

12 §

***Finansinspektionens behörighet att utfärda
föreskrifter***

I syfte att genomföra insynsdirektivet får Finansinspektionen

utfärda närmare föreskrifter om innehållet i anmälningsskyldigheten enligt detta kapitel, om hur innehållet ska presenteras och om beräkningsmetoderna, om inte något annat följer av en delegerad akt som antagits av kommissionen eller av en teknisk standard för genomförande.

Gällande lydelse

placeringsfond som förvaltas av ett sådant bolag,

c) ett annat fondföretag,

d) en tillhandahållare av investeringstjänster som i egenskap av kapitalförvaltare förvaltar ägar- och röstandelar.

10 kap

Offentliggörande och tillgänglighållande av obligatorisk information

5 §

Tillgänglighållande av obligatorisk information på webbplatser

En emittent ska hålla obligatorisk information som avses i 6—9 och 11 kap. och information om emittentens val av hemstat enligt 7 kap. 3 § 3 mom. tillgänglig för allmänheten på sin webbplats i minst fem år.

6 §

Tillgänglighållande av obligatorisk information i den centrala lagringsenheten

8 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet får det utfärdas närmare föreskrifter om den centrala lagringsenhet som avses i 3 § 2 mom. och om tillgänglighållande av information enligt 6 §, i syfte att genomföra öppenhetsdirektivet och de rättsakter som kommissionen antagit med stöd av öppenhetsdirektivet.

Föreslagen lydelse

10 kap.

Offentliggörande och tillgänglighållande av obligatorisk information

5 §

Tillgänglighållande av obligatorisk information på webbplatser

En emittent ska hålla obligatorisk information som avses i 6—9 och 11 kap. och information om emittentens val av hemstat enligt 7 kap. 3 § 3 mom. *och 3 a § 3 mom.* tillgänglig för allmänheten på sin webbplats i minst fem år.

Trots det som föreskrivs i 1 mom. ska en emittent hålla information som avses i 7 kap. 5, 7, 8 och 10 § tillgänglig för allmänheten på sin webbplats i minst tio år.

6 §

Tillgänglighållande av obligatorisk information i den centrala lagringsenheten

Trots det som föreskrivs i 1 mom. ska en emittent hålla information som avses i 7 kap. 5, 7, 8 och 10 § tillgänglig för allmänheten i den centrala lagringsenheten i minst tio år.

8 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet får det utfärdas närmare föreskrifter om den centrala lagringsenhet som avses i 3 § 2 mom. och *om dess verksamhet samt* om tillgänglighållande av information enligt 6 §, i syfte att genomföra *insyns*direktivet och de rättsakter som kommissionen antagit med stöd *av insyns*direktivet.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

15 kap

15 kap.

Administrativa påföljder

Administrativa påföljder

1 §

1 §

Ordningsavgift

Ordningsavgift

Ordningsavgift påförs för försummelse eller överträdelse av följande bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen:

Ordningsavgift påförs för försummelse eller överträdelse av följande bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen:

- 1) denna lags 5 kap. 4 § om överlämnande av marknadsföringsmaterial till Finansinspektionen,
- 2) denna lags 8 kap. 2—7 § om informationsskyldighet,
- 3) denna lags 9 kap. 5 och 9—11 § om skyldighet att göra anmälan om betydande ägar- och röstandelar,
- 4) denna lags 10 kap. 5 och 6 § om tillgänglighållande av obligatorisk information.

- 1) denna lags 5 kap. 4 § om överlämnande av marknadsföringsmaterial till Finansinspektionen,
- 2) denna lags 8 kap. 2—7 § om informationsskyldighet,
- 3) denna lags 9 kap. 11 § om skyldighet att göra anmälan om betydande ägar- och röstandelar,
- 4) denna lags 10 kap. 3 § 2 mom., 5 och 6 § om tillgänglighållande av obligatorisk information.

2 §

2 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs för försummelse eller överträdelse av följande bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:

Påföljdsavgift påförs för försummelse eller överträdelse av följande bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:

- 1) bestämmelserna om förbud mot att lämna osann eller vilseledande information och om opartiskt tillhandahållande av tillräcklig information i 1 kap. 3 och 4 §,
- 2) bestämmelserna om skyldighet att offentliggöra prospekt i 4 kap. 1, 6—12, 14 och 15 §,
- 3) bestämmelserna om offentliggörande av information i 6 kap. 4—7 och 9 §, 7 kap. 5—16 § och 10 kap. 3 och 4 §,
- 4) bestämmelserna om offentligt uppköps-erbjudande och skyldighet att lämna erbjudande i 11 kap. 7—11, 13, 14, 16—19, 22—25 och 27 §,
- 5) bestämmelserna om företagsspecifikt in-

- 1) bestämmelserna om förbud mot att lämna osann eller vilseledande information och om opartiskt tillhandahållande av tillräcklig information i 1 kap. 3 och 4 §,
- 2) bestämmelserna om skyldighet att offentliggöra prospekt i 4 kap. 1, 6—12, 14 och 15 §,
- 3) bestämmelserna om offentliggörande av information i 6 kap. 4—7 och 9 §, 7 kap. 7 och 16 § samt 10 kap. 3 § 1 mom. och 4 § samt bestämmelsen om likabehandling av innehavare av obligationslån i 8 kap. 6 b §,
- 4) bestämmelserna om offentligt uppköps-erbjudande och skyldighet att lämna erbjudande i 11 kap. 7—11, 13, 14, 16—19, 22—25 och 27 §,
- 5) bestämmelserna om företagsspecifikt in-

Gällande lydelse

siderregister och marknadsmissbruk i 13 kap. 6—8 § och 14 kap. 2, 3, 5 och 6 §.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. är också sådana närmare bestämmelser och föreskrifter som gäller bestämmelser enligt 1—5 punkten i det momentet samt sådana bestämmelser i förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av prospekt-direktivet och som gäller bestämmelser enligt 1—5 punkten i det momentet bestämmelser som avses i 40 § i lagen om Finansinspekt-ionen.

17 kap

Tillsynsbefogenheter

Föreslagen lydelse

siderregister och marknadsmissbruk i 13 kap. 6—8 § och 14 kap. 2, 3, 5 och 6 §.

Sådana bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är utöver vad som föreskrivs i 1 mom. bestämmelserna om offentliggörande av information i 7 kap. 5, 6, 8 och 10—14 §, bestämmelsen om offentliggörande av förändringar i rättigheter som är förenade med värdepapperen i 8 kap. 6 a § och bestämmelserna om anmälan om betydande ägar- och röstandelar i 9 kap. 5, 6, 6 a, 6 b, 9 och 10 §.

Sådana bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är dessutom närmare bestämmelser och föreskrifter som gäller de bestämmelser som avses i 1 och 2 mom. i denna paragraf samt sådana bestämmelser i förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av prospekt-direktivet och insynsdirektivet.

17 kap.

Tillsynsbefogenheter

1 a §

Förbud att utöva rösträtt

Finansinspektionen kan av vägande skäl förbjuda den som bryter mot de skyldigheter att anmäla betydande ägar- och röstandelar som avses i 9 kap. 5, 6, 6 a, 6 b och 9 §, att utöva sin rösträtt och företräda de aktier som överträdelsen gäller vid målbolagets bolagsstämma. Förbudet gäller tills anmälnings-skyldigheten har fullgjorts, om inte Finansinspektionen av särskilt vägande skäl förlänger förbudet för en viss tid, dock högst tre månader. Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i lag ska Finansinspektionen utan dröjsmål meddela målbolaget om ett förbud eller om att förbudet upphört.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Om en emittent, vars värdepapper var föremål för handel på en reglerad marknad när denna lag trädde i kraft, inte har offentliggjort hemstaten för den regelbundna inform-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ationsskyldigheten senast den 27 november 2015, börjar den tidsfrist på tre månader som avses i 7 kap. 3 b § i denna lag det angivna datumet.

Bestämmelserna i 7 kap. 3 b § i denna lag tillämpas endast på emittenter

1) med vilkas värdepapper handeln inleds på en reglerad marknad den 27 november 2015 eller därefter, eller

2) vars värdepapper är föremål för handel den 27 november 2015, men som inte har offentliggjort och till myndigheterna meddelat hemstaten för den regelbundna informations-skyldigheten i enlighet med 3 eller 3 a §.

En emittent som avses i 2 punkten och som har sitt bolagsrättsliga säte i Finland samt vars värdepapper är föremål för handel på en reglerad marknad endast i Finland, behöver dock inte offentliggöra eller till Finansinspektionen meddela att Finland är hemstat för den regelbundna informations-skyldigheten.

Bestämmelserna i 7 kap. 14 § tillämpas på den rapport som ska utarbetas för den räkenskapsperiod som inleds den 1 januari 2016 eller därefter.

2.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 41 § 6 mom., sådant det lyder i lag 1198/2014,

ändras 33 § 4 mom. och 41 § 7 mom., av dem 33 § 4 mom. sådant det lyder i lag 752/2012, samt

fogas till 40 §, sådan den lyder i lagarna 752/2012, 254/2013, 611/2014, och 1198/2014, ett nytt 4 mom. och till lagen en ny 41 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

33 §

33 §

Verkställighetsförbud och rättelseuppmaning

Verkställighetsförbud och rättelseuppmaning

Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att

Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att

Gällande lydelse

1) förbjuda utländska EES-filialers och andra utländska tillsynsobjekts verksamhet finns i 61 §,

2) förbjuda verksamhet som strider mot värdepappersmarknadslagen i samband med erbjudande av och handel med värdepapper och uppfyllande av skyldigheten att informera om värdepapper samt att förordna att ett förfarande ska rättas finns i 17 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen,

3) förbjuda börsen att ordna handel med finansiella instrument finns i 2 kap. 32 § i lagen om handel med finansiella instrument,

4) förbjuda en marknadsplatsoperatör som ordnar multilateral handel att ordna handel med finansiella instrument finns i 4 kap. 8 § i lagen om handel med finansiella instrument,

5) förbjuda en systematisk internhandlare att ordna interna transaktioner med finansiella instrument finns i 5 kap. 6 § i lagen om handel med finansiella instrument.

40 §

Påföljdsavgift

Föreslagen lydelse

1) förbjuda utländska EES-filialers och andra utländska tillsynsobjekts verksamhet finns i 61 §,

2) förbjuda verksamhet som strider mot kreditinstitutslagen och att förordna att ett lagstridigt förfarande ska rättas finns i 22 kap. 1 § i kreditinstitutslagen,

3) förbjuda verksamhet som strider mot lagen om investeringstjänster och att förordna att ett lagstridigt förfarande ska rättas finns i 16 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster,

4) förbjuda verksamhet som strider mot värdepappersmarknadslagen i samband med erbjudande av och handel med värdepapper och uppfyllande av skyldigheten att informera om värdepapper samt att förordna att ett förfarande ska rättas finns i 17 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen,

5) tillfälligt förbjuda utövandet av den rösträtt som är kopplad till aktier för vilka anmälningsskyldigheten har försummats finns i 17 kap. 1 a § i värdepappersmarknadslagen,

6) förbjuda börsen att ordna handel med finansiella instrument finns i 2 kap. 32 § i lagen om handel med finansiella instrument,

7) förbjuda en marknadsplatsoperatör som ordnar multilateral handel att ordna handel med finansiella instrument finns i 4 kap. 8 § i lagen om handel med finansiella instrument,

8) förbjuda en systematisk internhandlare att ordna interna transaktioner med finansiella instrument finns i 5 kap. 6 § i lagen om handel med finansiella instrument.

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift kan, utöver eller i stället för en påföljdsavgift som påförs en juridisk person, påföras en sådan person i den juridiska personens ledning vars förpliktelser har åsidosatts genom en gärning eller försummelse som avses i denna paragraf. En förutsättning för att personen i fråga ska påföras påföljdsavgift är att denne på ett betydande sätt har bidragit till gärningen eller försummelsen.

Gällande lydelse

41 §

Påförande av påföljdsavgift

Med omsättning avses ovan i denna paragraf

1) summan av ett kreditinstituts, ett värdepappersföretags och ett annat till dessas finansiella företagsgrupp hörande företags intäkter enligt artikel 316 i EU:s tillsynsförordning eller, om det avgiftsskyldiga företaget hör till ett kreditinstitut eller värdepappersföretags finansiella företagsgrupp, summan av de konsoliderade intäkterna,

2) för försäkrings- och pensionsanstalter de sammanlagda premieintäkterna eller, i fråga om pensionsstiftelser, avgiftsintäkterna,

3) i fråga om andra företag och koncerner än de som avses i 1 och 2 punkten omsättningen enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande omsättning.

Föreslagen lydelse

41 §

Påförande av påföljdsavgift

Med omsättning avses i denna paragraf

1) summan av ett kreditinstituts, ett värdepappersföretags och ett annat till dessas finansiella företagsgrupp hörande företags intäkter enligt artikel 316 i EU:s tillsynsförordning,

2) ett försäkringsbolags, en försäkringsförenings, en pensionsanstalts eller ett i 2 kap. 18 b § i försäkringsbolagslagen avsett specialföretags premieintäkter eller en pensionsstiftelses eller en försäkringskassas avgiftsintäkter,

3) i fråga om andra företag än de som avses i 1 och 2 punkten omsättningen enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande omsättning.

41 a §

Påföljdsavgiftens maximibelopp i vissa fall

Om en påföljdsavgift påförs för en överträdelse av en bestämmelse i 20 kap. 1 § 2 och 4 mom. i kreditinstitutslagen, 15 kap. 2 § 2 och 5 mom. i lagen om investeringstjänster eller 18 kap. 1 § i resolutionslagen, får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst tio procent av den juridiska personens omsättning under året före gärningen eller försummelsen och en fysisk person en påföljdsavgift som uppgår till högst fem miljoner euro.

Om påföljdsavgiften påförs för en överträdelse av en bestämmelse i 15 kap. 2 § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen får en juridisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till antingen högst fem procent av den juridiska personens omsättning under året före gärningen eller försummelsen eller högst 10 miljoner euro, beroende på vilkendera som är större, samt en fysisk person påföras en påföljdsavgift som uppgår till högst två

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

miljoner euro.

Trots det som föreskrivs i denna paragraf får påföljdsavgiften emellertid vara högst två gånger större än den vinning som erhållits genom gärningen eller försummelsen, om vinningen kan bestämmas.

Med omsättning avses i denna paragraf

1) summan av ett kreditinstituts, ett värdepappersföretags och ett annat till dessas finansiella företagsgrupp hörande företags intäkter enligt artikel 316 i EU:s tillsynsförordning eller, om det avgiftsskyldiga företaget hör till ett kreditinstituts eller värdepappersföretags finansiella företagsgrupp, summan av de konsoliderade intäkterna,

2) ett försäkringsbolags, en försäkringsförenings, en pensionsanstalts eller ett i 2 kap. 18 b § i försäkringsbolagslagen avsett specialföretags premieintäkter eller en pensionsstiftelses eller en försäkringskassas avgiftsintäkter, eller om försäkringsbolaget, försäkringsföreningen, pensionsanstalten, specialföretaget, pensionsstiftelsen eller försäkringskassan hör till en koncern som dotterbolag, premieintäkterna enligt koncernbokslutet eller på motsvarande sätt avgiftsintäkterna,

3) i fråga om andra företag än de som avses i 1 och 2 punkten omsättningen enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande omsättning eller, om företaget som moderbolag ska upprätta ett koncernbokslut enligt 6 kap. 1 § i bokföringslagen eller om företaget hör till en koncern som dotterbolag, omsättningen enligt koncernbokslutet för koncernens yttersta moderföretag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av kreditinstitutslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i kreditinstitutslagen (610/2014) 20 kap. 1 § 6 mom., samt
ändras 7 kap. 1 § 5 mom. samt 8 a kap. 5 § 1 mom. och 9 § 1 mom., av dem 8 a kap. 5 §
 1 mom. och 9 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1199/2014, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap

7 kap.

Förvaltnings- och styrningssystem

Förvaltnings- och styrningssystem

1 §

1 §

Allmänna krav på förvaltnings- och styrningssystem

Allmänna krav på förvaltnings- och styrningssystem

Om kreditinstitutet har ett förvaltningsråd gäller detta kapitel bestämmelser om styrelsen förvaltningsrådet, i den utsträckning som det enligt bolagsordningen eller stadgarna har anvisats uppgifter som annars hör till styrelsen.

Om kreditinstitutet har ett förvaltningsråd gäller bestämmelserna om styrelsen *i detta kapitel och i 8 a kap.* förvaltningsrådet, i den utsträckning som det enligt bolagsordningen eller stadgarna har anvisats uppgifter som annars hör till styrelsen.

8 a kap

8 a kap.

Återhämtningsplan

Återhämtningsplan

5 §

5 §

Översändande av återhämtningsplanen för granskning

Översändande av återhämtningsplanen för granskning

Ett kreditinstitut ska sända återhämtningsplanen till Finansinspektionen för granskning. Kreditinstitutets styrelse *eller förvaltningsråd, om kreditinstitutet har ett sådant*, ska godkänna planen innan den sänds till Finansinspektionen. Kreditinstitutet ska då Finansinspektionen kräver det visa att planen uppfyller de villkor som föreskrivs i 6 § 1 mom.

Ett kreditinstitut ska sända återhämtningsplanen till Finansinspektionen för granskning. Kreditinstitutets styrelse ska godkänna planen innan den sänds till Finansinspektionen. Kreditinstitutet ska då Finansinspektionen kräver det visa att planen uppfyller de villkor som föreskrivs i 6 § 1 mom.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Granskning av återhämtningsplaner för finansiella företagsgrupper

Moderföretaget för en finansiell företagsgrupp ska sända återhämtningsplanen för den finansiella företagsgruppen till Finansinspektionen för granskning. Återhämtningsplanen ska sändas till Finansinspektionen alltid då det har gjorts betydande ändringar i planen. Styrelsen för den finansiella företagsgruppens moderföretag eller dess förvaltningsråd, om det har ett sådant, ska godkänna företagsgruppens återhämtningsplan innan den sänds till Finansinspektionen. Den finansiella företagsgruppens moderföretag eller ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som hör till gruppen ska på Finansinspektionens yrkande visa att den finansiella företagsgruppens återhämtningsplan uppfyller de villkor som föreskrivs i 8 §.

9 §

Granskning av återhämtningsplaner för finansiella företagsgrupper

Moderföretaget för en finansiell företagsgrupp ska sända återhämtningsplanen för den finansiella företagsgruppen till Finansinspektionen för granskning. Återhämtningsplanen ska sändas till Finansinspektionen alltid då det har gjorts betydande ändringar i planen. Styrelsen för den finansiella företagsgruppens moderföretag ska godkänna företagsgruppens återhämtningsplan innan den sänds till Finansinspektionen. Den finansiella företagsgruppens moderföretag eller ett kreditinstitut eller värdepappersföretag som hör till gruppen ska på Finansinspektionens yrkande visa att den finansiella företagsgruppens återhämtningsplan uppfyller de villkor som föreskrivs i 8 §.

20 kap

Administrativa påföljder

1 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift kan, utöver eller i stället för en påföljdsavgift som påförs en juridisk person, påföras en sådan person i den juridiska personens ledning vars förpliktelser har åsidosatts genom en gärning eller försummelse som avses i denna paragraf. Ett villkor för att personen i fråga ska påföras påföljdsavgift är att denne på ett betydande sätt har bidragit till gärningen eller försummelsen.

(upphävs)

_____ Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 2 kap. 6 § och 3 kap. 4 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) 2 kap. 6 § 5 och 6 mom.
och 3 kap. 4 § 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

2 kap

Förvaltning

6 §

Anmälningsskyldighet

Verkets överdirektör *och tjänstemän* ska till en förteckning som förs av finansministeriet göra anmälan om krediter som de fått av kreditinstitut, värdepappersföretag eller företag som hör till dessas grupp samt om borgens- eller andra ansvarsförbindelser som kreditinstitut eller företag har ställt för dem.

Om verkets överdirektör eller tjänstemän innehar aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad eller multilateral handelsplattform samt finansiella instrument vars värde bestäms utifrån aktierna i fråga, ska de i enlighet med 7 § göra anmälan om dem till en förteckning som förs av finansministeriet.

3 kap

Fondens tillgångar och placeringen av dem samt kostnader och upplåning

4 §

Placeringsbeslut om fondtillgångar

Vad som i 2 kap. 6 och 7 § föreskrivs om anmälningsskyldighet tillämpas också på styrelsens ordförande, medlemmar och ersättare.

Föreslagen lydelse

2 kap.

Förvaltning

6 §

Anmälningsskyldighet

Verkets överdirektör ska till en förteckning som förs av finansministeriet *och tjänstemännen till en förteckning som förs av verket* göra anmälan om krediter som de fått av kreditinstitut, värdepappersföretag eller företag som hör till dessas grupp samt om borgens- eller andra ansvarsförbindelser som kreditinstitut eller företag har ställt för dem.

Om verkets överdirektör eller tjänstemän innehar aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad eller multilateral handelsplattform samt finansiella instrument vars värde bestäms utifrån aktierna i fråga, ska de i enlighet med 7 § göra anmälan om dem till en förteckning som förs av *verket*.

3 kap.

Fondens tillgångar och placeringen av dem samt kostnader och upplåning

4 §

Placeringsbeslut om fondtillgångar

Vad som i 2 kap. 6 och 7 § föreskrivs om anmälningsskyldigheten *för verkets överdirektör* tillämpas också på styrelsens ordförande.

RP 11/2015 rd

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

rande, medlemmar och ersättare.

Denna lag träder i kraft den 20 .